

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง

การเรียนการสอนปรัชญาในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขหมู่
 เลขทะเบียน 16977
 วัน, เดือน, ปี 12 ส.ค. 2534

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีงบประมาณ 2527

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11085 2789

บทคัดย่อ
งานวิจัย เรื่อง

การเรียนการสอนปรัชญาในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อค้นหาสาเหตุของการเกิดปัญหาในการเรียนการสอนวิชาปรัชญาพื้นฐาน ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งเป็นสถาบันทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดยตรง และค้นหาวิธีแก้ปัญหา เพื่อผลสำเร็จในการสร้างระบบความคิดที่มีคุณภาพ ให้เกิดขึ้นแก่นักศึกษา ด้วยศาสตร์ปรัชญา

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย เก็บจากคำวิจารณ์แสดงความคิดเห็นของนักศึกษา ที่ได้เรียนวิชาปรัชญาพื้นฐานมานานพอสมควร ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525-2528 โดยเน้นเก็บเอามาวิเคราะห์เฉพาะข้อมูลที่แสดงปัญหา โดยมีโน้ตภาพความคิด (concept) จากข้อมูลอื่นๆ ในช่วงเวลาที่กำหนด และประสบการณ์ปัญหาที่ผู้สอนได้พบ ในช่วงเวลาดังกล่าว เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เก็บจากคำถามดังต่อไปนี้ คือ มวลเหตุจูงใจให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาปรัชญาพื้นฐาน เนื้อหาที่เรียนเป็นอย่างไร การเรียนการสอนที่ดีควรเป็นอย่างไร นักศึกษาเข้าเรียนสม่ำเสมอหรือไม่ เพราะเหตุใด บรรยากาศ อุปกรณ์การเรียนการสอน และช่วงเวลาเรียนเป็นอย่างไร การวัดผลเป็นอย่างไรจึงจะเหมาะสม นักศึกษาคิดว่าได้อะไรจากการเรียนวิชาปรัชญาพื้นฐาน และคิดว่าปรัชญามีประโยชน์ต่อชีวิต การเรียน และการทำงานของนักศึกษาหรือไม่ อย่างไร อาจารย์ในสาขาวิชาเอกของนักศึกษา มีความรู้เกี่ยวกับปรัชญามากน้อยเพียงใด และได้ถ่ายทอดความรู้ทางนี้ให้แก่นักศึกษาหรือไม่ อย่างไร

วิธีการวิเคราะห์ ใช้วิธีการทางปรัชญา คืออุปมาอุปไมยความคิดจากข้อมูลที่ได้อธิบายความคิดเห็นของนักศึกษา ชัดแจ้งตัวเองหรือไม่ อย่างไร และใช้วิธีการวิจัยแบบบรรยาย

จากการวิจัยพบว่า สาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาแก่การเรียนการสอนวิชาปรัชญาพื้นฐานของสถาบันฯ ได้แก่ ปรัชญาการศึกษาของสถาบันฯ มวลเหตุจูงใจให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาปรัชญาพื้นฐาน ลักษณะ เนื้อหาที่เป็นปัญหาของวิชาปรัชญาเอง ความร่วมมือของเพื่อนนักศึกษาในชั้นเรียน วิธีการสอนของผู้สอน ความสม่ำเสมอในการเข้าเรียนของนักศึกษา บรรยากาศของการเรียนและอุปกรณ์ในการเรียนการสอน สาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาแก่การเรียนการสอนวิชาปรัชญาพื้นฐาน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก็คือปรัชญาของสถาบันฯเอง ที่มุ่งยึดเย็บเนื้อหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ขาดฐานความรู้ทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ให้นักศึกษา นักศึกษาจึงมองไม่เห็นความสำคัญของการเรียนการสอนวิชาปรัชญาพื้นฐาน เพื่อให้ได้ผล และเป็นตัวการสร้างปัญหาให้เกิดขึ้นแก่การเรียนการสอนวิชาปรัชญาพื้นฐานเสียเอง ปัญหาสำคัญรองลงมาก็คือ ลักษณะเนื้อหาของวิชาปรัชญานั้นเอง ที่เป็นปัญหาในตัวเอง และปัญหาจากตัวผู้สอนปรัชญา

แต่เมื่อวิเคราะห์ลึกลงไปแล้ว พบว่า

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาในหัวข้อต่างๆ แสดงความน้อยอกมาว่า หลักสูตรเนื้อหาการเรียนการสอนทางค่านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันฯ แยกความสนใจและเวลาของนักศึกษาไปเสียหมด
2. ความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับมูลเหตุจูงใจให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาปรัชญาพื้นฐาน เกี่ยวกับเนื้อหาที่สอน การเรียนการสอน ความสม่ำเสมอของการเข้าเรียน บรรยากาศอุปกรณ์การเรียนการสอน และการวัดผล มีนัยความหมายที่ขัดแย้งกันเอง โดยเฉพาะในเรื่องมูลเหตุของการเลือกเรียนวิชาปรัชญา ความสม่ำเสมอในการเข้าเรียน และความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดผลของนักศึกษา
3. เมื่อวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบ ระหว่างประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับจากการเรียนวิชาปรัชญา ประโยชน์ที่นักศึกษาคิดว่าปรัชญาให้แกชีวิต การเรียน การทำงาน ของนักศึกษากับมูลเหตุจูงใจให้เลือกเรียนวิชาปรัชญา เนื้อหาการเรียนการสอน วิธีสอน ความสม่ำเสมอในการเข้าเรียนของนักศึกษา บรรยากาศอุปกรณ์การเรียนการสอน และการวัดผลแล้ว พบว่ามีความขัดแย้งกันเองอย่างสูง แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาได้รับความสำเร็จในการเรียนปรัชญา และผู้สอนก็ได้รับความสำเร็จในการสอนอย่างมาก และความขัดแย้งกันเองในตัวนักศึกษา กลับมาเป็นข้อมูลยืนยันตัวเองอย่างชัดเจนว่า นักศึกษายังมีความคิดไม่เป็นระบบ

จึงสรุปได้ว่า หลักสูตรเนื้อหาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนทางค่านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นสาเหตุให้นักศึกษาขาดความสามารถในการสร้างระบบความคิด เป็นสาเหตุให้นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญของการเรียนศาสตร์ทางค่านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และปรัชญา เมื่อจำเป็นต้องเรียน ก็มีได้มีเป้าหมายเรียนเพื่อสร้างความคิด หากกลับมาเป็นส่วนหนึ่งแห่งปัญหาเสียอีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ยกเว้นแต่มีเหตุที่ขออนุญาต และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปรัชญา และจากข้อสรุปที่ว่า นักศึกษายังขาดระบบความคิด สรุปเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาได้

1. นักศึกษาของสถาบันฯ จำเป็นต้องเรียนปรัชญา เพื่อสร้างฐานความคิดที่เป็นระบบ ให้เกิดขึ้นต่อไป

2. ปรัชญามีศาสตร์ทางมนุษยศาสตร์ แต่เป็นศาสตร์รวมของศาสตร์ทุกศาสตร์ รวมทั้งศาสตร์วิทยาศาสตร์ และเป็นฐานล่างสุดของทุกศาสตร์ มุ่งวางหลักสูตรการเรียนการสอน ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันฯ จำเป็นต้องเข้าใจ และขยายฐานหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกันของศาสตร์ ตามลำดับ โดยเริ่มจากปรัชญา มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ หรือเทคโนโลยี โดยมีคณิตศาสตร์เป็นภาวภาคิบายศาสตร์ เหล่านี้

3. ผู้สอนศาสตร์ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จะต้องเข้าใจปรัชญาของ ศาสตร์ของตน เพื่อรองรับความสามารถในอันที่จะปลูกฝังความรู้ เกี่ยวกับมนุษยและสังคมให้แก่นัก ศึกษาในสถาบันฯอย่างจริงจัง

4. ผู้สอนศาสตร์ปรัชญาในสถาบันฯทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ต้องเป็นผู้ที่เข้าใจ ถึงปรัชญา และเข้าใจเช่นเดียวกันว่า ปรัชญามีศาสตร์ทางมนุษยศาสตร์ แต่เป็นศาสตร์รวมของ ศาสตร์ทุกศาสตร์ ต้องมีความสามารถในการปรับปรุงตัวเอง ให้พัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ควบคู่กับคนในวงการณ์นี้ได้อย่างเข้าใจ และผู้สอนปรัชญาที่มีโคอยู่ในสถาบันฯทางวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ก็ต้องเข้าใจ และทำความเข้าใจในตรงเช่นนี้เช่นเดียวกัน เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นในสถា บันฯแห่งนี้ มิใช่เป็นเพียงปัญหาภายในสถาบันฯ แต่เป็นภาพจำลองของสังคมไทยในอนาคต เมื่อ การพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแบบไทยๆ เจริญถึงขีดสุด เพื่อจะได้เตรียมตัวรับมือปัญหา ที่อาจจะเกิดขึ้นในสถาบันฯของตน เพื่อยกระดับปรัชญาให้คนนอกวงการได้เห็นประโยชน์ของศาสตร์ ปรัชญา ว่าสามารถแก้ปัญหา และสร้างสรรค์ความก้าวหน้าให้แก่ประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ABSTRACT

RESEARCH REPORT

on

THE STUDY OF PHILOSOPHY IN KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY
CHAOKUNTAHARN LADKRABANG: LEARNING AND TEACHING

The purpose of the research is:

1. To find out the cause of problems in learning and teaching Fundamental Philosophy in KMITL which is an institute specialising in science and technology.
2. To find out possible solutions.
3. These findings will pave the way to create a systematic thinking in the student's mind through philosophy.

Information used for this research is collected from questionnaire given to students during 1982-1985. Information that implies problems is analysed in the context of other information and in the context of the teacher's experiences during that period.

The following questions are asked:

1. Why do students register on the Fundamental Philosophy Course?
2. What do the students think about the course content?
3. What constitutes high quality learning and teaching?
4. Do the students always attend class?
5. What constitutes an appropriate examination for this course?
6. What benefits do the students get from this course and what advantages do they expect the study of philosophy science to bring them in terms of their daily lives, studies, and work?

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. Do teachers of other major subject fields have sufficient knowledge of philosophy and do they transfer their knowledge to the students?

8. Are the classroom surroundings, the teaching aids and library facilities appropriate?

The method of analysis is in accordance with the philosophical way, that is, to find out whether or not the student's thinking is self-conflicting, and how? A descriptive method is used.

The cause of the problem, according to the research, is:

1. The philosophy of KMITL itself.
2. The motivation of studying philosophy.
3. The characteristics of the philosophy science itself.
4. The participation among students in class.
5. The methods of the teaching.
6. An attention of the students in attending class.
7. The classroom environment.
8. The teaching aids.

The most important cause is the philosophy of KMITL itself. It means that the student is pressed with the scientific and technological knowledge without the basis of social and humanity sciences. The students ignore the philosophical class. They register the course in order to take the grade more than to get the true knowledge. So they become the problem of the class. Another one comes from the teaching.

But in the further analysis, it was found that:

1. The students' answer implies that science and technology's curriculum corrupt their time and interest.
- ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. The answer in the question 1,2,4,5 and 8 are self-contradictory.

3. According to the comparative analysis, the usefulness of studying this course, the advantages that students expect to get for the way of life, learning and working, on one hand, and; on the other hand, the student's motivation, the content of the philosophy course, the way of teaching, the regularity of attending class, the surroundings and teaching aids, and the examination, these answers are seen to be self-contradictory. It shows that the teaching and learning of philosophy have been successful. In the same way, the contradictory thinking evidently implies the students lack of systematic thinking.

We then concluded that the scientific and technological curriculum and its management cause the students to have no ability to create the systematic thinking. It causes the students to ignore the social and humanity sciences, including philosophy. When it's necessary to learn philosophy, the students have no purpose to get the knowledge in order to have the skill of systematic thinking, so they themselves become one of the problems.

Solutions:

1. KMITL students need to study philosophy science in order to comprehend the basis of the systematic thinking.

2. Philosophy is not a humanity science, but an interdisciplinary science. It is the root of sciences. It is necessary for teachers who plan science and technology courses in KMITL to understand philosophy, and enlarge the foundation of the curriculum ordering it from เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า philosophy, through humanities and social sciences, up to pure science ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ and applied science or technology, using the language of mathematics

(4)

to understand all these sciences.

3. Teachers in humanities and social fields need first to reach the philosophy of their own sciences in order to have the ability to implant seriously the knowledge of man and society in the students' minds.

4. Finally, the teacher of philosophy in the institute of science and technology must arrive at the philosophy of philosophy and also understand that philosophy is not a humanity science, but it is the co-science of various sciences. He must have the ability to communicate with people in scientific and technological fields. Teachers who are not in an institute of science and technology must also understand philosophy of philosophy and hold the right attitude above. The problems in KMITL exist not only within the institution. KMITL is a model of a future Thai society when the Thai development of science and technology attains its present goal. Teachers should be ready to face the problems they may meet in their institutions and help to upgrade philosophy science to express its role, that it can solve problems and create the development of our country.

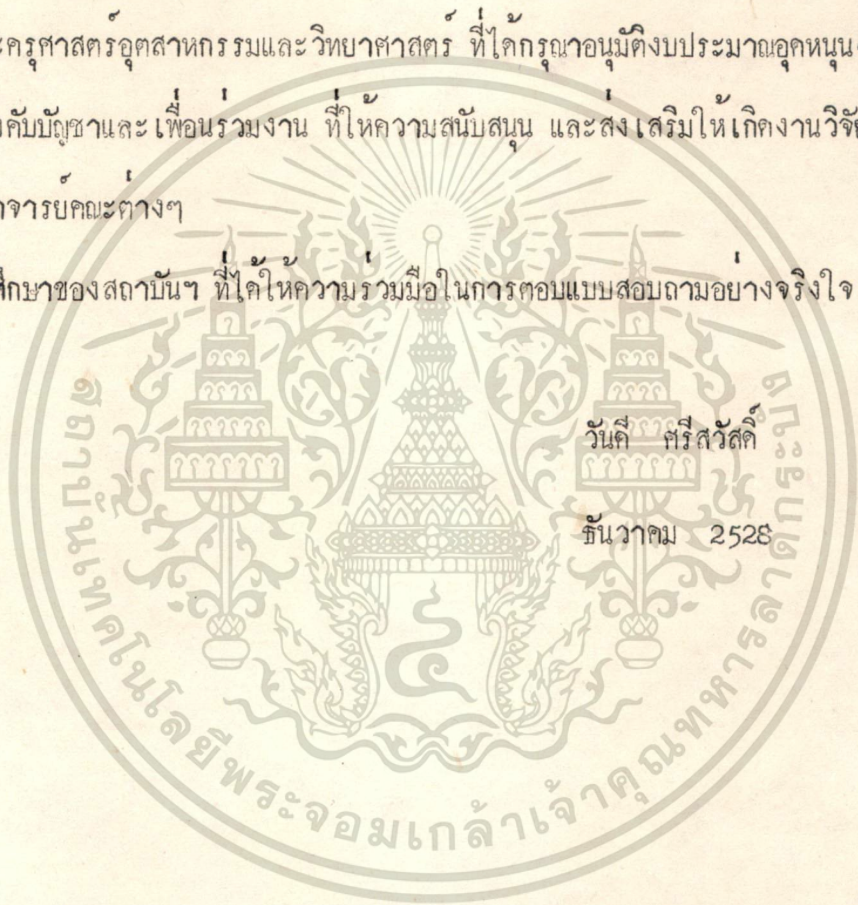
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำขอบคุณ

งานวิจัยเรื่องนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความร่วมมือ และให้ความช่วยเหลือจากบุคคลหลาย
ฝ่าย ซึ่งผู้วิจัยใครขอขอบพระคุณ และขอบคุณ มา ณ ที่นี้ด้วยคือ

คณะกรรมการอุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ ที่ไ้เกกรุดอนุมัติงบประมาณอุดหนุนงานวิจัยนี้
ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน ที่ให้ความสนับสนุน และส่งเสริมให้เกิิดงานวิจัยเรื่องนี้
คณาจารย์คณะต่างๆ

นักศึกษาของสถาบันฯ ที่ไ้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างจริงจัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1-1
2 สภาพปัญหา	2-1
3 แนวทางการแก้ปัญหา	3-1
4 บทสรุป ข้อคิด และข้อเสนอแนะ	4-1

ภาคผนวก

หนังสืออ้างอิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความเป็นมาของปัญหา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ตั้งอยู่ที่ถนน ลำปสาทิว
เขตลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหา
วิทยาลัย

สถาบันฯ ประกอบด้วยคณะวิชาต่างๆ 4 คณะ ได้แก่

1. คณะวิศวกรรมศาสตร์ ยกฐานะมาจากวิทยาลัยโพรคมนาคม จ.นนทบุรี ประกอบด้วย
ภาควิชาต่างๆ ได้แก่

1.1 ภาควิชาโพรคมนาคม

1.2 ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า

1.3 ภาควิชาอิเล็กทรอนิกส์

1.4 ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์

1.5 ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล

1.6 ภาควิชาวิศวกรรมระบบควบคุม

1.7 ภาควิชาเทคนิคอุตสาหกรรม ประกอบด้วยสาขาวิชา 4 สาขา ได้แก่

สาขาวิชาเทคโนโลยีโทรทัศน์

สาขาวิชาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์

สาขาวิชาเทคโนโลยีการวัดคุมทางอุตสาหกรรม

สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับสาขาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และสาขาเทคโนโลยีการควบคุมทางอุตสาหกรรม
ได้เปิดสอนภาคค่ำด้วย โดยใช้สถานที่ของวิทยาลัยโทรคมนาคม นนทบุรี เดิม สำหรับนักศึกษา
7 ภาควิชาแรก เมื่อจบการศึกษา จะได้รับปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศบ.) ส่วนนักศึกษ
ษาภาควิชาเทคนิคอุตสาหกรรม ทั้ง 4 สาขาวิชา เมื่อจบการศึกษา จะได้รับปริญญาอุตสาหกรรม
ศาสตรบัณฑิต (อสม.)

2. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ยกฐานะมาจากวิทยาลัยก่อสร้าง บางพลัด ปัจจุบัน
ประกอบด้วยภาควิชาต่างๆ 5 ภาควิชา ได้แก่

- 2.1 ภาควิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์
- 2.2 ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน
- 2.3 ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม
- 2.4 ภาควิชานิเทศศิลป์
- 2.5 ภาควิชาเทคโนโลยีการก่อสร้าง

เมื่อจบการศึกษา นักศึกษาจะได้รับปริญญาคณะสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต (สบ.) ยกเว้น
สาขาเทคโนโลยีการก่อสร้าง ซึ่งจะได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต และนับตั้งแต่ปีการศึกษา
2530 เป็นต้นไป จะได้รับการโอนเข้าเป็นภาควิชาหนึ่งของคณะวิศวกรรมศาสตร์ และนักศึกษา
ที่จบสาขาเทคโนโลยีการก่อสร้าง ก็จะได้รับปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

3. คณะเทคโนโลยีการเกษตร ยกฐานะมาจากวิทยาลัยเกษตรกรรม เจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง ปัจจุบันประกอบด้วยสาขาต่างๆ 4 ระดับ ได้แก่

- 3.1 ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (ปวส.) สาขาเกษตรกรรม และสาขาช่าง

เกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การใช้งานที่ถูกต้องเป็นนักศึกษา entrance นำไปประกอบด้วย
3.2 ระดับปริญญา วท. 4 ปี เป็นนักศึกษา entrance นำไปประกอบด้วย
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาขาวิชาต่างๆ 4 สาขา ได้แก่

สาขาอุตสาหกรรมเกษตร

สาขาเทคโนโลยีการผลิตพืช

สาขาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์

สาขามบริหารธุรกิจเกษตร

3.3 ระดับปริญญา วทบ. 2 ปี รับจากผู้จบการศึกษาระดับ ปวส. ประกอบด้วย

สาขาวิชาต่างๆ 4 สาขา ได้แก่

สาขาอุตสาหกรรมเกษตร (รับจาก ปวส. ช่างเกษตร)

สาขาเทคโนโลยีการผลิตพืช

สาขาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์

สาขามบริหารธุรกิจเกษตร

รับจาก ปวส. เกษตรกรรม

3.4 ระดับปริญญา วทบ. (วิศวกรรมเกษตร) รับจากผู้จบการศึกษาระดับ ปวช.3

มาเรียนต่อ

4. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ เป็นคณะที่จัดตั้งขึ้นมาใหม่

รวมวิทยาลัยต่างๆ ทั้ง 3 แห่งดังกล่าวเข้าด้วยกัน ตั้งเป็น สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิ-

ทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง โดยมีจุดประสงค์ของการจัดตั้งคณะครุศาสตร์ฯ ก็เพื่อเป็นคณะ

ที่รวมคณาจารย์ทางด้านวิชาพื้นฐานของศาสตร์ทาง มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ คณิตศาสตร์และ

วิทยาศาสตร์ ไว้ให้บริการงานสอนวิชาพื้นฐานแก่คณะต่างๆ ทั้ง 3 คณะข้างต้น โดยมีได้มีนโยบาย

รับนักศึกษาของตนเอง แต่ปัจจุบันนโยบายเปลี่ยนไป คณะครุศาสตร์ฯ รับนักศึกษาเป็นของตนเอง

แบ่งงานออกเป็น 2 สาย คือสายวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ประกอบด้วยภาควิชาต่างๆ 5 ภาควิชา

ได้แก่ ภาควิชาเคมีประยุกต์ ภาควิชาฟิสิกส์ประยุกต์ ภาควิชาเทคโนโลยีชีวภาพ ภาควิชาคณิต

ศาสตร์ และภาควิชาสถิติประยุกต์ รับผิดชอบด้านบริหารงานในเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนักเรียนไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ศาสตร์ และภาควิชาสถิติประยุกต์ รับผิดชอบด้านบริหารงานในเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนักเรียนไปใช้

วิทยาศาสตร์บัณฑิต และภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม ซึ่งรับนักศึกษาระดับ ปวส. มาเรียนต่อ
อีก 2 ปี เพื่อรับปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาโทรคมนาคม , สถาปัตยกรรม, และ
เทคโนโลยีการเกษตร

2. กำเนิดของปรัชญาในสถาบัน

วิชาปรัชญา ถือกำเนิดขึ้นมาในสถาบันแห่งนี้ เมื่อใด และเพราะเหตุใด ไม่มีหลัก
ฐานแน่ชัด ทราบแต่เพียงว่า มีอยู่ 2 คณะเท่านั้นที่ให้ความสำคัญแก่การเรียนการสอนวิชาปรัชญา
มานานแล้ว ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ในคณะวิศวกรรมศาสตร์
ปรัชญาเป็นวิชาเลือกทางค่านิยมศาสตร์ ของนักศึกษาปีที่ 4 (หลักสูตร 5 ปี) ทุกภาควิชา และ
เป็นวิชาเลือกทางค่านิยมศาสตร์ ของนักศึกษาปีที่ 1 (หลักสูตร 4 ปี) ทุกภาควิชาเช่นเดียวกัน
ส่วนคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีอยู่เพียง 2 ภาควิชาเท่านั้น ที่มีวิชาปรัชญา เป็นวิชาเลือกพื้นฐาน
ทางมนุษยศาสตร์ บรรจุอยู่ในหลักสูตร ได้แก่ ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน ชั้นปีที่ 2 เลือกคู่กับ
วิชาจิตวิทยา และภาควิชาเทคโนโลยีการก่อสร้าง ชั้นปีที่ 3 เลือกคู่กับวิชาจิตวิทยาเช่นเดียวกัน
ส่วนคณะครุศาสตร์ฯ ปรัชญาเพิ่งเปิดเป็นวิชาเลือกพื้นฐานทางค่านิยมศาสตร์ ของนักศึกษาสาย
วิทยาศาสตร์ เมื่อปีการศึกษา 2527 นี้เอง ส่วนนักศึกษาสายครุศาสตร์ฯ นั้น มิได้เรียนวิชา
ปรัชญาพื้นฐาน แต่เรียนปรัชญาการศึกษา โดยมีอาจารย์ในภาครุศาสตร์ฯ เป็นผู้รับผิดชอบการเรียน
การสอน ส่วนคณะเทคโนโลยีการเกษตรนั้น ไม่เคยมีวิชาปรัชญาบรรจุไว้ในหลักสูตรมาก่อนเลย
เพิ่งจะบรรจุไว้เป็นวิชาเลือกทางค่านิยมศาสตร์ ไว้ในหลักสูตรวิศวกรรมเกษตร และหลักสูตร
วิทยาศาสตร์บัณฑิต (4 ปี) แต่ในทางปฏิบัติแล้ว วิชานี้ทางคณะฯ ยังไม่เคยเปิดให้นักศึกษาได้เลือก
เรียนเลย นอกจากนี้ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต (อสม.) ทั้งภาคเช้า ภาคค่ำ
ทั้ง 4 สาขาวิชา ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ ยังบรรจุวิชาปรัชญาเข้าไว้ในหลักสูตร และเปิดให้นัก
ศึกษาได้ลงทะเบียนเรียน และมีการเรียนการสอนตลอดทั้งปี รวมทั้งภาคฤดูร้อนในบางปีอีกด้วย
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาจารย์ผู้รับผิดชอบงานสอนวิชาปรัชญา ในสถาบันฯ ตั้งแต่แรกเริ่ม จนถึงปัจจุบันมี

ดังนี้คือ

1. ผศ. ประเชิญ ไทรแจ่มจันทร์ - สส.บ., คบ., คม. (บริหารการศึกษา)
2. ผศ. ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ - คบ., คม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว)
3. อ. วรณะ สินอารีย์พิทักษ์ - ศศ.บ. (บรรณารักษศาสตร์)
4. อ. ส่อง วิจิตสงคราม - อบ., ปม., M.Ed.
5. อ. วันดี ศรีสวัสดิ์ - อบ., อม. (ปรัชญา)

ผู้วิจัยมารับหน้าที่งานสอนปรัชญา ในปีการศึกษา 2525 หลักสูตรการเรียนการสอน
ปรัชญาในสถาบันฯ ภาระงาน และจำนวนนักศึกษาที่เลือกเรียนวิชาปรัชญา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525
จนถึงปัจจุบัน มีดังนี้คือ

ปีการศึกษา	ประเภทนักศึกษา	ภาคคน	ภาคปลาย	ภาคฤดูร้อน
2525	วศ. 4	9	40	—
2526	วศ. 1	13	12	—
	วศ. 4	86	25	—
	อสบ. (ET, INS เซา)	15	—	—
	อสบ. (TV คำ)			
	สน. 2	—	7	—
2527	วศ. 1	2	34	—
	วศ. 4	35	20	—
	อสบ. (ET, INS เซา)	7	—	—
	สน. 2	—	12	—
	ทส. 3	—	19	—

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปีการศึกษา	ประเภทนักศึกษา	ภาคคน	ภาคปลาย	ภาคฤดูร้อน
2528	วศ. 1	—	16	—
	วศ. 4	25	66	—
	วทป.	7	2	—
	สน. 2	—	10	—
	ทส. 3	—	20	—
	อสบ. (TV คำ)	—	—	24
2529	อสบ. (TV, ET, INS คำ)	31	—	—
	อสบ. (ET คำ)	27	—	—
	วทป.	16	—	—

จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนวิชาปรัชญาพื้นฐาน เพื่อให้ นักศึกษาศึกษาปรัชญา ในมุมมองกว้าง ให้นักศึกษาได้มองเห็นภาพพจน์ของปรัชญาอย่างกว้างๆ และพอจะเข้าใจว่า ปรัชญา เป็นอย่างไร เป็นกำเนิดของศาสตร์ทุกศาสตร์ในโลก โดยเฉพาะศาสตร์ทางคานวิวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีอย่างไร เป็นฐานของทุกสิ่ง นับตั้งแต่จักรวาลนอกโลก นอกตัวนักศึกษา จนกระทั่งถึงชีวิต จักรวาลในตัวนักศึกษา อย่างไร เพื่อจะได้ช่วยให้นักศึกษาได้เริ่มขยายความคิดของตน ได้มองเห็นได้กว้างขวางขึ้นว่า ศาสตร์ต่างๆ มีฐานลึกลงกันตามลำดับ จากวิทยาศาสตร์ประยุกต์ วิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และปรัชญา ซึ่งเป็นฐานล่างสุด ที่รวมศาสตร์ทุกศาสตร์เข้าไว้ด้วยกันหมด อันจะนำไปสู่ความคิดที่ลึก กว้าง เป็นระบบ มองทุกสิ่งสัมพันธ์กันทั้งหมด จนเกิดความรู้สึกเข้าใจสรรพสิ่ง เข้าใจตนเอง และตอบปัญหาเกี่ยวกับตนเองได้ในที่สุด

รายละเอียดหลักสูตรวิชาปรัชญาพื้นฐาน ก็เพื่อศึกษาความเป็นจริงของโลก ของจักรวาล หรือทุกสิ่งที่อยู่นอกตัวมนุษย์ อันเป็นสาขาปรัชญาที่เรียกว่า อภิปรัชญา ศึกษาวิธีการเข้าถึงความจริงของโลก ของจักรวาล การเข้าใจความเป็นไปของโลก ของจักรวาล ตามสาขาญาณวิทยา นำหลักอภิปรัชญาและญาณวิทยา มาศึกษาจุดหมายปลายทางในชีวิตมนุษย์ และคุณค่าความสัมพันธ์ที่มนุษย์มีต่อกัน เป็นการศึกษาสิ่งที่อยู่ภายในตัวมนุษย์ ตามหลักปรัชญาสาขาจริยศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจุบันมีหลักสูตรวิชาปรัชญา ในคณะต่างๆ ดังต่อไปนี้คือ

คณะวิศวกรรมศาสตร์	ชั้นปีที่ 1	ทฤษฎีวิชา และอสม. รอบเช้าและรอบ ค่ำ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	" 2	สน.
	" 3	ทส.
คณะครุศาสตร์ฯ	" 1-4	นักศึกษาวิทยาศาสตร์ทุกภาควิชา
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	" 1	หลักสูตรวิศวกรรมเกษตร
	" 2	หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (4ปี)

3. ปรัชญาของสถาบันฯ และผลกระทบต่อการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนของสถาบันฯ

สิ่งที่น่าสังเกต ณ ที่นี้ก็คือ วิทยาลัยโพรคมานาม นนทบุรี วิทยาลัยก่อสร้างบางพลัด และวิทยาลัยเกษตรกรรมเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง เป็นวิทยาลัยระดับอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ วิทยาลัยทั้ง 3 แห่ง เคยเปิดสอนนักศึกษาในระดับ ปวส. ปวช. แล้วจึงยกระดับ เปิดสอนปริญญาตรี เมื่อมองดูปรัชญาของวิทยาลัยทั้ง 3 แห่งแล้ว ก็พบปรัชญาของกรมอาชีวศึกษา ในทางปฏิบัติ ว่า เพื่อผลิตนักศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญชำนาญทางคานฝีมือการทำงาน เพื่อให้จบออกไปทำงานได้ เป็นที่ยอมรับของตลาดงาน เมื่อยกระดับขึ้นมาเป็นสถาบันฯ ปรัชญาในทางปฏิบัตินี้ ยังคงแทรกเป็นแกนกลางของปรัชญาสถาบันฯ " เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถทางคานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดยตรง ใ้ได้ออกไปสร้างวิศุคอุปกรณทางเทคโนโลยี ด้วยทรัพยากรที่มีอยู่ภายในประเทศของเราเอง เพื่อใช้กันเองภายในประเทศ เป็นการลดการขาดดุลการคาน (ปาฐกถา ของ รศ. ดร.โกศล เพ็ชรสุวรรณ อธิการบดีสถาบันฯ วันไหว้ครู ปีการศึกษา 2527) "

ปรัชญาดังกล่าวนี ก่อให้เกิดผลอย่างไรต่อการจัดการเรียนการสอนในสถาบันฯ

จากปรัชญาของสถาบันฯ จากความตื่นตัวในเรื่องความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (วันดี ศรีสวัสดิ์. "วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับการศึกษาวิชาพื้นฐาน". วารสาร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สจล. ปีที่ 1 ฉ.1 พ.ศ. 2528) จากสภาพความ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
พาณิชย์ ที่เคยเป็นหน่วยงานอิสระแยกจากกัน และจากระบบงานของสถาบันฯ ที่ยังไม่มึระบบเรียน
ไม่มีการแบ่งต่างสิ่งต่างหาก และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากมีการนำไปใช้

รวม บัณฑิตอาคารเรียนรวม ที่จำเป็นต่อการรวมสอนวิชาพื้นฐานทุกคน ก่อให้เกิดการวางหลักสูตรการเรียนการสอนที่

1. มุ่งเน้นไปที่การสร้างคนใหม่ที่มีความชำนาญ เป็นที่ยอมรับของตลาดงาน
2. มุ่งเน้นที่จะตรงตามวิทยาการฝรั่งให้ทัน จนกลายเป็นการยักเยียดเนื้อหาให้แก่

นักศึกษามากเกินไป เพราะกลัวว่าจะเรียนไม่ทันฝรั่ง บางครั้งเนื้อหาของหลักสูตร กลายเป็นการก้าวกระโดด ขาดความเชื่อมโยง ขาดระบบ ขาดความสัมพันธ์กับสภาพชีวิตความเป็นไทยของนักศึกษาเอง

3. มุ่งเน้นบทบาทการจัดการเรียนการสอนมาตั้งแต่แต่ละคณะ ไม่ขึ้นต่อกัน มุ่งเน้นมาที่บทบาทการจัดการเรียนมาตั้งแต่แต่ละภาค และไม่ขึ้นต่อกัน หลักสูตรภายในคณะ ภายในสถาบันฯ จึงขาดระบบสัมพันธ์กัน

4. จาก 1 - 3 และภัยเหตุผลที่ยังขาดระบบเรียนรวม เป็นเหตุให้วางหลักสูตรการเรียนการสอนศาสตร์หลักของสถาบันฯ เห็นความสำคัญในศาสตร์ของตัวเองมากยิ่งขึ้น จนกลายเป็นการหลงศาสตร์ หลงตัวเอง และมองข้ามความสำคัญของวิชาพื้นฐานทั้งหลาย

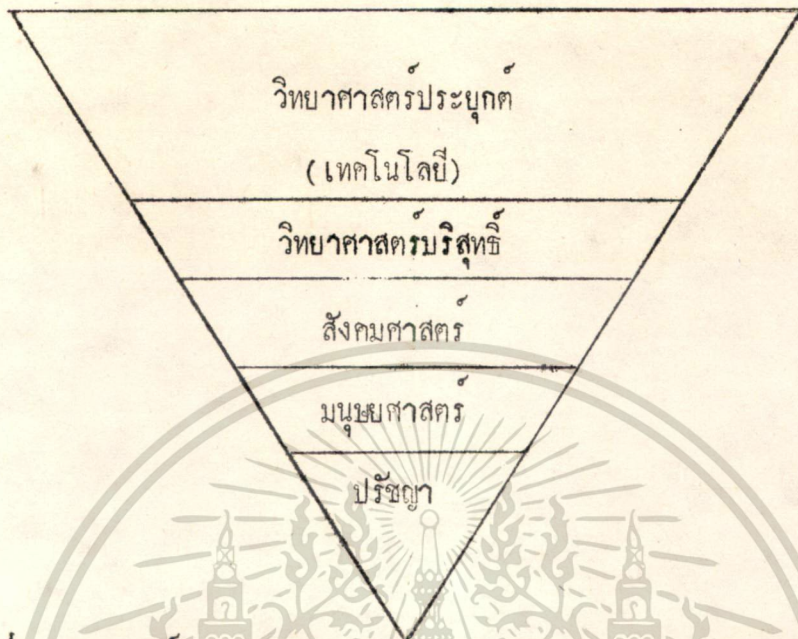
สภาพความคึกคักกล่าว ก่อให้เกิดการจัดการเรียนการสอนของแต่ละคณะ ออกมาในรูปของหลักสูตร เป็นดังนี้คือ

ในหลักสูตรการเรียนการสอนแต่ละวิชาเอก สำหรับหลักสูตร 4 ปี นักศึกษาจะต้องเรียนวิชาต่างๆทั้งสิ้น ประมาณ 150 หน่วยกิต ในบรรดา 150 หน่วยกิต นักศึกษาจะต้องเรียนวิชาเอก และวิชาพื้นฐานหมวดต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. วิชาเอก หรือวิชาชีพ	108	หน่วยกิต
2. วิชาพื้นฐานวิทยาศาสตร์	12	"
3. วิชาพื้นฐานคณิตศาสตร์	12	"
4. วิชาพื้นฐานสังคมศาสตร์	6	"
5. วิชาพื้นฐานมนุษยศาสตร์ (รวมทั้งปรัชญา จัดอยู่ในหมวดนี้)	6	"
6. วิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษ	6	"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขียนออกมาเป็นผังได้ในลักษณะดังนี้

ส่วนคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษนั้น จัดเป็นภาษาของการอธิบายศาสตร์ต่างๆ เหล่านี้ จึงไม่จัดไว้เป็นฐาน หรือยอดของศาสตร์อื่นใด และสำหรับปรัชญา อาจไม่รวมอยู่ในหลักสูตรนี้ ถ้าภาควิชาใดไม่บรรจุลงในหลักสูตร หรือนักศึกษาไม่เลือกเรียน

(1) หลักสูตรดังกล่าว แสดงถึงการยึด ยึดเหนี่ยว การเรียนการสอนทางค่านิยม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยขาดฐานความรู้ทางค่านิยมสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และปรัชญาของรับ ก่อให้เกิดผลเสียแก่นักศึกษาคงต่อไปนี้

1. นักศึกษาจะมีความคิดคับแคบ มองสิ่งรอบตัว แม่แต่คนด้วยกันอย่างผิวเผิน และตัดสินสิ่งรอบตัว หรือแม่แต่คุณค่าของคน จากข้อสรุปของตัวเองเพียงด้านเดียว
2. นักศึกษาจะไม่มีเวลาสนใจสิ่งอื่น นอกเหนือจากความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จะเห็นได้จากกิจกรรม การทำงานกลุ่ม จะเกิดปัญหาขาดคนสนใจทำงาน เพราะทุกคนล้วนไม่มีเวลา
3. นักศึกษาจะขาดคุณสมบัติของการเป็นผู้ประสานประโยชน์ส่วนรวม เพราะความเคยชินของนิสัย ที่ถูกพอร์มให้มองเห็นแต่เพียงด้านเดียวว่า ศาสตร์ของตัวมีความสำคัญ เพราะฉะนั้น ผู้ที่เรียนมาทางนี้ ก็ต้องมีความสำคัญ และเป็นฝ่ายคิดถูกต้องตลอดเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 4. นักศึกษาจะขาดความสนใจในเรื่ององค์ประกอบของตัวเอง นั่นคือความเป็น
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มนุษย์ ซึ่งหมายถึงผู้มีจิตใจสูง และเป็นสัตว์สังคม ซึ่งหมายถึง ต้องอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้เป็นอย่างดี

5. จากข้อ 4 อันเป็นรากฐานสำคัญของชีวิตนักศึกษา นักศึกษาจะขาดความสนใจในศาสตร์ทางมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ โดยมองไปว่า เรียนไปแล้วเอาไปทำมาหากินไม่ได้ จนกลายเป็นการเพียบคหยามศาสตร์ทั้งสองนี้ว่า คำตอบกว่าศาสตร์ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

6. จากข้อ 5 ส่งผลให้นักศึกษาขาดการตระหนักรู้ถึงปัญหาของตัวเองอย่างแท้จริง จนขาดแนวทาง นำมาสู่การขาดความตระหนักรู้ในปัญหาที่รวมระหว่างความเป็นมนุษย์ด้วยกัน ขาดความตระหนักรู้ถึงปัญหาของประเทศชาติ จนละเลยภาระหน้าที่อันดีต่อตัวเอง ต่อเพื่อนมนุษย์ และสังคม ประเทศชาติที่ตนอาศัยอยู่

7. จากข้อ 6 นี้เอง จะก่อให้เกิดความเป็นางจรรยรักเราทุกคน ให้ตกอยู่ในสภาพของความสับสน ทนทุกข์ คับขันไขว่คว้า ตะเกียกตะกายหาความว่างเปล่าให้แก่ชีวิต ห่างไกลตัวเองออกไปทุกที หากความหมายของชีวิตไม่พบ และแก้ไขปัญหาที่แท้จริงไม่ได้

8. จากทุกข้อที่กล่าวมา คนที่มีสภาพเช่นนี้ ก็จะเป็นตัวการก่อปัญหาให้แก่สังคม สืบทอดต่อไปอีก

(2) ผลกระทบต่อบทบาทการดำเนินงานของอาจารย์บุดสอนทางคามมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ดังนี้คือ

1. ศาสตร์หลักของสถาบันฯ ไคแก วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเกษตรศาสตร์ ใ้รับการเน้นให้เห็นความสำคัญ นักศึกษาจะต้องมีความสามารถทางด้านเทคโนโลยี 4 สาขานี้ให้ได้ นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ จะต้องจบออกไปสร้างเครื่องมือทางเทคโนโลยี ด้วยวัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ภายในประเทศให้ได้ เพื่อช่วยประเทศชาติไม่ให้ขาดดุลยการค้า อันเนื่องมาจากสั่งซื้อเครื่องมือเหล่านี้เข้ามา นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์ ก็จะต้องมีความสามารถทางด้านสถาปัตยกรรม ทางด้านงานศิลปะของตน นักศึกษาวิทยาศาสตร์ ก็ต้องมี ความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์ จบออกไปแล้ว ต้องให้ตลาดงานยอมรับ และรับเข้าทำงานให้ได้ จึงมุ่งผลิตนักศึกษาให้มีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ประยุกต์สาขาต่างๆ และนักศึกษาเกษตรศาสตร์ ก็ต้องมีความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีการ เกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับภาควิชาต่างๆซึ่งได้รับอำนาจในการจัดการเรียนการสอนในไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชาเอกของคุณ โดยสมบูรณ์ ซึ่งรวมทั้งวิชาพื้นฐานอื่นๆในสายวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

3. จากข้อ 2 เนื่องจากผู้วางหลักสูตรในสายวิชาเอกเหล่านี้ ขาดความรู้ทางด้านวิชาพื้นฐานต่างๆอย่างแท้จริง จึงเข้าใจความหมายของ "วิชาพื้นฐาน" ผิดไป วางหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพื้นฐาน โดยเฉพาะวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ออกมาในลักษณะเป็น "วิชาเสริม" วิชาหลักเหล่านั้น เพื่อเป็นการจูงใจตลาดงาน ให้อยอมรับความรู้ของนักศึกษาที่จบออกไปอีกชั้นหนึ่ง แทนที่จะวางหลักสูตรวิชาพื้นฐานออกมาในลักษณะ เป็นวิชาพื้นฐานของชีวิต และการอยู่ร่วมกันในสังคม ตามหลักปรัชญามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์อย่างแท้จริง

4. จากข้อ 3 และเนื่องจากสถาบันฯ ยังไม่มีอาคารเรียนรวม ที่จัดสอนนักเรียนรวมกันหลายคณะ ในวิชาพื้นฐานเดียวกัน ณ วัน และเวลาเดียวกันใด ภาควิชาหลักแต่ละภาค จึงถือโอกาสกำหนดตารางสอนวิชาพื้นฐานเหล่านั้นตามความสะดวกของคณาจารย์

5. จากข้อ 4 เมื่อแต่ละภาคเป็นผู้กำหนดวิชาเรียนพื้นฐาน และตารางสอนจึงเท่ากับกำหนดบทบาทงานของอาจารย์ผู้สอนศาสตร์พื้นฐาน โดยเฉพาะศาสตร์ทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา อาจารย์ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ต้องสอนเนื้อหาวิชาเดียวกัน หลายครั้งหลายหน หลายชั่วโมง

6. จากข้อ 5 เมื่องานของสถาบันขยายตัว เพิ่มภาควิชามากขึ้น แต่ละภาคก็ยังคงเป็นผู้กำหนดหลักสูตรและตารางสอนของวิชาพื้นฐาน ชั่วโมงสอนของอาจารย์ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ก็เพิ่มมากขึ้น เกิดปัญหาในการจัดชั่วโมงสอนไม่ลงตัว เพราะอาจารย์ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ต้องสอนบริการทุกคณะ หมดตัวให้แต่ละภาคไม่ทัน ภาควิชาแต่ละภาคไม่ยอมที่จะให้นักศึกษาของคุณเรียนร่วมกับภาค หรือคณะอื่นๆ งานสอนของอาจารย์ด้านวิชาพื้นฐานจึงมากมายมหาศาล โดยไม่จำเป็น

7. จากข้อ 6 เวลาที่อาจารย์ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ควรจะได้ออกไปเพื่อสร้างความก้าวหน้าทางด้านวิชาการ และการเติบโตของคุณภาพความคิด รวมทั้งหน้าที่การงาน จึงถูกใช้ไปอย่างสิ้นเปลือง ขาดความสมเหตุสมผล

8. จากข้อ 7 ผลงานวิชาการของอาจารย์ด้านวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จึงไม่ค่อยเป็นที่ปรากฏ

9. ทั้งหมดดังกล่าวนี้เป็นสาเหตุให้อาจารย์ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เกิดการคัดค้าน ไม่ยอมรับในคำสั่งของคณบดี ไม่พบ ประสิทธิภาพในการเสนอความคิดเห็น และก่อให้เกิดความสับสน หารับรู้ในคำสั่งของคณบดี ไม่พบ ประสิทธิภาพในการเสนอความคิดเห็น และก่อให้เกิด

รองเรื่องงาน กับคนวงการอื่น ในสถาบันฯ

10. เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้บริหารจึงขาดความเชื่อถือ และไม่เข้าใจงานและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่การ เรียบการสอนวิชาพื้นฐานทางคานมนุษย์ศาสตร์และสังคมศาสตร์ยิ่งขึ้นไปอีก ประกอบกับผู้บริหารระดับคณะ และระดับสถาบันฯ เป็นคนในวงการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามลำดับ มีปรัชญาของคนต่างจากปรัชญาของผู้สอนศาสตรคานมนุษย์ศาสตร์และสังคมศาสตร์อยู่แล้ว การพยายามสร้างความเข้าใจงานคานมนุษย์ศาสตร์และสังคมศาสตร์ ให้คนในวงการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เห็นความสำคัญและเข้าใจความหมายของการเป็นฐานให้แกชีวิต การงาน และสังคม ตลอดจนเข้าใจถึงปัญหาการทำงานของอาจารย์ทางคานมนุษย์ศาสตร์และสังคมศาสตร์ บอมนไ้ผล

11. จากข้อ 10. เป็นผลให้การทำงานของบุคคลากรในภาควิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ (โครงการ) ขาดระบบ ไม่ยอมรับซึ่งกันและกัน และต่างคนต่างไป

12. ทั้งหมดนี้ เป็นผลต่อคุณภาพการ เรียบการสอนศาสตรพื้นฐานทางคานมนุษย์ ศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตลอดจนการเผยแพรปรัชญามนุษยศาสตร์ ที่มุ่งสร้างคนใหม่ใ้ใจสูงตามความหมายของ "มนุษย์" และปรัชญาสังคมศาสตร์ ที่มุ่งสร้างคนให้อยู่รวมกันเ็นสังคมด้วยดี ต้องขาด หายไป

13. จากข้อ 1-12 ทั้งหมดนี้ เป็นวงจรย้อนกลับไปเป็นอุปสรรคในการจัดหลักสูตรการ เรียบการสอน ศาสตรหลักในสถาบันฯ มีใ้บรรลู่ถึงปรัชญา หรือเป้าหมายการศึกษาของ สถาบันฯ ตลอดจนไปถึงปรัชญา หรือ เป้าหมายของการศึกษาที่แท้จริงของประเทศชาติ

ทั้งหมดนี้ก่อให้เกิดปัญหาในการ เรียบการสอนศาสตรปรัชญาแก่นักศึกษาของสถาบันฯ

สภาพปัญหา

จากแบบสอบถาม ของนักศึกษา สรุปข้อมูลตามหัวข้อต่างๆ ดังนี้คือ

1. มวลเหตุจูงใจให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาปรัชญาพื้นฐาน
2. เนื้อหาที่เรียนเป็นอย่างไร
3. การเรียนการสอนที่ดี ควรเป็นอย่างไร
4. นักศึกษาเข้าเรียนสม่ำเสมอหรือไม่ เพราะเหตุใด
5. บรรยากาศ อุปกรณ์การเรียนการสอน และช่วงเวลาเรียนเป็นอย่างไร
6. การวัดผล ควรเป็นอย่างไร
7. นักศึกษาคิดว่าได้อะไรจากการเรียนวิชาปรัชญาพื้นฐาน และคิดว่าปรัชญามีประโยชน์ต่อชีวิต การเรียน และการทำงานของนักศึกษา หรือไม่ อย่างไร
8. อาจารย์ในสาขาวิชาเอกของนักศึกษา มีความรู้เกี่ยวกับปรัชญามากน้อยเพียงใด และได้ถ่ายทอดความรู้ทางค่านี้นักศึกษาหรือไม่ อย่างไร

1. มลเหตุจูงใจให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาปรัชญาพื้นฐาน

1. อياกรวาวินานี้เป็นอยางไร เอาไปใช้ประโยชน์ใดหรือไม้ คืออยางไร
2. ชอบ, สนใจในคานานี้ แตไมคอยมีเวลาศึกษา ใดแตอานหนังสือเกี่ยวกับศาสนา (สนใจ

ศาสนาพุทธมาก)

3. สนใจคานานอยุ่แลว ที่มาเรียนเพราะคิดว่า คงจะไดรับอะไรเพิ่มเติมขึ้นมานาง
4. อياกรู และรูในวิชาปรัชญาเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
5. อياกรูเกี่ยวกับปรัชญาตางๆ
6. คิดว่าเป็นวิชาที่ใช้ความคิด เป็นวิชาที่จะพัฒนาตนเอง
7. ตองการความรูความเขาใจชีวิต ตองการกระจก ที่เมื่อเราส่องคัวเองแลวมันไม

หลอกเรา

8. เพื่อตองการคนควาคัวเอง คัวเองตองการอะไร อะไรคือปรัชญาของตนเอง
9. อياกรมีความรทางสังคมศาสตร์บาง เช่น จิตวิทยา ปรัชญา มนุษยศาสตร์ กฎหมาย ภาษาไทย โดยสิ่งไหนมีเรียนก็จะเรียน ที่เรียนไปแลว ก็จะไม่เรียน โดยคิดว่าอาจจะนำไปใช้ประโยชน์ได้เลยทันที
10. คิดว่าสักวันหนึ่งคงมีโอกาสกลับมาอานวินานี้ แลวคิดว่าจะเขาใจไคงายขึ้น
11. เป็นวิชาใหม่ที่ไคเจอ คุณาสนใจกวาวินาได้อกอื่นๆ เช่น อังกฤษ ญี่ปุ่น
12. ตองการคความคิของนักปรัชญาโดยกว้างๆ ว่าเป็นอยางไร มีประโยชน์อยางไร กับตนเอง และสวนรวม และทำไมเขาจึงมีความคิเช่นนั้น

13. เพราะแทนที่จะเรียนจิตวิทยา ซึ่งพอจะรูบางแลว มาศึกษาปรัชญา เพราะเขาใจว่าตนเองมีปรัชญาพอแลว จึงอียากศึกษาปรัชญาของผู้นาง

14. เห็นว่าเป็นวิชาที่สามารถแสดงความคิดเห็นของคัวเองออกมาไดอยางกว้างๆ เป็นกรเรียนวิชาเลือก ที่ไมมีวิชาไคเหมือน

15. คิดว่าจะไดรับความรูกว้างขึ้น รูถึงความคิดของบุคคลในประวัติศาสตร์ และจะได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนใ้ส้หรือรับการใชงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าพัฒนาความคิดของตนเองให้คิควาย

ไมมีกรรมใดๆตางสน อกทงห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และตองอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

16. เป็นวิชาหนึ่งที่นาสนใจ เปรียบเทียบกับวิชาอื่นที่เหลือแลว วิชานี้เป็นวิชาที่นาสนใจ

ที่สุด และผมมีความสามารถพอที่จะเรียน

17. จากคำบอกเล่าของเพื่อนที่เรียนใน course ที่แล้ว เคยมีความเข้าใจไปว่า จะได้อะไร ความรู้ ความคิด และแนวทางไปใช้ในปัจจุบัน ปรกติเป็นคนชอบคิดอะไรอยู่เรื่อยๆ ชอบเป็นที่ปรึกษาของใครๆ ชอบแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ชอบรับความคิดใหม่ๆ ที่น่าสนใจที่จะใช้ในชีวิต ปัจจุบัน มีสภาพการเรียนที่เป็นกันเองกับอาจารย์ และสุดท้ายคิดว่าน่าจะได้อะไร เพราะ เป็นคนที่ชอบคิด และแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางในเรื่องชีวิตปัจจุบันอยู่แล้ว

18. คิดว่าวิชานี้คงให้แนวความคิด ความรู้ที่ดี

19. วิชาเลือกที่ให้เลือก คิดว่าวิชานี้ น่าเลือกเรียนมากกว่าวิชาอื่น

20. คิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต และเป็นวิชาที่ไม่เคร่งเครียดจนเกินไป เป็นวิชาที่น่าสนใจ เพราะเป็นการศึกษาหาความรู้ถึงความจริงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและสิ่ง

รอบตัว

21. คิดว่าเป็นวิชาที่ไม่เคร่งเครียดนัก ในความคิดเป็นอิสระ และคิดว่าคงจะทำให้มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้นบ้าง

22. ตอนที่เลือก เพราะคิดว่าเป็นวิชาที่ไม่ต้องอาศัยความจำมากในการเรียน คิดว่าเป็น การเรียนแบบคุณคิด ในการมองตนเองและสังคม

23. วิชาเลือกทางสังคม มี อังกฤษ ญี่ปุ่น กฎหมาย ซึ่งจำเป็นต้องใช้ความจำมาก จึงไม่ลง มีจิตวิทยาที่ลงไปแล้ว คั้งนั้นจึงลงปรัชญา

24. เลือกเรียนต่อจากจิตวิทยา เพราะมีให้เลือก 2 อย่าง คือ กฎหมายกับปรัชญา กฎหมายเป็นการตีความที่ยากกว่าปรัชญา จึงเลือกเรียนปรัชญา

25. คิดว่าไม่มีความลำบากในการเรียนมากนัก ไม่ต้องท่องจำมากเหมือนกับวิชาอื่นๆ เพราะตอนนี้ไม่มีเวลา

26. คิดว่ามีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เรียนสบายๆ

27. เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ลงวันที่ 15/11/2558 ที่รับทราบเงื่อนไขการเลือกการศึกษาเท่านั้น เมื่อนักศึกษาเดินทางไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่าการณ์ใดตงั้งสิ้น ส่วนที่วางไว้ให้ก่อนไปนั้น ล้วนแต่เป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวความคิด และผมก็คิดว่าผม

28. เพื่อนบอกว่าไม่ต้องอ่านหนังสือมาก เพราะเกี่ยวกับแนวความคิด และผมก็คิดว่าผม

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

2 - 4

มีแนวความคิดที่เป็นกลางๆพอ และวิชานี้ก็มีความต่อเนื่องกับจิตวิทยา ที่เรียนเมื่อ course
ที่แล้ว

29. เพื่อนบอกว่าเขาหา คนเรียนน้อย ได้วิจารณ์ ได้แสดงความคิดเห็น
30. ได้ฟังมาว่าเรียนง่าย และอยากรู้ในคานนี้บ้าง
31. เพื่อนเรียนเบอะแยะ และเห็นวานาเรียน
32. สงคามเพื่อนๆ, เพื่อนชวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เนื้อหาที่เรียนเป็นอย่างไร

1. เหมาะสมทีเดียว
 2. คืออยู่แล้ว อยากให้เรียนเกี่ยวกับศาสนาพุทธ และการนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตให้มากขึ้น
 3. ดีพอใช้ เนื้อหามากดี ทำให้นักศึกษาเข้าใจปรัชญาได้ไม่มากนัก
 4. ก็ดี คือมีหลักปรัชญาของศาสนา ทำให้เรารู้กว้างขึ้น ช่วยในการดำเนินชีวิตได้
 5. เนื้อหาจะเป็นในเรื่องที่บางที่เราไม่เคยคิดถึงมาก่อน เช่น โลกเกิดจากอะไร ทำให้ต้องมานั่งคิดใหม่ว่า อะไรในโลกนี้ทั้งหมด มีมาได้อย่างไร ก็คิดว่าอาจจะทำให้มนุษย์รู้จักความสงบมากขึ้น ซึ่งจะทำให้การแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นน้อยลง สังคมก็จะมีสภาพความเป็นอยู่ที่สงบ ความวุ่นวายต่างๆจะน้อยลง
 6. เนื้อหานี้ว่าใช้โคฟอควอร์ แต่เนื่องจากใช้เวลาไม่พอ และส่วนใหญ่ นักศึกษาคิดว่าวิชาเลือกเหล่านี้ เช่น ปรัชญา จิตวิทยา ฯลฯ เป็นวิชาเพื่อเก็บคะแนนดีกว่า จึงลงทะเบียนเรียน คิดว่าจะมีนักศึกษาที่เปอร์เซ็นต์ที่สนใจเรียนวิชานี้อาจจริงใจ ขอเสนอแนะที่ควรจะมี เพื่อผลต่อการศึกษาวิชานี้ ซึ่งสามารถนำไปได้ในชีวิตประจำวันได้ คือ ควรเป็นการ เปิดอบรมปรัชญาขึ้นมาเผยแพร่ หรือก่อตั้งเป็นชมรมปรัชญาขึ้นมา โดยมีผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา
 7. เนื้อหาที่สอน แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ เนื้อหาส่วนปรัชญา และเนื้อหาพุทธปรัชญา เนื้อหาส่วนปรัชญา เป็นลักษณะที่ทำให้เราโลภจากโลกหลายๆแบบ ความคิดของคนหลายๆคน ซึ่งก็เป็นสิ่งดี ที่ทำให้เราเปิดความคิด ได้รับความรู้ที่แปลกๆ ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นมา ทำให้เราเข้าใจสิ่งต่างๆ และความรู้สึกของคนอื่นที่เราไม่เคยคิดว่า เขาจะมีความรู้สึกเช่นนั้น ซึ่งก็นับว่าเป็นประโยชน์แก่เราบ้าง แต่ถึงอย่างไร ก็เห็นว่า ปรัชญายังไม่สามารถให้ความคิดที่เป็นระบบแก่ผู้เรียนได้ เนื่องจากปรัชญาไม่ได้แสดงสิ่งที่เป็นคนเหตุแห่งปัญหา อันเป็นพื้นฐานแห่งชีวิตที่แท้จริงของมนุษย์ เราให้ผู้เรียนปรัชญาได้เข้าใจได้ ฉะนั้น เมื่อเขาไม่เห็นประโยชน์ที่แท้จริงของชีวิต ว่ามาจากคนเหตุที่แท้คืออะไร ถึงแม้ว่าเขาจะมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องของโลกที่คนทั่วไปพยายามจะให้ให้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับครูใช้ งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าเขาก็ไม่สามารถแก้ปัญหาชีวิตที่แท้จริงของเขาได้ เขาจะเพียงแค่อ่านปริศน และยอมรับอะไรบางอย่างที่เขาไม่เข้าใจ แต่เขาก็ไม่กล้าที่จะเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
- อย่างได้เพิ่มขึ้นเท่านั้น

เนื้อหาพุทธปรัชญา ควรจะเข้าเป้าของการแก้ปัญหาชีวิต เพราะพุทธปรัชญามุ่งเน้นสอนที่การพัฒนาตนเอง ไม่สอนเรื่องไกลตัว เรื่องศักดิ์สิทธิ์อะไร เช่น เรื่อง ความดี ชั่ว ถูก ผิด อย่างที่ปรัชญาพยายามจะอธิบายให้เราเข้าใจ แต่ในพุทธปรัชญา จะข้ามเรื่องเหล่านี้ เช่น ดี ชั่ว ความงาม บุญ บาป ไปเลย มุ่งสอนให้คนเข้าใจปัญหาพื้นฐานของคน แล้วในที่สุด เขาจะมีความเข้าใจเกี่ยวกับเกิดตักสิน เรื่องนี้ใครเองโดยอัตโนมัติ แต่เนื่องจากพุทธปรัชญาต้องใช้เวลานาน สิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น เวลาสอน จำนวนนักศึกษา บังคับให้การสอนมีประสิทธิภาพน้อยลง เพราะฉะนั้น ก็ยังเห็นว่า เนื้อหาพุทธปรัชญาก็ยังคงให้ประโยชน์ไม่เพียงพอ แต่ก็เห็นว่าเนื้อหาเหล่านี้พบความสำเร็จพอสมควร แม้จะมีข้อจำกัดมาก

ขอเสนอแนะ เนื้อหาควรเป็นไปทางยกตัวอย่างปัญหาสังคม หรือปัญหาของใครสักคนหนึ่งขึ้นมา แล้วลองให้นักศึกษาวิเคราะห์ และศึกษาพฤติกรรมของบุคคลในตัวอย่างว่า ปัญหาสังคมหรือปัญหาของคนๆนั้น แท้แล้ว เกิดจากอะไรกันแน่ เกิดจากสังคมบังคับจำกัดความคิดของคนในสังคมเอง หรือเกิดจากความเป็นคนไม่เข้มแข็งของคนในสังคมนั้น หรือเกิดจากความหลงในความฟุ้งเฟ้อ หรือเกิดจากความเห็นแก่ตัวของคนในสังคมกันแน่ ถ้านักศึกษาได้พิจารณาเรื่องนี้อย่างรอบๆ เขาจะเข้าใจชีวิต และปัญหาพื้นฐานของชีวิตได้ ซึ่งจะช่วยให้เขาคิดสิน และเลือกทางเดินที่ถูกได้ เนื่องจากเขาเคยผ่าน และเคยคิดปัญหาต่างๆของสังคมมาแล้วว่า เกิดปัญหาเพราะอะไร ทั้งนี้อาจารย์ผู้สอนควรพยายามบอกให้เขาว่าทางออกมาว่า ปัญหาพื้นฐานที่แท้จริงของชีวิตหรือของสังคมก็คือ ความเห็นแก่ตัว หรือความรู้สึกว่า มีตัวเราอยู่ในโลกนี้นั่นเอง จึงเป็นเหตุให้เกิดปัญหาต่างๆขึ้นมา เขาจะได้พยายามหันมาปรับปรุงตัวเอง

8. เนื้อหาครอบคลุมทั่วถึงดี แต่ไม่ละเอียดพอ ควรมียละเอียดอีกให้มากกว่านี้

9. ก็คืออยู่แล้ว สามารถนำไปใช้ในชีวิตได้ดี ถ้ารู้จักนำไปใช้ แต่มีข้อเสียตรงที่ว่า sheet ที่ให้ไปอ่านนั้นมีมากเกินไป ไม่ควรมาก เพียงสมควรก็พอแล้ว แต่เน้นให้ลึกซึ้งจะดีกว่า

10. พอเหมาะ ไม่มากไม่น้อย ตามความเห็น ขอปรับเน้นปรัชญาตะวันออก

11. เนื้อหาที่เรียน คลุมเนื้อหาดี แต่ในความเป็นจริง การคลุมเนื้อหากว้าง ควรจะมีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ช่วยสำหรับใช้ในการเรียนการสอนจริงๆ ไม่ควรเป็นการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ บทสรุป เพื่อจะได้แนวความคิด เปรียบเทียบถึงความเหมือน - ต่าง ของปรัชญาในแนวสาขาท่างๆ

หรืออย่างเช่น ปรัชญาตะวันออก - ตะวันตก

12. ก็พอสมควร ในเรื่องที่ใช้หลักปรัชญามาใช้กับชีวิต แต่ในเรื่องของสาขาปรัชญาและเรื่องของกลุ่มนักปรัชญา ไม่เห็นความสำคัญว่าจะต้องเรียนไปทำไม เพราะไม่ทราบว่าจะไปใช้กับชีวิตได้อย่างไร ควรสอนปรัชญาที่สามารถนำไปใช้กับชีวิตได้จริงๆ นั้นจะดีที่สุด

13. คือน่าสนใจมาก เพราะเป็นการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ แต่ยังมีข้อเสียคือตำราเรียนการสอนนักศึกษา ไม่มีที่จะให้อ่าน จึงทำให้เกิดการขาดตอนในการเรียน และการเรียนควรเน้นปรัชญาทางตะวันออกมากๆ เพื่อใกล้ตัวเราเองมากกว่า และโอกาสที่ทำความเข้าใจได้ง่ายกว่า จึงควรแบ่งเวลาให้กับด้านนี้มากๆ

14. ก็พอสมควร แต่เป็นเนื้อหาที่ยาก และต้องใช้เวลาในการเรียน เข้าใจยากและไม่ค่อยเข้าใจบทเรียนเท่าที่ควร และเป็นวิชาที่น่าเบื่อเหมือนกัน อาจารย์ควรจะเสนอความคิดเห็นและยกตัวอย่างหลายๆ จะเข้าใจดีขึ้น

15. เนื้อหาที่เรียนสาขาวิชา ไม่นักสมอง มีประโยชน์ในด้านจิตใจและสมาธิ แต่น่าจะมีหนังสืออ้างอิงเป็นเล่มๆ ไป เพื่อความประหยัดทั้งเงินและเวลา

16. ช่วงแรกเป็นประวัติปรัชญา เข้าใจยาก และนำไปประยุกต์ใช้ได้ยาก เพียงแค่ให้รู้ที่มา และความเป็นไปทางปรัชญากว้างๆมากกว่า ช่วงหลังชอบมาก อยากให้อ่านเนื้อหาของปรัชญา ที่นำไปประยุกต์ใช้ในทางต่างๆ เช่น ทางชีวิต ทางการเมือง ฯลฯ มาสอนอีกหลายๆ

17. เนื้อหาที่เรียน คิดว่าควรเป็นปรัชญาประยุกต์ มากกว่าที่จะเป็นปรัชญาบริสุทธิ์ (ขณะที่เรียนคิดว่า ปรัชญาบริสุทธิ์มากไปหน่อย) อยากให้เน้นปรัชญาประยุกต์มากๆ เพื่อจะได้นำไปใช้ หรือเห็นได้อย่างง่ายๆ

18. เนื้อหาส่วนใหญ่น่าสนใจ ถ้าการเรียนนั้นนำไปปฏิบัติ แต่บางที่ความคิดบางอย่างก็ไม่ตรงกับความคิดของผู้เรียน เพราะการเรียนนั้น ได้เรียนหลายแนวทาง

19. ก็แล้ว แต่ควรที่จะเพิ่มเรื่องเกี่ยวกับชีวิต การดำเนินชีวิตในแง่ของวิชาปรัชญาเพิ่ม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะขึ้นทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

20. น่าสนใจ ให้ความรู้มาก แต่ค่อนข้างเข้าใจลำบาก ควร มี sheet ให้อ่านก่อน อธิบายของข้อดี ที่นำไปใช้ได้กับตัวเอง ระยะเวลาการสอนควร จะมากกว่านี้
21. เนื้อหาก็คือ เพราะเป็นเรื่องราวๆไป เรื่องบางเรื่องนำไปประยุกต์ใช้ไม่ได้ น่าจะนำ เรื่องที่ไปประยุกต์ใช้ได้ทั้งหมด
22. เนื้อหาที่เรียนก็คิดแล้ว แต่รู้สึกว่าเนื้อหาจะมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาอ่านได้ทั้งหมด จึงอาจจะได้รับความรู้ไม่เต็มที่ และควรจะมีหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่ง เป็นแนวทางไปเลย 1 เล่ม ไม่ควรมีหลายเล่ม ก็อาจจะหนังสือหลายเล่มก็ได้ แต่หนังสือที่ใช้ในการสอบควรมีเพียง 1 เล่ม เพื่อจะทำให้อ่านได้ถูกต้อง เพราะจะได้เอาเวลาไปอ่านวิชาอื่นๆบ้าง ดังนั้น คิดว่าเนื้อหาควรน้อย กว่านี้ และไม่ควรมีความจำมาก
23. ก็ดี แต่ควรเพิ่ม เนื้อหาทางด้านการนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันด้วย
24. เนื้อหาที่เรียน เป็นเรื่องพื้นฐานและหลักการ มากกว่าที่จะนำไปใช้ ควรบอกพื้นฐาน และยกตัวอย่างใหม่ ในการนำไปใช้ เพื่อ เป็นแนวทางในการที่จะให้นักศึกษานำไปประยุกต์ใช้
25. ยังมีน้อย เกี่ยวกับในค่านปรัชญาตะวันออก ยังไม่ค่อยละเอียดเลย เนื้อหาของขงจื้อ น่าจะมีสอนบ้าง
26. เนื้อหาค่อนข้างมากเกินไปกว่าที่จะเรียนภายในเทอมเดียว ซึ่งทำให้เรียนแล้ว ไม่สามารถจับหลักอะไรได้มากนัก ควรแบ่งเป็น 2 courses เพื่อจะได้ศึกษาได้อย่างลึกซึ้ง และอาจทำให้นักศึกษาที่มีความสนใจทางด้านนี้ สามารถนำวิชาไปใช้ประโยชน์ได้มาก
27. เนื้อหาที่เรียนค่อนข้างกว้าง ไม่เน้นที่จุดใดจุดหนึ่ง ทำให้ผู้เรียนไม่รู้อะไรถึงจุดเด่นของ บทเรียนว่าควรเรียนอะไรบ้าง ควรจะเน้นการเรียนวิชาปรัชญาที่สามารถประยุกต์ใช้ได้ในชีวิต จริงๆ
28. ถ้าเรียนตามเนื้อหาของหลักสูตร อาจทำให้วิชานี้ น่าเบื่อ ควรจะให้หลักปรัชญา หรือ ข้อสรุป ซึ่งสามารถใช้ในชีวิตรประจำวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

29. เนื้อหาค่อนข้างมากเกินไป เพราะมีวิชาจะอ่านผานๆได้ ท่องทำความเข้าใจโดย ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลเบื้องเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตลอด การอ่านโดยละเอียด ก็ทำให้เสียเวลามากเกินไป sheet ต่างๆนั้น ควรตัดทอนให้สั้นลง แนะนำความคิดก็เพียงพอ แล้วจึงควรเพิ่มปรัชญาของคณกรุ่นใหม่ลงไปบ้าง เป็นการนำไปสู่การประยุกต์ ซึ่งจะมีประโยชน์มาก

30. เนื่องจากไม่เคยเรียน และไม่เคยอ่านหนังสือเกี่ยวกับปรัชญามาก่อน จึงไม่มีข้อเสนอนะ แต่เท่าที่ฟังเรียนมา เนื้อหาส่วนใหญ่ที่น่าสนใจ คือ เนื้อหาส่วนใหญ่จะเน้นเกี่ยวกับการดำรงชีวิตในสังคม

31. ส่วนใหญ่เป็นการเรียนอย่างกว้างๆ โอกาสที่จะเข้าใจอย่างแท้จริง ในระยะเวลาอันสั้นนั้น ทำได้ยาก โดยเฉพาะบางเนื้อหา ต้องอาศัยการปฏิบัติจริงจึงจะเข้าใจ

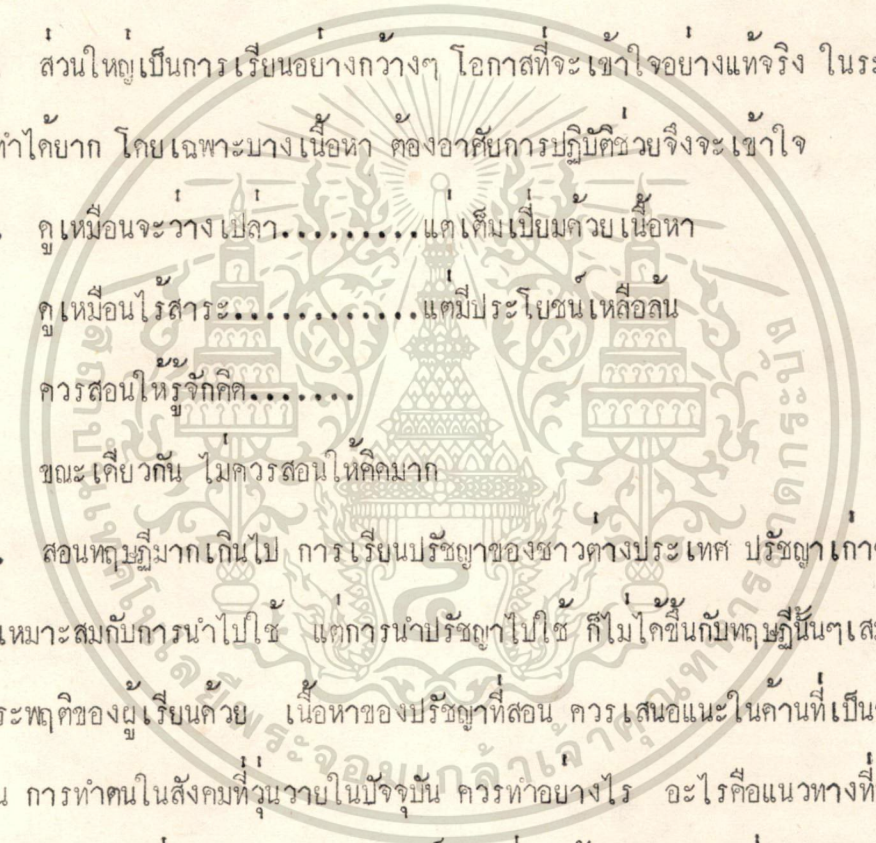
- 32. คุณเหมือนจะวางแปลา.....แต่เก็บเป็มควยเนื้อหา
- คุณเหมือนไรสาระ.....แต่มีประโยชน์เหลือล้น
- ควรสอนให้รู้จักคิด.....
- ขณะเดียวกัน ไม่ควรสอนให้คิดมาก

33. สอนทฤษฎีมากเกินไป การเรียนปรัชญาของชาวต่างประเทศ ปรัชญาเก่าๆ เป็นการเรียนที่ไม่เหมาะสมกับการนำไปใช้ แต่การนำปรัชญาไปใช้ ก็ไม่ได้อื่นกับทฤษฎีนั้นๆเสมอไป ขึ้นกับความประพฤติกของผู้เรียนด้วย เนื้อหาของปรัชญาที่สอน ควรเสนอแนะในคำที่เป็นธรรมค่าง่ายๆ เช่น การทำตนในสังคมที่วุ่นวายในปัจจุบัน ควรทำอย่างไร อะไรคือแนวทางที่ทุกคนควรจะคิดและปฏิบัติ ยกตัวอย่างชีวิตหรือประสบการณ์จริงๆที่เกิดขึ้น ปรัชญาไม่ใช่เป็นเพียงความคิดฝันทางอารมณ์ ที่แสดงออกมาในรูปของตัวอักษร หรือภาพวาดภาพเขียน บทกลอนต่างๆ

34. กว้างและลึกลับเกินไป จับจุดยาก ควรดูความเหมาะสมของเนื้อหาที่นำมาเสนอสอน

35. เนื้อหากว้างมาก แต่ไม่ลึก แนวทางที่จะนำไปปฏิบัติยังสะเปะสะปะพอสมควร ควร มีแนวทางที่ศึกษาไว้ ไม่ใช่หาวิธีอะไรก็ตีไปหมด ปล่อยให้ให้นักศึกษาคัดสนใจเองดีกว่าครับ

36. เนื้อหากอนขว้าง เลื่อนลอย และไรแกนสาร แต่พยายามแสดงว่ามีแกน เสนอแนะสอน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าในวงกว้างกว่าเกิดประโยชน์ในการเรียน และอย่ายึดเย็บเนื้อหาที่ขัดกับความรูสึกลงไป

37. เนื้อหาที่เรียนไว้แกนสาร ประโยชน์ที่ได้น้อย ควรเป็นเนื้อหาที่เรียนรู้ถึงประโยชน์ที่ได้รับ และควรมีหลักการมากกว่านี้

38. เนื้อหาที่เรียนใน course นี้ จนถึงวันนี้ ยังไม่รู้เรื่องเลย ไม่รู้เลยว่าเรียนทำไม เรียนไปเพื่ออะไร เพราะว่าการสอนเหมือนกับหลักลอย ไม่มีจุดยืนที่แน่นอน วิธีการเรียนแบบนี้ เหมาะสำหรับผู้ศึกษาอย่างจริงจัง มีเวลาให้กับมันมากๆ การที่อาจารย์สอนแบบนี้ อาจารย์หวังว่านักศึกษาจะได้อะไรจากวิชานี้ละ

39. เนื้อหา คิดว่าการเรียนแค่ course เดียว ไม่จำเป็นต้องเรียนพวก Plato, Aristotle พวกนั้นหรอก ไม่ค่อยช่วยให้เกิดอะไรขึ้นเลย

40. เนื้อหาบางที่เน้นหลักวิชาการมาก บางอย่างนำไปใช้ลำบาก แต่ก็ที่ใครจะอะไรๆเพิ่มขึ้นบ้าง บางส่วนดี ชอบส่วนที่นำไปใช้ได้จริงๆ ทำให้มองอะไรๆโล่งกว้างขึ้นมาก รู้จักแนวความคิดใหม่ๆบาง อย่างก็ให้เพิ่มส่วนที่นำไปใช้ได้จริงๆมากๆ และมีข้อคิดเยอะๆ

41. คุณเหมือนจะเน้นให้คิดเป็น รู้จักคิด หมายความว่าน่าจะดีนะครับ แต่ผมว่าอาจารย์น่าจะเพิ่มพวกนักปรัชญาที่น่าสนใจ อย่างเช่น เซ็น เตอ หรือมารกซ์ มาอธิบายหรือเล่าให้ฟังบ้าง

42. มองไม่เห็นรูปแบบหลักสูตรแน่ชัด เพราะในหนังสือปรัชญา จะอธิบายแนวคิดแบบต่างๆ แต่ที่อาจารย์สอน ใช้วิธีให้เสนอความคิดเห็น คล้ายกับว่าแต่ละคนเสนอความคิดเห็นของตัวเอง บางที่อาจจะเกี่ยวกับหลักปรัชญา แต่บางที่ก็เหมือนกับวิจารณ์เรื่องต่างๆ ไปเป็นเรื่องๆ อยากศึกษาหลักปรัชญาจากตำราให้มากกว่านี้ เพื่อจะได้อ่านเข้าใจว่า พื้นฐานของปรัชญาเป็นอย่างไร ส่วนในเรื่องของการเอาหนังสือมาตีความ วิจารณ์ ไม่ตรงมาก เพราะว่า สามารถหาอ่านจากบทวิจารณ์หรือจะคุยกันเองก็ได้ จะได้รายละเอียดกว่า

43. คือถ้ามองแล้วก็มี lecture นิดเดียว นอกนั้นก็เป็นการ present เนื้อหาที่ให้ขอมได้นิดเดียว ให้แค่ structure ของปรัชญา แล้วถ้าสนใจ ก็ต้องหาอ่านเอาเอง ชอบวิธีการเรียนแบบนี้ และวิธีการสอนในหลายวิชาในระดับมหาวิทยาลัย ก็น่าจะเป็นแบบนี้ คือ ถ้านักเอกสารนี้เป็นเอกสารที่มอบไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า ศึกษาไม่สนใจก็จะไม่โคความรูไปเอง ถ้าวิธีการสอนเป็นแบบนี้ ก็หมายความว่าน่าจะนำไปสู่การฟังไม่ว่าใครผิดๆทั้งสน อีกทั้งห้ามมีชุดแต่แปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีมีการนำไปใช้ตนเองของนักศึกษาในทุกๆด้านได้

3. การเรียนการสอนที่ดี ควรเป็นอย่างไร

1. ควรเน้นปรัชญาที่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ไม่ควรเน้นตัวบุคคลที่เป็นผู้เขียนปรัชญาขึ้น ควรจะให้มีการแสดงความคิดเห็น และต้องพยายามทำให้ความคิดที่ขัดแย้งกัน สามารถสรุปผลให้เป็นที่พอใจของทั้ง 2 ฝ่าย

2. วิธีสอนแบบที่เป็นอยู่ก็ดีแล้ว อย่าเน้นชื่อคน

3. สอนและยกตัวอย่างประกอบ พุทธปรัชญา เคา เอาจมาอ่านและอธิบายดี แต่ต้องละเอียดกว่านี้

4. นักศึกษาและอาจารย์มาคุยกัน วิจารณ์และแสดงความคิดเห็นต่างๆ โดยที่อาจารย์จะให้ข้อมูลนักศึกษาไปศึกษาลงหนาก่อนเข้านั้นเรียน

5. อย่างเป็นอยู่ ให้ทุกคนแสดงความคิดเห็นออกมา มีการโต้เถียงกันบ้าง วิธีนี้ ผมสามารถรับเอาข้อคิดดีๆหลายอย่างที่ไม่คิดไม่ถึง แต่ปฏิบัติกันจนละเลย

6. ควรที่ให้นักศึกษาใช้ความคิดของตัวเอง มีอิสระในการคิด และผู้สอนก็ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาใช้ความคิดส่วนตัว คิดว่าวิธีสอนของอาจารย์คนข้างใช้ได้ดีทีเดียว

7. อาจารย์ควรตั้งหัวข้อที่เรียนหลักๆทั้งหมดของเนื้อหาวิชาปรัชญา ให้นักศึกษาทราบก่อนที่จะเริ่มทำการสอน เพื่อให้ นักศึกษาทราบขอบเขตของเนื้อหาที่เรียน และสามารถทำความเข้าใจได้ดี การสอนควรจะให้ นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นบ้าง และนักศึกษาควรจะได้แสดงออกด้านความคิดเห็นของตนเอง

8. คนเรียนก็ควรติดตามไป และคนที่สอนก็ต้องพยายามกระตุ้นให้คนเรียนรู้สึกสนใจ และคอยสังเกตว่า คนเรียนสนใจในเรื่องใดมาก เพื่อจะได้ไปปรับปรุงวิธีการสอนได้

9. ควรออกมาในรูปของการอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันจึงจะดี และการเรียนควรจะไปคุยกันในระหว่างเรียน และผู้เรียนควรที่จะต้องทำใจให้สงบ และวางความคิดออกมา

เอกสาค้นแนวทางการต่างๆ จะทำให้การเรียนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้นเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนี้จริงที่ปรากฏไว้ใช้

10. ควรจะฝึกหัดด้านความประพฤติ เช่น การฝึกนั่งสมาธิ ฝึกหัดให้มีความกล้าในการ

แสดงออก เช่น การเสนอแนะความคิดเห็นหน้าชั้น โดยอธิบายให้เข้าใจว่า เป็นการหาความรู้
 อย่างไม่

11. ผมบอกไม่ถูกเหมือนกันว่า วิธีการเรียนการสอนที่ดีควรจะเป็นอย่างไร แต่จากความรู้
 รู้สึกของผม ตั้งแต่เข้ามาศึกษาที่นี่ มีความรู้สึกว่า อาจารย์จากครุศาสตร์ฯ จะมีการเรียนการสอน
 ที่น่าสนใจ และน่าตั้งใจเรียนดี ต่างจากอาจารย์คณะที่ผมเรียนอยู่ ผมบอกได้แค่นี้
12. คิดว่าเหมาะสมดีแล้ว ในการใช้สอนด้วยวิธีการตาม - คอม โดยถามให้นักศึกษาตอบ
 ด้วยความคิดตัวเอง แล้วบอกความคิดของนักศึกษายังมีจุดที่ไม่สมบูรณ์ แต่ควรเปิดโอกาสให้
 นักศึกษาให้ถามได้มากกว่านี้ น่าจะมีคำถามให้นักศึกษาไปคิดที่บ้าน (บังคับตอบ)
13. การวิจารณ์อาจารย์นั้นเป็นสิ่งที่ดี เนื่องจากอาจารย์ทุกคนก็มีความตั้งใจสอนเหมือน
 กันทุกคน ต่างกันที่แต่หลักการ และอุดมการณ์ในการสอน การที่เราว่าอาจารย์คนนั้นสอนไม่ดี และคน
 อื่นจะว่าอาจารย์สอนดี ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมของเราเองต่างหาก
14. บอกไม่ได้ว่า วิธีไหนดีกว่าวิธีไหน หรือวิธีใดดีที่สุด แต่ถาเป็นการสอนเพื่อให้นักศึกษา
 วิชาสอบ ไม่ใช่เพื่อถ่ายทอดความคิดทางปรัชญาของผู้สอน การพูดถึงหลักทางปรัชญา และแนวความคิด
 คิดในสาขาต่างๆ เพียงกว้างๆ ก็น่าจะเพียงพอแล้ว ให้นักศึกษาที่มีความคิดรับปรัชญานั้นมา เพื่อ
 ศึกษาคนควาเองต่อไป
25. ควรให้นักศึกษาทำรายงานแต่ละเรื่อง แล้วไปรายงานหน้าชั้น แล้วให้อาจารย์เสริม
 ตอนท้าย ในส่วนที่ยังรายงานไม่ทั่วถึง หรือไม่ละเอียดพอ
16. คือ lecture ในห้องบ้าง ออกไป lecture นอกสถานที่ เช่น ให้เราไป
 คุ ไปปฏิบัติเกี่ยวกับการนั่งสมาธิ และควรรหาโอกาสไปศึกษาเกี่ยวกับศาสนาอื่นๆ ถ้ามีในประเทศ
 ไทย ถ้าเป็นไปได้ ก็อาจจะเชิญบุคคลผู้รู้เกี่ยวกับศาสนานั้นอย่างดี มาตอบข้อข้องใจของนักศึกษ
 ษา ซึ่งจะเป็นการถกเถียงกันนั่นเอง จะทำให้นักศึกษารู้แจ้งที่ขึ้น
17. ควรแจก sheet ที่จะเรียน นักศึกษาจะได้เข้าใจหัวข้อที่เรียนก่อน แล้วอาจารย์
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 มาตีแจกขายนความจาก sheet ในชั่วโมงเรียนในภายหลัง

18. ควรจะสอนแล้วให้นักศึกษามีความสนใจที่จะเรียนจะฟัง และควรจะมีเอกสารประกอบกรเรียน เป็น reference มากๆ เพราะถ้าฟังอย่างเดียว ตอนแรกจะเข้าใจดีหรืออก แต่ตอนหลังๆจะลืมได้

19. ที่อาจารย์สอนมาดีแล้ว แต่ไม่ควรเช็คชื่อจริงจัง

20. คิดว่าก็คืออยู่แล้ว 90 % แลอีก 10 % ไม่ดี เพราะว่าอาจารย์ให้ความสำคัญของวิชานี้มากๆเกินไป ทั้งที่จริงๆมันก็สำคัญอยู่ในตัวแล้ว ไม่จำเป็นต้องเน้นมากนัก เพราะนักศึกษาที่มีภาระวิชาอื่นอยู่ด้วย

21. ควรรักษาความเป็นระเบียบของหัวข้อเนื้อหา แต่การสอนที่เป็นอยู่ มีบางอย่างก็เหมาะสมอยู่แล้ว เช่น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่กำลังเรียนอยู่ ไม่ใช่เรียนแบบท่องจำ น่าเบื่อ

22. เรียนดีหรือไม่ อยู่ที่ใจคนเรียน

สอนดีหรือไม่ อยู่ที่ใจคนสอน

ไม่ว่าการเรียนหรือสอนจะก็อย่างไร

สามารถวัดได้จากผลการเรียน

23. อธิบายให้แจ่มแจ้งมากขึ้น บางเรื่องใช้คำพูดที่ตรงมาอีก เพราะนำไปเปรียบเทียบหรือเป็นคำพูดต่างๆไป แต่ในความหมายลึก บางทีผู้เรียนอาจคิดไม่ถึง

24. ควรจะสอนในเนื้อหาที่จำเป็น และควรให้มีการแสดงความคิดเห็นในเนื้อหานั้นๆด้วย เนื้อหาบางตอนที่ไม่จำเป็น ตัดทิ้งไป การยกตัวอย่างต่างๆนั้น ควรที่จะสามารถนำไปใช้ได้

25. การเรียนการสอน ควรจะพูดในก้นกว้างๆ และช่วยกันถกเถียงในเรื่องต่างๆ

26. ควรพูดซ้ำๆหน่อยครับ และมีการถกปัญหาทางปรัชญาที่ง่ายๆหน่อย มาถกปัญหากันในห้องเรียน

27. ใหญ่เรียนโคอานเรื่องย่อ ซึ่งไม่ยาวนาน ในชั้นเรียน คนละเรื่อง แล้วให้แต่ละคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า อภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหา และคนปรัชญาในเรื่อง และอธิบายตามความคิดของตนเอง วาดทหรือไม่ว่ากรณใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสือก็คือหนังสือ กฎหมายก็คือกฎหมาย ทำไมเราต้องผูกพันกับหนังสือ สิ่งที่เราเชื่อเขียน
ไว้ว่าจะต้องถูกต้องเสมอไป เพราะไม่มีอะไรชนะความยิ่งใหญ่ของกฎธรรมชาติได้ เวลาที่สามารถ
ชนะทุกสิ่ง เช่นวันนี้ ที่วานี้คือ โตะ แค่อีก 100 ปี ที่นี้จุดนี้ สิ่งที่เราเรียกว่า โตะ ไม่เหลืออยู่ สิ่ง
เรียกว่า เคาในสมัยเราเชื่อ อาจคือความถูกต้อง แต่เดี๋ยวนี้ อาจไม่ใช่ เคาสมัยเราเชื่อ เพราะคนที่อ่อน
แอ อย่างไรก็ต้องเป็นเหยื่อของคนแข็งแรงวันยังค่ำ ไม่ว่าจะพยายามเอาชนะด้วยวิธีที่เรียกว่า
ปัญญา ขงเบ้ง ที่ว่าฉลาดล้ำลึก ในที่สุดก็ต้องมาเป็นลูกน้องของเล่าปี่ โลกนี้ไม่มีสิ่งที่เรียกว่า
ความยุติธรรมที่แท้จริง ถ้าโลกยุติธรรมจริง ทำไมคนเราต้องมี คนรวย คนจน เอ๊ะ ชักและะ!
เออะ แสดงความคิดเห็นมากเกินไปแล้ว จบ

34. ไม่ควรเน้นรายละเอียดมากเกินไป การสอนที่ดี ก็ควรมีลักษณะเป็นกันเอง เป็น
การพูดคุยถึงการประยุกต์ใช้ จะเรียกความสนใจได้มากกว่า การถกเถียงหรือโต้แย้งระหว่างอา-
จารกับนักศึกษา ควรควบคุมให้ดี ไม่ไรสาระจนเกินขอบเขต อาจารย์ควรแยกแยะลักษณะการ
โต้แย้งของนักศึกษาให้ดี เพราะนี่ทั้งผู้ตั้งใจเรียน คิดคำถามแล้วถาม หรือสงสัยแล้วจึงถาม แต่
ก็มีอีกมากที่พูดเล่นๆ ไรสาระ นอกเรื่อง ไม่ตั้งใจหาความรู้อย่างจริงจัง พูกันเพื่อสนุกๆ บางครั้ง
ก็ทำให้อาจารย์ควบคุมตัวเองไม่อยู่

35. วิธีสอนที่ดี ควรเป็นลักษณะการชี้นำถึงข้อมูล ถ้าเป็นไปก็ sheet ควรแจก
ให้มาก แล้วแนะนำถึงวิธีการศึกษาราวๆ แล้วให้นักศึกษาไปอ่าน และนำมาสรุปในอาทิตย์ต่อไป
และอาจารย์สรุปอีกครั้ง สาเหตุที่ทำเช่นนี้ เพราะเนื้อหาดีมาก

36. ควรกล่าวหัวข้อที่จะเรียนให้ชัดเจน เพื่อให้ให้นักศึกษารู้ว่า กำลังเรียนอะไรต่อไป
การถามของอาจารย์ในแต่ละข้อ บางหัวข้อ นักศึกษาอาจไม่รู้เลย แต่ต้องถูกถาม อาจทำให้เกิด
ความเบื่อ ควรหาเรื่องที่คล้ายความเครียดในบางชั่วโมง แต่ต้องวิชาที่เรียน

37. ที่เป็นอยู่ รู้ถึงว่า บางครั้งก็น่าเบื่อ คือเรียนแล้ว ไม่รู้ว่าจะนำไปใช้ประโยชน์ได้
อย่างไร ควรจะยกตัวอย่างในชีวิตประจำวันบ้าง เพื่อจะใคร่รู้ว่า เมื่อเจอปัญหาอย่างไร ควรจะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
แก่ใคร่อย่างใด
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

38. นักศึกษาควรจะเข้าฟังทุกชั่วโมง วิธีสอนแบบปัจจุบันคืออยู่แล้ว
39. นักศึกษาควรจะมีคามสงสัยว่า วิชานี้คืออะไร และสามารถนำไปใช้กับชีวิตจริงๆ ได้อย่างไร เพื่อที่จะได้มีความรู้ และสนใจมากยิ่งขึ้น เพราะว่าสำหรับตัวผมแล้ว มีความรู้เกี่ยวกับ วิชานี้ จะต้องทำอะไรคืออยู่ในตัวมันแน่ๆ แต่วายังเข้าไม่ถึง
40. คอนเซ็ปต์ เชิง ฟังจนเบื่อ นานาเบื่อ ไม่น่าจะคิดใช้สมองให้มากมายในทุกๆเรื่อง ถึงแม้ว่า จะเข้าใจพื้นฐานปรัชญาของศาสตร์ทุกเรื่อง แต่ถาเราไม่ชอบเรียน มันก็ไม่มีประโยชน์ที่จะไปหา พื้นฐานใหญ่ๆยาก ควรมุ่งแต่สิ่งที่เราสนใจ
41. การสอนก็รู้สึกว่อาจารย์สอนโคตรโหดให้นักศึกษารู้จักใช้ความคิดของตัวเอง ให้รู้จัก ไปค้นคว้าเอง ถึงแม้ว่าอาจารย์จะไม่โคตรสอนทฤษฎีต่างๆให้ทั้งหมดก็ตาม แต่ก็มาช่วยให้เกิดความคิดต่างๆเกี่ยวกับปรัชญา คอน present โดดๆ ส่วนการเรียนนั้นก็โบบาง ไม่โบบางเพราะ บางครั้ง ก็รู้สึกง่วงนอนมากในเวลาเรียน เพราะอาจารย์จะเอามาจากบรรยากาศ บางครั้งรู้สึก เงียบเหงามาก หรือไม่กี่อาจารย์จะเอามาจากการเรียนประเภทนี้ต้องใช้ความคิดมากพอสมควร เลย ทำให้เพลียก็ได้
42. สิ่งนี้ขึ้นอยู่กับผู้เรียนด้วย ถ้าผู้เรียนมีความสนใจด้านนี้ มีความสนใจที่จะคิดแก้ปัญหา ใช้เหตุผลแล้ว จะสนุกมาก
43. คนรอบตัวและสิ่งแวดล้อม ไม่เอื้ออำนวยต่อการศึกษาศาสตร์ปรัชญาเลย โดยเฉพาะคนรอบ ตัว เป็นคนที่มองปัญหาในมุมแคบมากๆ ไม่สนใจปัญหาสังคม ช้ายังหัวเราะเยาะคนที่สนใจปัญหาอื่น ที่ไม่เหมือนตัว ยกเว้นตัวเองด้วยการฟังเพลงสากล ดูภาพยนตร์ที่ใช้เทคนิคในการถ่ายทำยากๆ และดูหนังหรือราคาแพงๆ โดยไม่สนใจว่า คุณค่าของคนไหนที่แท้จริงอยู่ที่ไหน และการกระทำของตัวเอง จะทำร้ายจิตใจคนอื่นเพียงไร และยังมีบุคคลอีกจำพวกหนึ่ง คือพวกงกคะแนน พยายามทำทุกอย่าง เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ จะเป็นมิตรกับคนอื่นเมื่อเวลามีผลประโยชน์ด้วยกันเท่านั้น เมื่อหมดผลประโยชน์ ก็หมดความเป็นเพื่อน แต่คุณก็ยังไม่ปล่อยมือของคุณว่าเป็นคนเก่ง นับว่าเป็นอันตรายของสังคม ไม่ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. นักศึกษาเขาเรียนสม่ำเสมอหรือไม่ เพราะเหตุใด

1. เขาเรียนวิชานี้สม่ำเสมอ เพราะอาจารย์เช็คชื่อทุกครั้ง และผมก็ต้องการlecture เพื่อนำไปใช้ในการสอบปลายเทอม

2. เขาเรียนสม่ำเสมอ เพราะอยากรู้ในเนื้อหาวิชานี้ และอีกอย่าง อยุ่บ้านก็ไม่รู้ว่าทำอะไร ก็เลยมาเรียน

3. เขาเรียนสม่ำเสมอ เพราะมีการเช็คชื่อ

4. สม่ำเสมอ เพราะอาจารย์เช็คชื่อ และต้องการรู้หัวข้อการเรียน

5. สม่ำเสมอ เพราะอาจารย์เช็คชื่อ และคิดว่าอาจจะได้รับความรู้จากการเขาเรียนบ้าง

6. เขาทุกครั้ง เพราะคิดว่าอาจได้บางสิ่งที่ต้องการ

7. สม่ำเสมอ เพราะสนใจ

8. สม่ำเสมอ เพราะอยากรู้ แต่มีช่วงหนึ่งที่ต้องเข้าโรงพยาบาล และมีนิสัยที่ไม่เคยโดด

เรียนวิชาใดๆเลย

9. สม่ำเสมอ เว้นแต่ช่วงคนเอน คีตธุระ ไม่สามารถมาเรียนได้

10. สม่ำเสมอ เพราะวิชาที่อ่านเองไม่ค่อยเข้าใจ ซาคตัวอย่างประกอบ หนังสือเขียน

กำกวม

11. เขาทุกครั้ง เพราะเรียนแล้วจะคงใหญ่ใหญ่ได้

12. แรกๆสม่ำเสมอ แต่หลังๆพอป่วย เลยหยุด

13. สม่ำเสมอ เพราะอยากศึกษาวิชาที่อ่านนี้ดูบ้าง เพราะที่ผ่านๆมา ล้วนศึกษาแต่วิชา

ทางวิศวะ และคิดว่าวิชานี้จะสามารถอบรมตัวเอง ให้เป็นคนที่ดีถึงอะไรให้กว้างๆ อย่ามองใน

โลกแคบ

14. เขาเรียนสม่ำเสมอ เพราะว่าตอนแรกเกิดความสงสัยว่า วิชาปรัชญาจะนำไปใช้

กับชีวิตได้หรือไม่ เรียนไปทำไม ตลอดจนได้เขาเรียน 2 - 3 ครั้ง ก็พบว่าศาสตร์ทุกศาสตร์ที่

เกี่ยวกับในชีวิตรวม มีรากฐานมาจากวิชาปรัชญาทั้งสิ้น และในตอนหลังๆได้อ่านลัทธิเต๋า ก็พบว่า

ปรัชญาที่สามารถนำมาใช้กับชีวิตได้ทีเดียว

15. พยายามเข้าเรียนทุกครั้ง (ทั้ง course วิชา 1 ครั้ง) เพราะต้องการนำเอาหลักการ เหตุผล มาพัฒนาตนเอง ให้ดีกว่าที่เป็นอยู่
16. สมัครสอบ วิชาเพียง 2 ครั้ง เนื่องจากสาเหตุบางประการ เพราะรู้สึกได้แนวทางใหม่บางอย่าง มีความแปลกจากวิชาอื่นที่เคยเรียนมา เริ่มมีความคิดว่า ปรัชญาเป็นศาสตร์ที่โหดร้ายหลายอย่าง แต่คงปฏิบัติตัวให้ได้ ตามที่นักปราชญ์กล่าวไว้
17. สมัครสอบ ก็มีมาไม่ทันบ้าง เนื่องจากพลาครดไฟ คิดว่าวิชานี้มีประโยชน์ ถ้ารู้จักคิด แล้วนำไปใช้ อีกอย่างคืออาจารย์เช็คชื่อด้วย
18. ค่อนข้างสมัครสอบ วิชาที่ขาดไปบ้าง เพราะตนเองมีภาระงานคนอื่นรับผิดชอบอยู่ จึงทำให้ขาดหายไปบ้าง
19. เรียกได้ว่าสมัครสอบ มีอยู่ครั้งเดียวเท่านั้น ที่ผมนั่งอยู่ข้างนอกห้อง โดยไม่เข้ามาจนกระทั่งเช็คชื่อ เพราะบรรยากาศการเรียนที่นี่ แรกๆผมคิดว่าคงจะดี ต่อมาเมื่อพบว่าไม่ดี ผมก็หวังการเปลี่ยนแปลง แต่ในที่สุด อาจารย์และทุกคนก็ไม่เปลี่ยน ผมอยากให้คนสนใจบ้างว่า ทำไมผมถึงไม่เข้าเรียน แต่ก็ไม่ได้ไปไหน นั่งอยู่หน้าห้อง มั่นใจจริงๆครับ ผมหวังเพียงความเปลี่ยนแปลงใน course ของรุ่นน้องเท่านั้น เพราะจนกระทั่งวันปิด course ก็ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงเลย
20. วิชาเรียนประมาณ 3 ครั้ง ครั้งแรกไปโรงพยาบาล ครั้งที่ 2 อาจารย์คุมproject นิด ครั้งที่ 3 Xerox หนังสือมา 28 เล่มของเพื่อน ต้องเขียนเล่มเอง ซึ่งถ้าผมเข้าเรียนก็สามารถทำได้ แต่จะต้องเข้าหลังเรียนไปแล้ว ซึ่งไม่เป็นการสมควร
21. ส่วนใหญ่แล้ว ผมจะเข้าเรียนวิชานี้ เพราะตอนอยู่ปี 4 นี้ ผมรู้สึกเหงา ไม่สบายใจ บอบๆ ก็เลยเข้ามาเรียน แต่เหตุผลแล้ว ผมมาเรียนเพื่อเอาไปสอบมากกว่า ส่วนที่ผมได้วิเศษความคิดในการนำไปปลอมใจ เป็นผลพลอยได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

22. ในวิชานี้ ข้าพเจ้าขาดเรียนไป 3 ครั้ง และมาสายเกือบทุกครั้ง มาทันเรียนเพียง

ไม่ว่าการเสียดายทั้งนี้ ข้าพเจ้าเห็นแต่เพียงแต่เสียเงินที่ต้องจ่าย และต้องยังต้องเสียใจของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครั้งเดียว ผมไม่ทราบเหมือนกันว่า เป็นเพราะเหตุใดจึงมาสาย อาจเป็นเพราะเมื่อครั้งเรียนปี 1, 2, 3 ข้าพเจ้าเคยได้หยุดวันจันทร์ตลอดมา จนเมื่อถึง ปี 4 เริ่มมีเรียนวันจันทร์ ข้าพเจ้าไม่สามารถปรับตัวได้ทัน หรือ? หรือว่าข้าพเจ้าไม่มีความ active ในวิชาเลือกเหล่านี้เพียงพอ ข้าพเจ้าก็ไม่แน่ใจ

23. ขาดเรียนวิชานี้เป็นบางครั้ง เพราะต้องการมีเวลาเป็นของตัวเองบ้าง

24. ไม่ค่อยได้เข้าเรียนมากนัก เพราะคืนวันอาทิตย์ช่วยทางบ้านเก็บร้านที่ตลาดนัดสวนจตุจักร เพลิดเพลินมาก ตอนเช้าวันจันทร์มักจะตื่นไม่คอยทัน

25. ไม่สม่ำเสมอ เพราะคืนวันอาทิตย์ บางทีก็ออกไปเที่ยวกับเพื่อน เพราะเรียนวันอาทิตย์แล้วเลยชวนแะหาเพื่อน เลยมักนอนคิด คืนมาเรียนไม่ทัน

26. ไม่สม่ำเสมอ เพราะอยู่ช่วยงานทางบ้าน แต่ได้ถามการเรียนการสอนจากเพื่อนอยู่เสมอ

27. เข้าเรียนวิชานี้ไม่คอยสม่ำเสมอ เพราะบางครั้งต้องไปทำโปรแกรมการบ้านของวิชา Power System เนื่องจากเวลา Run Program จะเสียเวลามาก เพราะบางภาค Computer นั้น เขามีงานมาก และคิดว่า ถ้าไม่คิดการบ้านชิ้นนี้ ก็จะเข้าเรียนทุกครั้งแน่ๆ เพราะมีสาระน่ารู้หลายอย่าง ในแง่ของการดำเนินชีวิต

28. ไม่สม่ำเสมอ เพราะตัวเองไม่ตี ไม่วินิจฉัยตรงต่อเวลา เห็นสิ่งอื่น เช่น ส่วนตัวหรือส่วนรวมของครอบครัวที่บ้าน สำคัญกว่า เป็นอันดับแรก ถ้าเสร็จแล้ว ก็จะมาเรียนวิชานี้ เป็นอันดับสอง จึงมาสาย บางเวลาอันดับแรกออกไปไม่ได้

29. ไม่สม่ำเสมอ จะไม่มีเหตุการณ์จำเป็นจริงๆ ก็จะไม่ขาดเรียน บางครั้งอาจตื่นสายมาไม่ทันรถไฟ ก็เลยมาไม่ทัน เป็นต้น

30. ไม่สม่ำเสมอ การสอนค่อนข้างน่าเบื่อ ผู้เรียนหลายคนไม่ร่วมมือ แล้วยังคอยกอกวน

ทำให้เชิงเวลาจะตั้งใจเรียนสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

31. ไม่สม่ำเสมอ เพราะคิดว่สิ่งทีไ้จากวิชานี้ น้อย เมื่อเทียบกับการเสียเวลา
32. มาไม่บ่อยนัก อาทิตย์ เว้นอาทิตย์
33. ไม่สม่ำเสมอ ซากบางครั้ง (ต้นสาย)
34. มาเท่าที่โอกาสจะอำนวย (อำนวยทุกครั้ง)
35. ซากบางครั้ง แต่ก็มาสม่ำเสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. บรรยากาศและเวลาที่เรียน เป็นอย่างไร

บรรยากาศ

1. อย่างเป็นนอยุ่ก็แล้ว คือควรจะเป็นบรรยากาศตามสบาย ไม่ serious สมเป็น
2. บรรยากาศ คนประมาณ 20 คน จับกลุ่มคุยกัน โดยมีจุดสนใจเดียวกัน ก็พอแล้ว
3. จำนวนคนที่เรียนในแต่ละ course ไม่ควรจะมีมากเกินไป
4. ควรจำกัดปริมาณนักศึกษาที่ลงวิชานี้ เพราะถ้านักศึกษามาก การเรียนวิชานี้เป็นวิชาที่ต้องใช้ความคิดตลอดเวลา จะรู้สึกอึดอัด และไม่สามารถแสดงความคิดเห็นออกมาได้
5. บรรยากาศที่ดี ควรสงบเป็น และเมื่อนักศึกษาที่เรียน ควรจะไม่มากนัก
6. บรรยากาศดี ควรไม่มีสิ่งรบกวน
7. ห้องเรียนที่ใช่ ควรเป็นห้องที่สงบมากที่สุด เพื่อให้จิตใจที่คิดที่เกิเกิดขึ้นนั้นดีที่สุคด้วย
8. บรรยากาศที่ดี ควรจะมีความสงบเงียบ และเป็นกันเอง เพื่อสร้างความคิด และเป็นบ่อเกิดของปัญญา
9. ควรจะมีความสงบเใหม่มากที่สุดเท่าที่จะมากได้
10. บรรยากาศที่ดี จะต้องมีผู้เรียนและผู้สอน ผู้สอนตั้งใจฟังความคิดของผู้เรียน และชี้แนะถึงจุดที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ ผู้เรียนฟังความคิดเห็นของผู้เรียนคนอื่น ไม่มีความคิดของตัวเองหรือไม่ทั้บถมผู้อื่นที่เข้าใจผิดจากส่วนรวม
11. บรรยากาศที่ดี ทุกคนให้ความเอาใจใส่ในการเรียน ให้ความเห็นและแสดงความคิดเห็น การเรียนการสอนในบางหัวข้อ อาจใหม่สำหรับนักศึกษา อาจารย์ควรมีการพูดคุยบอ่ก่อนจะอธิบายต่อไป ในทางตรงข้าม อาจทำให้นักศึกษาเมื่อ
12. ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีโอกาสที่จะสามารถแสดงความคิดเห็น ถกถึงปัญหาที่ตนเองไปศึกษา โดยมีอาจารย์คอยคุม และแนะนำ เพื่อให้การกระทำนั้นไม่ใช่สิ่งที่ยากเกินไป
13. บรรยากาศดีในการเรียน ผู้สอนควรเน้นในการสอนแบบญาติพี่น้อง เนื่องจากปรัชญา

นั้นจะให้ให้นักศึกษานำไปใช้ได้นั้น นักศึกษาต้องมีพื้นฐานในการเคารพเชื่อฟังผู้สอน เช่น เป็นญาติผู้ใหญ่ที่แนะนำให้แนวทาง ไม่ควรสอนแบบทฤษฎีต่างๆ ปัญหาของนักศึกษา จะไม่นำมาเปิดเผย ถ้านักศึกษาไม่ได้เคารพไว้วางใจในผู้สอน

14. ควรเป็นการเรียน — สอน ที่แสดงแนวความคิดและเหตุผลต่อกัน อาจารย์และนักศึกษาควรมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน

15. บรรยากาศที่ดี ทั้งผู้เรียนและผู้สอน ควรจะทำตัวสบาย ไม่มีอคติต่อการเรียนการสอน จะทำให้หน้าเรียนมาก

16. บรรยากาศในการเรียนที่ดี ควรสนุกและเป็นกันเอง ไม่ควรจะเงิบเหงา เพราะวิชานี้เป็นเรื่องที่เขาใจยาก จะทำให้เกิดความเบื่อ

17. บรรยากาศในการเรียน ควรจะแบ่งเป็นช่วง lecture และอธิบาย กับช่วงแสดงความคิดเห็น อภิปรายระหว่างนักศึกษากับอาจารย์

18. ควรมีความสงบ ตกใจในหัวข้อที่เรียน และห้ามนักศึกษาที่ไม่ตั้งใจเรียนพูดนอกเรื่องให้คนอื่นเกิดไขว้เขว นอกจากนี้ยังอาจมีการปฏิบัติอีกด้วย

19. ควรมีการนำหัวข้อปัญหาหรือหลักปัญหา นำมาศึกษา หรือนำมาให้ความคิดเห็นให้มากยิ่งขึ้น

20. นักศึกษาส่วนมาก ควรมีความตั้งใจจริงในการเรียน และอาจารย์ก็ต้องหมั่นตั้งปัญหาให้นักศึกษาทั้งหมดได้แสดงความคิดเห็นมากๆ

21. ควรมีการนั่งสมาธิสัก 5 นาที เพื่อสงบความฟุ้งซ่าน

22. บรรยากาศในการเรียน ควรจะเป็นอย่างที่เป็นอยู่

23. บรรยากาศในห้องเรียนนั้น ถึงแม้ว่าจะสำคัญ แต่ก็รู้สึกความอยากรู้อยากเห็นในจิตใจของเราเองไม่ได้หรอก เพราะฉะนั้น หลักสูตรที่ดี จะกระตุ้นให้อยากเรียน เมื่ออยากเรียน สิ่งแวดล้อมก็ไม่มีผลกับการเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้งานภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำโดยไม่ขออนุญาต
24. ควรสงบวามัน ซึ่งขณะเรียนอยู่นี้ ห้องข้างมีการเรียนการสอน ซึ่งใช้เครื่องขยายไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดบแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียง ทำให้ไม่เกิดสมาธิในการเรียน

25. ควรมีจุดที่ดึงดูดความสนใจ สามารถดึงความคิดของนักศึกษาให้ติดตามผู้สอนไปเรื่อยๆ ไม่ควรทำให้ผู้ฟังรู้สึกขัดแย้งอย่างรุนแรง แต่ค่อนข้างทำได้ยาก เพราะความคิดแต่ละคนไม่เหมือนกัน ฉะนั้น ก่อนการเรียนและการสอน ควรมีการตกลงให้เข้าใจก่อนว่า ในการเรียนการสอน เราจะมีความเห็นไม่ตรงกันแน่ๆ สิ่งที่คุณสอนผู้ ฟังอาจไม่เข้าใจ แต่ผู้ฟังก็ควรฟังเพื่อคน หรือผู้ พุด พุดให้จบ แล้วผู้ฟังสงสัยอะไร จึงเริ่มซักถาม เพียงเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน มีข้อขัด เยียะยียอมรับความคิด หรือปฏิเสธความคิดของใครทั้งสิ้น

26. บรรยายการตกเตียงกัน ควรเป็นไปในหลักการ เพราะจะช่วยเป็นการให้นักศึกษา รู้จักนำไปใช้ได้มาก

27. บรรยายการที่คือ ผู้สอนไม่ควรสนใจอยู่กับนักศึกษาคนใดคนหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง นานเกินไป จะทำให้นักศึกษาส่วนที่เหลือรู้สึกเบื่อ ไม่อยากเรียน

28. บรรยายการตออย่างทีกล่าวแล้ว คือ ออกนอกเรื่องนอกราว โตเถียงไรสาระ นักศึกษา ย้อมมากเกินไป ไม่ให้ความเคารพอาจารย์เท่าที่ควร สำหรับผมคิดว่าจะได้มีโอกาสพูดแลกเปลี่ยน ความเข้าใจ หรือแสดงความคิดเห็นในห้อง ที่มีแค่บรรยายกาศเป็นกันเอง ผมว่าอาจารย์ต้องแยก แยะดังกล่าวไปแล้วให้ดี คุณนักศึกษาที่ก่อกวนทำให้ได้ มิฉะนั้นจะมีสภาพเป็นเช่นนี้ตลอดไป ผมและ เพื่อนหลายคนเมื่อหน่ายมากๆ ไม่อยากแสดงความคิดเห็นอะไร เพราะเกรงอาจารย์จะนำพวก ผมไปรวมกับนักศึกษาที่ไม่ได้มีจิตใจจะศึกษาวิชานี้อ่างแท้จริง มาตั้งแต่ต้นแล้ว ผมเข้าใจว่าคน จำนวนมาก ก็มากความ ผมเห็นใจในเรื่องนี้ แต่ถาอาจารย์คุมไม่ได้ ก็จะไม่เหลือคนที่อยากเรียน อีกเลย เพราะแทนที่จะได้ความรู้ ต้องมาฟังคนพูดตลก น่าเบื่อ นอกเรื่อง ไรสาระ

29. เสียงดัง สับสน คุยกันมาก ไม่มีมารยาท ไม่เอาใจใส่ ควรสงบ ต่างคนต่างคิดกัน ไป ไม่ยุ่งกัน เนื่องจากเสียงดัง จะทำให้ความคิดสับสนได้

30. ถูกบังคับให้เชื่อ และคิดอย่างที่คุณสอนต้องการให้เป็นมากเกินไป รู้สึกอึดอัด ได้บอก ไม่ว่ากันใดบ้างสิ่ง อื่นที่หม่อมมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และด้วยเหตุนี้ถึงแล้วขอออกสารให้สร้างเป็นสารฉบับใช้ แล้วว่า มีปรัชญาในชีวิตของตนเองแล้ว แต่เมื่อถูกบังคับให้ยอมรับปรัชญาของผู้อื่น ก็รู้สึกอึดอัด

ผู้สอนควรรีโ้โอกาสคึกแ่ผู้เรียนมากกว่านี้

31. บรรยาคาศในการเรียน คืพอสมควร ถ่าจะให้คู้ขึ้น คืคว่าควรรีให้นักคึกษาเข้าใจ ความคึกของอาจรรยคัวย โคยใช้เนือหาทางที่เรียน เป็นคั้วเชื่อม ซึ่งจะทำให้อรรยาคาศในการ เรียนน่าสนใจ แลม่มีการรับฟังมากขึ้

32. บรรยาคาศ คืคว่าที่เรียนมาคืแล้ว ทั้งอรรยาคาศทางค่านจิตใจ แลม่สภาพอรรยาคาศ ของหอง

33. คืคว่าคืแล้ว แต่ม่ควรรีเป็นการสอนบนกระดานค้ำ เน้นในค่านการแล่คองความคึก

34. บรรยาคาศคื มีการหัวเราะสลม่กับคึก

35. คืพอสมควร ผู้เรียนคืม่โอกาสใช้ความคึกความเห็นอยางเต็มที

36. คือยูแล้ว คื เป็นกันเองคื นักคึกษามีโอกาสแล่คองความคึกเห็น

37. บรรยาคาศเป็นลักษณะของการปรึกษา ปรบ้แนวรัชฎาของแต่ละคน เป็โอกาสให้ นักคึกษามีโอกาสพูดคื แต่ครุจะคองกำหนดแนวของการสอนคัวย เพื่อปรองกันการถูกนักคึกษาถาม นอกเรือ่ง

38. บรรยาคาศที่คืคคือ ผู้เรียนม่มีการอภิปราย แล่คองความคึกเห็น ผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนว ทางไปสู่เป้าหมายของวิชา โคยพยายามเสนอแนะให้ผู้เรียนเข้าใจขึ้มาเอง

39. บรรยาคาศคือยูในที่ที่เจียบพอควร (ม่ม่มีการรบกวนจากหองข้างเคือ่ง) เพื่อให้ความ คึกปรลอยออกป้ไค้ไกล (ม่ม่สมาธิ)

40. บรรยาคาศม่มีการคืแ่งกันคัวย เหตุผล มีสาระ มีคั้วอยางให้เห็น

41. เท้าที่เป็นอยูคืแล้ว สนุกคื ม่ม่เครือบค

ช่วงเวลาี่เรียน

1. ดีแล้ว ไม่ยาวจนเกินไป ไม่สั้นจนเกินไป
2. เหมาะสมแล้ว
3. เวลาเรียนเข้าไป มาไม่คอยทัน ควรเป็น 10.00 น.
4. วิชาที่สมควรที่จะเรียนตอนเช้าที่สุด เวลาไม่ควรนานเกินไป เวลานั้นเหมาะสมที่สุด
5. ช่วงเวลาที่เรียน มีการคุยเสียงดังในบางครั้ง
6. ช่วงเวลาที่เรียน บางครั้งก็น่าเบื่อ บางครั้งก็ไม่อยากเรียน เนื่องจากหัวข้อที่เรียน

ไม่น่าสนใจ

7. ช่วงเวลาที่เรียนน้อยนี้ ผมก็เรียนได้ แต่บอกไม่ได้ว่าดีหรือไม่
8. ช่วงเวลาที่เรียน ก็คิดว่าคืออยู่แล้ว 9.30 - 11.00 น. หรือจะเรียนไปถึง 11.30 น. เลยกี่ก็ได้ ถาบรรยากาศในห้องน่าเรียน แต่ถาบังเป็นนอยุ่อย่างในปัจจุบันนี้ ผมเรียนถึง 10.30 น. ก็ทนเมื่อไม่ไหวแล้ว
9. ดีแล้ว เป็นตอนเช้า สมองปลอดโปร่ง อารมณ์ดี อากาศดี ไมร้อน ทุกคนยังมีอารมณ์แจ่มใส เหมาะที่จะอภิปรายกัน
10. ช่วงเวลาเรียนแค่นี้ก็มากพอ ไม่ใช่ major ปรัชญา
11. ช่วงเวลาที่เรียน สอนมากก็สนุกดี แต่มีบางวันที่รู้สึกง่วงนอนบ้าง อาจเป็นเพราะบรรยากาศ
12. ช่วงเวลาที่เรียนดีแล้ว ไม่มากไม่น้อยไป และไม่ม่วงนอนด้วย ช่วงเช้าสดใสนี้
13. ช่วงเวลาเหมาะสมดี เพราะเป็นเช้าวันจันทร์ ซึ่งทุกคนส่วนใหญ่จะไ้พักผ่อนกับวันอาทิตย์มาอย่างเต็มที่ การเรียนจึงค่อนข้างโปร่ง เป็นส่วนใหญ่ ถาไม่มีวิชาอื่นสอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสือปรัชญาในหอสมุด

1. หอสมุดวิเศษ แทบจะไม่เห็น หอสมุดกลางพอมิบ้าง
2. หอสมุดวิเศษ มีน้อยมาก ควรมีให้มากกว่านี้
3. หอสมุดวิเศษมีน้อยมาก หอสมุดกลาง ไม่ทราบ ไม่มีเวลาไปดู
4. หอสมุดวิเศษ มีน้อยเกินไป ไม่เพียงพอสำหรับนักศึกษาที่ต้องการจะค้นคว้า หรือสนใจ

วิชาปรัชญา

5. พบเพียง 2 - 3 เล่ม (เล่มในที่นี้หมายถึง 2 - 3 คนแต่ง แคววแต่ละคนแต่งก็มีหลายเล่ม) เห็นว่าควรเพิ่มให้มากกว่านี้
6. เรื่องหนังสือไม่มีเวลาค้น เพราะ course นี้เรียนมาก ต้องเรียนให้จบ และวิชาอื่นๆก็หนักมาก
7. หนังสือในหอสมุดมีน้อยเกินไป หนังสือแขนงปรัชญา ไม่จำเป็นต้องเป็นหนังสือปรัชญาด้วย อาจจะเป็นหนังสือที่ทำให้ผู้อ่านได้ขบคิดถึงปัญหาต่างๆรอบตัว มองเห็นความว่าง เป็นที่ยึดเหนี่ยวของจิตใจ หนังสือพวกนี้มีมากมายในตลาด เช่น นูมไม่มีเหลี่ยม เช่น แกนพุทธศาสตร์ ฯลฯ แต่ในหอสมุดไม่มี
8. หนังสือในหอสมุดวิเศษนั้น หนังสือเกี่ยวกับปรัชญามีไม่เพียงพอ และไม่ครอบคลุมคนสนใจเท่าใดนัก (สังเกตจากวันที่ในการยืม - คืน ของหนังสือ)
9. หนังสือในหอสมุดยังไม่พอเพียง เช่น หนังสือของท่านพุทธทาส คิดว่ายังมี ซึ่ง เป็นหนังสือที่ดี น่าจะมีไว้
10. หนังสือพอสำหรับคนไม่รู้จักอ่าน ขาดแคลนสำหรับหนอนหนังสือ
11. หนังสือในหอสมุดมีไม่เพียงพอ
12. หนังสือในหอสมุด ในสาขาปรัชญา ยังมีน้อย เกี่ยวกับปรัชญาประยุกต์
13. หนังสือในหอสมุด มีเพียงพอ เพราะส่วนใหญ่จะซื้อหนังสืออ่านเป็นหลัก อย่างน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่า 1 เล่มใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. หนังสือในห้องสมุดมีเพียงพอแล้ว
15. หนังสือในห้องสมุดเกี่ยวกับปรัชญา ผมไม่เคยได้มีโอกาสอ่าน เพราะเวลาสำหรับการเรียนหลักสูตรขณะนี้ไม่อำนวย จะจบ 5 ปี ก็จะช้อนกับรุ่นน้อง ผมต้องทำ project และเรียนมากกว่ารุ่นพี่รุ่นก่อนๆ อาจารย์น่าจะเข้าใจ
16. หนังสือในห้องสมุดยังมีน้อยเกินไป ทางที่พอแก้ไขได้คือ อาจารย์จักหามาทำเป็น sheet
17. หนังสือมีเพียงพอ

8. การวัดผล ควรเป็นอย่างไร

1. ควรจะไปในทางสร้างสรรค์ คิดเห็น คือให้อิสระในความคิดแก่นักศึกษา
2. ควรจะง่ายและไม่ต้องอ่านมาก เป็นสั้นๆ และเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นรอบตัว
3. ควรวัดผลทางความเข้าใจมากกว่าเป็นการท่องจำ
4. ควรวัดผลที่ความสามารถของผู้เรียนที่จะนำไปใช้ มากกว่ามองกันที่ความจำเนื้อหา
5. ควรวัดด้วยการสอบ ข้อสอบควรจะเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

วันได้

6. ไม่ควร เน้นความจำ แต่ควร เป็นไปในแนวที่จะเอาแนวความรู้ไปประยุกต์จะดีกว่า อาจมีการจำบ้าง แต่ไม่มากเกินไป
7. ควรวัดในด้านความคิดต่างๆ มากกว่าการวัดในด้านเนื้อหา เพราะวิชาด้านนี้เป็นการนำไปใช้มากกว่าที่จะใช้เนื้อหาจำ
8. ไม่ควรมีการให้ T เพราะวิชานี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับแนวความคิดของบุคคล ถ้าบุคคลนั้นตอบไม่ตรง ก็ไม่ใช่ว่าบุคคลนั้นจะตอบผิด
9. การวัดผลสำหรับวิชานี้ ที่จริงไม่มีการวัดผล เพราะเป็นวิชาที่วัดด้วยความคิด ซึ่งทุกคนต่างก็มีความคิดของตน บางคนอาจจะแสดงออกมาทางตัวหนังสือ (การทำข้อสอบ) ได้ดี แต่ไม่ได้หมายความว่า เขามีความคิดที่ดีกว่าคนที่แสดงออกทางตัวหนังสือไม่ดี
10. การวัดผล เป็นการวัดความคิดของนักศึกษา ถ้านักศึกษาเขอะ ทำได้ด้วยการสอบข้อเขียน แต่ถ้านักศึกษาน้อย อาจทำได้โดยการอภิปราย
11. การวัดผลในการสอบ การเข้าเรียน ความตั้งใจเรียน ควรจะมีส่วนในการวัดผลด้วย
12. ควรแบ่งเป็นการวัดด้วยความจำ การวินิจฉัย และการเขียนโดยอิสระตามความคิดของตน โดยใช้หลักและเหตุผลต่างๆที่เข้าใจมาอธิบาย โดยไม่จำเป็นว่า จะเป็นเหตุผลทางปรัชญา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อให้บริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13. เห็นว่าการวัดผลนั้น ยังไม่ได้สอบ แต่คิดว่าควรเป็นคำถามเกี่ยวกับการเรียน และการถามคำถามกว้างๆ เกี่ยวกับความคิดเห็นด้วย

14. ควรมีการเก็บคะแนนมากกว่า 1 ครั้ง เพราะวิชาปรัชญา เป็นวิชาเกี่ยวกับความคิด ความคิดของนักศึกษา 2 ครั้ง ในปัญหาเดียวกัน อาจไม่เหมือนกันก็ได้

15. อยู่ที่ยูสอนตั้งกฎเกณฑ์ว่าจะวัดอะไร เช่น พฤติกรรมของผู้เรียน สนใจมากน้อยแค่ไหน ตัวอาจารย์สอนได้ดีแค่ไหน เวลาที่ใช้มากน้อยเพียงใด วิชานี้เป็นวิชาที่ให้คะแนนเป็นตัวเลขยาก ไม่เหมือนคณิตศาสตร์หรือการคำนวณ

16. คือไม่รู้อะไรจะวิจารณ์ยังไง เพราะยังไม่รู้วิธีการวัดผลของอาจารย์ว่าเป็นแบบไหน แต่ให้คิด ควรจะดูจากการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษา แล้วให้คะแนน

17. ข้อสอบไม่ควรเป็นการท่องจำ ควรเสนอเรื่อง แล้วเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น โดยให้ปรัชญาต่างๆเป็นแนวทาง (โดยไม่ตองอ้างอิงถึงว่าเป็นของใคร กล่าวหาอย่างไรบ้าง) ซึ่งเรื่องต่างๆ ก็ควรเป็นเรื่องที่ใกล้ตัว หรือใช้ในวิถีประจำวัน จะทำให้วิชานี้เป็นประโยชน์อย่างแท้จริง

18. ไม่อยากวิจารณ์ เป็นเรื่องของผู้สอน

19. การวัดผลมีความหมายเกี่ยวกับการสอบหรือไม่ ถ้าใช่ การสอบคือความับคชชนคหนึ่งที่มีง เอ็ดดูมีอยู่โนโลกนี้ ถ้าไม่ใช่ เสียใจครับ

20. ในแง่ของส่วนรวม ทำได้ถูกต้องก็แล้ว

21. การวัดผล ไม่ใช่เป็นสิ่งสำคัญ ควรคำนึงถึงประโยชน์ที่จะ เกิดแก่ตัวนักศึกษามากกว่าสิ่งอื่นๆ

22. ควรมีการแสดงความคิดเห็นแสดงต่อทุกคนหน้าชั้น เรียนในวิชาปรัชญา โดยใช้คะแนน

มาเป็นเครื่องกำหนด ให้มีการแสดงความคิดเห็นอย่างจริงๆ ไม่ใช่เล่นๆ และคะแนนอีกส่วน อาจเอกลำดับชั้นหรือลำดับที่ลงคะแนนหรือการแข่งกันเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนักเรียนไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีนี้คือสิ่งที่จะต้องเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ 50 % ก็คิดจากข้อสอบปลายปี

23. การวัดผลเป็นสิ่งลำบาก เพราะบุคคลที่ทำข้อสอบไม่ได้ ก็ไม่ได้หมายความว่า เขาไม่รู้อะไร เขาอาจไม่มีเวลา หรือการดำเนินชีวิตของเขาอาจเป็นคอนสแตนท์ก็ได้ เขามีแนวทางของเขาอยู่ ดังนั้นไม่ควร fix เรื่อง grade ควรปล่อยดีกว่า

24. การวัดผลในแนวทางของการท่องจำแนวความคิดของนักปรัชญา เป็นแนวไม่ดีเท่าที่ควร แต่ถ้านักศึกษามีมาก การวัดผลด้วยวิธีนี้ เป็นการสมควร

25. ควรมีคะแนนเก็บจากการทำรายงานด้วย

26. หมายถึงการวัดเกรกอรีหรือไม่ ถ้าใช่ก็เป็นการดี เพราะการสอบจะแสดงถึงความคิดเห็นของแต่ละคน การให้ใครได้เกรกอรีก็ตาม ไม่สำคัญ คนที่ตอบได้ไม่ดี จำเป็นต้องได้เกรกอรีหรือไม่ ถ้าเขามีความคิดเพียงเท่านั้น และคิดได้มากที่สุด เพียงที่เขียนลงไปในการสอบคำตอบ

27. การวัดผลในวิชาปรัชญา ค่อนข้างลำบากพอควร เพราะผู้ที่ทำการวัดผลได้นั้น จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจ ถึงความคิดของผู้ที่ศึกษาอยู่ว่า นักศึกษาคิดอะไรอยู่ ซึ่งตัวผมเอง ยังไม่มีสิ่งทีวานั้นอยู่เลย จึงไม่สามารถวิจารณ์การวัดผลได้ว่าเป็นอย่างไร

7. ประโยชน์ต่อชีวิตการเรียนและการทำงาน

1. นำไปใช้ประโยชน์ต่อชีวิตส่วนตัว ชีวิตการเรียน-งานได้ เนื่องจากปรัชญาได้วางแนวความคิดในการปฏิบัติตนต่อสังคม การดำรงชีวิต
2. สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทุกด้าน ทั้งชีวิตส่วนตัว การงาน การเรียนคือ ถ้าเรามีหลักปรัชญาอยู่บ้าง จะทำให้เรามีความนึกคิดที่ดี และมีเหตุผล มองโลกในแง่ดี เช่น ในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม แทนที่จะคอยจับผิดเพื่อนๆ แต่ถ้ามามีเหตุผลแล้ว เราสามารถที่จะประนีประนอม และตั้งใจที่จะทำงานต่อไป เมื่อเพื่อนเห็นเรา เขาก็คงคิดได้เอง
3. นำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อชีวิตส่วนตัว ชีวิตการเรียน - การงานได้ เพราะปรัชญาเป็นทุกสิ่งทุกอย่าง เมื่อเรียนแล้ว ทำให้มองโลกกว้างขึ้น มองทุกสิ่งทุกอย่างได้หลายมิติ สามารถหาแก่นแท้ของความจริง อันเป็นเหตุแห่งชีวิต เป็นแนวทางแก้ไขปัญหาชีวิต
4. ได้และดี เพราะปรัชญาสอนให้มีเหตุผล สอนให้รูวาลังใจดี และสิ่งใดเลวด้วยตนเอง การวางแผน การปกครองคน การรู้ถึงคุณค่าของชีวิต
5. ได้ เพราะเป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับชีวิต ความเป็นจริง ซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้
6. ใค้อย่างแน่นอน เพราะจะทำให้เรารู้จักตัวเองดีขึ้น รูวาลังใจดี ต้องการอะไร ทำให้สามารถควบคุมตัวเองได้ดีขึ้น
7. นำไปใช้ประโยชน์ได้มาก เหตุผลคือ ในทางจิตใจ ทำให้เราเข้าใจชีวิต ทั้งการเรียนและการทำงาน ได้ดีขึ้นมาก
8. เป็นประโยชน์ได้ เพราะในชีวิตประจำวัน ล้วนมีแต่ความวุ่นวาย ดังนั้น เราสามารถหาความสงบได้จากวิชานี้ คือ ศึกษาถึงความเป็นไปต่างๆ
9. คิดว่านำไปใช้ประโยชน์ได้แน่นอน แต่ที่สำคัญคือ เราจำเป็นต้องศึกษาอย่างถ่องแท้ จึงจะเกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ ซึ่งแน่นอน การเรียนแต่เพียงในห้อง ย่อมไม่เพียงพอ ที่ว่าวิชานี้มีประโยชน์ ก็เพราะว่า เราจะไ้รู้ถึงจุดหมายของชีวิต วิธีทางการดำเนินชีวิตให้เป็นไปใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับเอาไว้ใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำออกจำหน่ายหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักการที่ถูกต้อง

10. ประโยชน์ที่นำไปใช้มีแน่ อย่างน้อยก็ทำให้รู้จักตัวเองมากขึ้น ทำให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง
11. มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ถ้าผู้เรียนนำไปปฏิบัติ แต่ส่วนใหญ่คนจะมองว่า เป็นวิชาเลือก จึงไม่ค่อยเห็นความสำคัญ แต่ในความเห็น ผมเห็นว่า ถ้าเรานำมาประยุกต์กับชีวิตประจำวันได้ จะดีมาก เพราะจะทำให้เป็นคนใจเย็น สุขุมในความคิด
12. ใช้ได้มากพอสมควร ทำให้เข้าใจสภาพแวดล้อมและตัวเองมากขึ้น สิ่งที่เป็นปัญหา ถ้าคิดให้ละเอียดรอบคอบลึกซึ้ง ก็ไม่ใช่ปัญหา
13. วิชาที่ใช้ประโยชน์ใดแน่นอน ถ้าผู้เรียนมีความเข้าใจถึงหลักของวิชา ซึ่งผมเองก็ไม่เข้าใจในขั้นนี้มากนัก
14. ได้ ถ้าเราได้มีโอกาสปรึกษา แสดงออกถึงเหตุผล ในการใช้ปรัชญาของแต่ละคน ทำให้ทราบถึงว่า มีการดำรงชีวิตถูกต้องหรือไม่ และควรจะปรับตัวเช่นไร จึงจะถูกต้อง
15. ได้ อาจทำให้ใจสงบ และมีความคิดกว้างขึ้น
16. มีแน่นอน คือระบบปรัชญา จะทำให้เรามองสภาพต่างๆของ เหตุการณ์ธรรมชาติอะไรๆ คีขึ้น ซึ่งจะทำให้เรามีชีวิตอย่างเป็นสุข ตลอดจนเข้าใจถึงแก่นชีวิต เข้าใจถึงแก่นแท้ของการเรียน การศึกษา เข้าใจชีวิต การทำงาน
17. สำคัญมากในชีวิตประจำวัน เพราะวิชาที่สอนให้กำหนดจุดหมายของชีวิต เพราะฉะนั้น การดำเนินชีวิตประจำวัน จะต้องเป็นไปให้สอดคล้องกับจุดหมายของชีวิต
18. นักศึกษาควรจะต้องมีความสงสัยว่าวิชาที่คืออะไร และสามารถนำไปใช้กับชีวิตจริงๆได้ อย่างไร เพื่อที่จะได้มีความอยากรู้อยากเห็น และสนใจมากยิ่งขึ้น เพราะสำหรับผมแล้ว มีความรู้ลึกว่าวิชา นี้จะต้องมีอะไรที่อยู่ในตัวมันแน่ๆ แต่ว่ายังไม่ถึง
19. ได้ เพราะเท่าที่อาจารย์ยกตัวอย่างมาแต่ละครั้ง ก็เป็นสิ่งที่อยู่ในชีวิต หรืออาจเกิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่สามารถนำเอกสารนี้ไปทำซ้ำหรือดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ขึ้นกับเราเมื่อไรก็ได้

20. วิชาที่ให้ประโยชน์ต่อชีวิตส่วนตัว คือ นิ่งสมาธิ แล้วทำให้จิตใจสงบ เป็นคนเยือกเย็น
ขึ้น เอามาใช้กันในชีวิตได้ เพราะทำให้มีสมาธิ มีความคิดที่มีเหตุผล

21. นำไปใช้ประโยชน์ได้มาก ในด้านชีวิตส่วนตัว เราสามารถนำเอาหลักปรัชญาของนัก
ปราชญ์บางคนมาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์กับตัวเองได้ ในด้านการเรียน เราก็สามารถนำเอา
หลักปรัชญาบางข้อมาประยุกต์ใช้ได้ ในด้านการทำงาน เราสามารถนำเอาหลักปรัชญามาประยุกต์
ใช้งานได้ เช่น ในการปกครองคน

22. ใช้ในชีวิตประจำวันได้ แต่ระยะเวลาในการศึกษานั้น ควรมากกว่านี้ เพื่อเป็นการ
ศึกษาให้รู้จริงถึงในด้านต่างๆ แต่ตอนนี้ยังมองไม่เห็นมากนัก ในการนำไปใช้ส่วนมาก จะเป็นไป
ในทางด้านจิตใจ

23. ใช้ประโยชน์กับชีวิตของตัวเอง ที่เห็นได้ชัดก็คือ ปรัชญาทางด้านจริยศาสตร์ การ
เรียนปรัชญา อาจทำให้เปลี่ยนแปลงความคิดที่มีอยู่เดิม หรือปรับปรุงแนวความคิดเดิมของแต่ละ
บุคคลให้ดีขึ้นได้ ทางด้านชีวิตการเรียนและการงาน คิดว่าการนำปรัชญาเข้าไปใช้ทางด้านนี้ จะ
ต้องเข้าใจ และประยุกต์ปรัชญาได้ เช่น การสร้างสมาธิ โดยมีสติ กับการสร้างสมาธิโดยขาดสติ
ความสัมพันธ์ระหว่างเจ้านายกับลูกน้อง ระหว่างเพื่อนร่วมงาน โดยใช้หลักคำสอนของนักปรัชญา
ไปใช้

24. มีแน่นอน เพราะการดำเนินชีวิต ควรจะมีหลักมีเกณฑ์ การศึกษาปรัชญา ก็เป็นแนว
ทางในการดำเนินชีวิต อย่างน้อยก็จะมี หรือมองออกในแนวทางกว้างๆ ว่าอะไรเป็นอะไร เพราะ
ในบางครั้ง เรามองไม่ออกเหมือนกันว่า ชีวิตของเรา จะดำเนินไปอย่างไร จึงจะเป็นประโยชน์
สูงสุดต่อตนเองและส่วนรวม

25. มี คือทำให้เราไม่ยึดติดกับสิ่งใด มีความสงบต่อเหตุการณ์คับขันเฉพาะหน้า และมี
สมาธิ และในชีวิตส่วนตัว สามารถทำให้เราเกิดความเข้าใจในตัวเอง และผู้อื่น เข้าใจว่าเรา

กำลังทำอะไรอยู่ และเหตุใดจึงต้องทำ

26. ได้ เพราะได้วางแนวความคิดในการปฏิบัติตนต่อสังคม การดำรงชีวิตที่สำนึกและสนใจใช้

และลึกซึ้งขึ้น

38. ได้ ได้รับความสบายใจ เพราะวิชาเรียนแล้วไม่เครียด

39. ได้ ได้รับความพยายามของคนสมัยก่อน หลักศาสนา คำสอน เข้าใจชีวิตเพิ่มขึ้น

40. ได้ ไปถึงหลักปรัชญาของปราชญ์ต่างๆ ว่าเป็นอย่างไร ได้ ไปถึงวิถีแห่งเต๋า ซึ่งมีหลัก

การคล้ายกับพุทธศาสนา

41. ได้เล็กน้อย เพราะไม่ได้เข้าเรียนทุกครั้ง เนื่องจากต้องการรับความรู้ด้านปรัชญา
นี้ สามารถนำไปใช้ได้แท้จริง มีโครงการเรียนรูทางความจำ ทฤษฎีต่างๆ

42. ผู้เรียนมีความรู้สึกสับสนมากสำหรับวิชานี้ ที่จะนำไปใช้ เป็นประโยชน์ต่อส่วนตัว ตัว
อย่างเช่น เต๋า บอกให้รู้จักตัวเอง ไม่แปร เปลี่ยนความสับสน (ทำตัวเหมือนน้ำ) ชีวิตผมมีความ
รู้สึกว่าจะนำไปใช้ แต่พอเจอกับข้อคิดอีกอันหนึ่งของเต๋า คือ อย่าไปคอบุ เพราะจะทำให้ยุ่ง
เหยิง ซึ่งถ้าหากผมทำตามทีเต๋าพูด ก็เท่ากับผมไปคอบุกับเต๋า และที่สำคัญที่ทำให้ผมสับสนก็คือ
เต๋ามักบอกว่า ให้อดทน ไม่แก่งแย่ง แล้วเราจะไปถึงนั้นมาเอง ซึ่งจะตามใจความซัดกัน คือ เต๋า
บอกว่า เราอยากได้ว่าจะได้อะไร แต่ผลสุดท้ายเราก็ได้มา นั่นก็เท่ากับว่าเรามีความอยากได้
จึงทำตัวอย่างที่เต๋ามักบอก ยังมีอีกมากที่ผมสับสน

43. ถ้าผู้เรียนเข้าใจอย่างถ่องแท้ สามารถปฏิบัติตามได้จริงแล้ว เชื่อว่าจะเป็นประโยชน์
อย่างมาก

44. การที่ปรัชญาสามารถใช้ในวิถีการ เรียน - งาน ได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับว่า เราจะ
เปรียบเทียบกันหรือไม่ ซึ่งถ้าเราสามารถเปรียบเทียบกันได้ เราก็สามารถนำไปปฏิบัติได้

45. ในความรู้สึก น่าจะได้อะไร แต่ตอนนี้ยังอยู่ในวัยเรียน อีกทั้งวิชาการในคณะ มี
มากมาย ทำให้เราจมองเห็นประโยชน์น้อยน้อย แต่คิดว่าถ้าได้ออกไปทำงาน ทำธุรกิจส่วนตัวแล้ว
จะมีประโยชน์มากมาย เนื่องจากเราจะต้องรู้สภาพคน สิ่งแวดล้อมต่างๆ ในแวดวงที่มุ่งกว้าง ลึก
และเป็นระบบ เพราะว่าทุกสิ่งในโลก มันเป็นเรื่องที่มีระบบ และความง่ายอยู่ในตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวทช. อนุญาตให้ใช้ในการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
46. มีความเป็นไปได้ เพราะเป็นวิชาที่ทำให้เราเข้าใจตัวเองมากขึ้น และเข้าใจสังคม
ไม่ว่าการณ์ใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลที่แตกต่างและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากขึ้น และเป็นวิชาที่ทำให้เราปรับตัว ปรปักษ์ของเราให้เป็นที่ดีพร้อม ด้วยกาย วาจา ใจ

47. อาจนำไปใช้ประโยชน์ไต่บ้าง คือในชีวิตประจำวัน เราต้องมีบางสิ่งบางอย่าง เป็นสิ่งช่วยยึดเหนี่ยวจิตใจ เช่น ศาสนา ไม่ให้เราทำความผิด กลัวบาป และในการทำงาน ทำให้เราทราบถึงมนุษยชนอื่น โดยอาศัยปรัชญา

48. คิดว่ามีประโยชน์ เพราะเป็นการฝึกจิตใจและสมาธิ ให้มีความสงบ สามารถดำรงชีวิตไปด้วยความสุข และเรียน - ทำงาน ใฝ่หาเรียนรู้ สามารถทำจิตใจให้ยอมรับต่อสิ่งที่ประสบมาได้

49. ที่พอรู้จากการอ่านลัทธิเต๋า วิชาทางนี้คงเป็นประโยชน์ต่อชีวิตส่วนตัว และส่วนรวมแน่นอน แต่เราจะรู้โดยอย่างไรว่า เราเข้าใจปรัชญาในหนังสือใดถูกต้อง เนื่องจากพื้นความรู้ของแต่ละคนต่างกัน แล้วอาจารย์ก็ยังไม่ให้เราคิดกันเอง

50. วิชานี้อาจนำไปใช้ได้ทั้งทางด้านการเรียน และชีวิตส่วนตัวมาก ถาผู้สอนสามารถชี้แนะทางที่ถูกต้อง และผู้เรียนสนใจเรียน และคิดนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ (ไม่ใช่การเพ้อฝันของทั้งคนเรียน คนสอน)

51. นำไปใช้ได้ ถาการสอนมุ่งให้นักศึกษาสามารถนำไปใช้ ไม่ใช่สอนเรื่อง ดิน น้ำ ลม ไฟ สอนเรื่องกำเนิดของโลก ของมนุษย์ ควรสอนเรื่องความว่าง การรู้จักวางตัว

52. วิชาการทางนี้ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ การรู้จักวิธีการที่จะนำไปใช้ ซึ่งอาจารย์ต้องชี้แนะ เป็นแนวทางด้วย จึงจะ เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพราะว่อาจารย์มีความรู้ความชำนาญมากที่สุด ย่อมจะมีแนวทาง หรือวิธีการที่ดีกว่านักศึกษาแน่

53. คิดว่ามี สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ เนื่องจากในบางครั้งของจิตใจของคนเรา ต้องการมีสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นตัวยึดเหนี่ยวจิตใจ นอกจากนี้ยังสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจ ในการกระทำบางอย่าง และผลการกระทำนั้นจะดี หรือเป็นที่ยอมรับกับสังคมหรือไม่

54. คิดว่าวิชาที่เรียน ไม่ว่าวิชาใด ก็สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทุกวิชา แต่จะให้ประโยชน์ด้านไหนบ้าง ก็ไม่ทราบ เพราะยังไม่ประสบกับตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
55. เราใดความรู้ความชำนาญใน course นี้ อาจจะเรียกขานย่อ เพราะในชีวิตการไม่ว่างเว้นแต่เพียงนั้น อีกทั้งยังมีเหตุผลเบื้องหน้า และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรียน เราไม่เคยเรียนทางค่านี้นี่มา ทำให้ความคิดอ่านในค่านปรัชญามีไม่เพียงพอที่จะทำให้เราสามารถเข้าใจได้อย่างลึกซึ้ง เพียงการเรียนแค่ course เดียวเท่านั้น

56. ไคมบางเช่นกัน เพราะการเข้าใจถึงจุดสลับของวิชานั้น ต้องใช้เวลาและความอดทน ตลอดจนความตั้งใจยิ่ง กังนั้น เพียง course สั้นๆ จะให้รู้เยอะๆ ก็คงเป็นไปได้ แต่อย่างน้อยก็ให้หลักการ ความคิด แนวทาง ของวิชาปรัชญามาบ้าง ทางที่สมควรเปิดเป็น course ต่อเนื่องอีกสัก course

57. คิดว่าไคอะไรจาก course นั้นน้อยเกินไป อย่างที่กล่าวไปบ้างแล้ว เพราะผมไคความคิดใหม่ในเรื่องจุดหมายของชีวิต ผมสนใจมาก และเรื่องเกณฑ์ในการตัดสิน ผมรู้สึกว่าไคประโยชน์อย่างมาก แต่ควรจะได้มากกว่านี้ เพราะคงจะมีสิ่งที่เป็นประโยชน์มากกว่านี้อีกมากมายในวิชานี้ อุปสรรคต่างๆ โลกกล่าวแล้ว เป็นอุปสรรคที่สำคัญมาก ไม่อยากให้อาจารย์มองข้ามส่วนนี้ไป

58. ไคบาง ไม่ไคบาง เพราะเนื่องจากไม่รู้ถึงแก่นแท้จริงๆ สิ่งนั้นเขาคิดมาเพื่อต้องการอะไร เช่น โลกเกิดจากอะไร ไม่รู้ว่าเมื่อทราบแล้ว เราจะไคอะไรจริงๆขึ้นมา และสามารถจะพิสูจน์ไคหรือไม่ และบางครั้งก็มีหลักการที่แย้งกันเอง

59. คิดว่าคงไคบาง แต่ยังไม่ถึงเวลาที่ไคไค เพราะตอนนี้ส่วนใหญ่จะเป็นท่วงวิชาอื่นมากกว่า แต่ก็ยอมรับว่าปรัชญานั้นน่าสนใจมาก

60. ใน course นี้ สิ่งที่ได้ไคก็คือ วิธีการเงินจกรม และแนวความคิดในทางปรัชญาบ้าง อุปสรรคที่ทำให้รู้มน้อยก็คือ ไม่ได้ตั้งใจฟังอย่างเต็มที่ และไม่ได้อ่านหนังสือประกอบ

61. ไม่ได้ในสิ่งที่ตั้งใจ อุปสรรค - อารมณ์ และเพื่อนฯ

62. ไคไม่มากนัก หรือแทบจะไม่ได้เลย เพราะที่เวลาเรียนเป็นอุปสรรคสำคัญ เนื่องจากบ้านผมอยู่ไกลมาก ใช้เวลาในการเดินทางถึง 2 ชั่วโมงครึ่ง ถ้าจะมาในเที่ยว 8 โมงเช้าเพื่อเรียน แต่ถ้ามานในรถเที่ยว 9.45 น. จะใช้เวลาเดินทางเพียง 1 ชั่วโมงครึ่งเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

63. ผมคิดว่า ความรู้นอกจากในหนังสือที่สอนแล้ว ไม่ได้ไคอะไรเลย เนื่องจาก

ในห้องสมุดไม่มีหนังสือให้อ่าน และก็ไม่มีเวลาพอสำหรับการเรียน เนื่องจากต้องทำงาน part time ค่าย นี้ก็เป็นจุดที่ผมตัดสินใจผิดสำหรับชีวิตการเป็นนักเรียน แต่ในขณะที่เดียวกัน มันก็เป็น การตัดสินใจที่ถูกต้อง ในชีวิตของคน เพราะเป็นการทำเพื่อคนอื่น ๆ ตามหน้าที่ที่ควรเป็น แล้วอาจารย์ คิดว่าอะไรจะเป็นหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจอะไรถูกต้องหรือผิด

64. ผมคิดว่าไม่ค่อยได้อะไร เพราะ 1. ไม่ค่อยเข้าใจในการเรียน การสอน 2. ไม่ค่อยมีความตั้งใจในการเรียน 3. บรรยากาศรอบคาน

65. ส่วนที่ได้จาก course นี้ โคนอบมาก เมื่อเทียบกับเวลาที่เสียไป

66. งควิจารณ์ ไม่น่าใจ

67. เทาที่ศึกษามาเท่านี้ คิดว่าสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้เพียงเล็กน้อย

68. ตอบว่า เป็นคนที่เลือกทางเดินของชีวิตไว้แล้ว (หากป่านนี้เพิ่งจะรู้ตัวเอง ก็นับว่าสายไปแล้ว) ปรึกษาจึงไม่ค่อยมีประโยชน์ จะว่าไม่มีเลยก็ไม่ถูกนัก ก็มีบางส่วนบาง แตนอบ แต่คิดว่าสำหรับคนที่ยังไม่เริ่มชีวิตคน ปรึกษาคงจะมีประโยชน์ต่อเขาบ้าง ถ้าเขาเปิดรับพอ

69. ตอบไม่ได้ เหตุผลคือ ความคิดเกี่ยวกับปรัชญา ยังสับสนกันอยู่มาก

70. ขึ้นอยู่กับว่าเราจะ เปรียบเทียบกันหรือไม่ ซึ่งถ้าเราสามารถเปรียบเทียบกันได้ เรา ก็สามารถนำไปปฏิบัติได้

71. คิดว่าตอนนี้ได้ แต่ตอนนี้(วันนี้)ยังไม่ได้ เพราะยังไม่ได้ทบทวน เนื่องจากไม่มีเวลา เนื่องจากเวลาส่วนใหญ่ หูมเทให้กับวิชาที่มากกว่า ถ้าจะสอนให้ดี ควรสอนตอนปี 1 - 2 เพราะการศึกษาในช่วงนั้นยังไม่เน้นวิชาชีพ เป็นโอกาสดีที่จะศึกษาวิชานี้

72. ไม่ค่อยได้อะไรมากนัก อุปสรรคคือ วิชาที่ลงในเทอมนี้มาก และยังมี project แต่คิดว่าวิชาทางคานนี้ เราสามารถหาหนังสืออ่านเอง หรือถามผู้รู้ได้

73. คิดว่าการได้ หรือไม่ได้ เกิดจากการเปรียบเทียบ ซึ่งถ้าคิดว่าความรู้เป็นศูนย์กลาง

เราก็สามารถเปิดความรู้ในวิชานี้ ซึ่งจะขึ้นกับความสนใจไปความรู้ของแต่ละบุคคล

74. ได้ประโยชน์พอสมควร แต่คิดว่ายังน้อย เพราะความไม่คอยตั้งใจ เรียนของคนบาง ไม่ว่ากรณีแต่ทั้งนี้ อีกทั้งยังมีเหตุผลแบบลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คน รวมทั้งตัวเองในบางเวลา

75. ได้แนวทางในการที่จะไปสู่จุดหมายของชีวิต แต่อันนี้คือแนวคิด ไม่ใช่แนวปฏิบัติ นี่คืออุปสรรคของการนำไปใช้ประโยชน์

76. ได้ทราบประวัติปรัชญา กลุ่มนักปรัชญา สาขาปรัชญา ตลอดจนการนำเอาลัทธิทางปรัชญาไปใช้ในชีวิตจริง

77. เริ่มรู้ในสิ่งที่ไม่รู้ คิดในสิ่งที่ไม่เคยคิด ค้นหาในสิ่งที่ไม่เคยคิดจะค้นหา

78. คิดว่าทำอะไรไปบ้างพอควร คือเกิดสมาธิในการอ่านหนังสือ เพราะใช้ความสงบของจิต และได้เห็นว่า วิชาปรัชญาคืออะไร และใช้ประโยชน์ได้อย่างไร

79. ผมเคยพบสิ่งดีกว่าปรัชญาที่กำลังเรียนอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น คำถามที่ว่า ปรัชญาให้ประโยชน์แก่ชีวิต การเรียน การงาน หรือไม่นั้น ก็ขอตอบว่า ผมมีแนวทางอยู่แล้ว ไม่ใช่ได้แนวทางมาจากการเรียนใน course นี้ เมื่อมองจากข้อจำกัดต่างๆแล้ว ขอมริบว่า การสอนก็ประสบผลสำเร็จพอสมควรตามขีดต่างๆ

8. อาจารย์ในคณะฯ มีความรู้เกี่ยวกับปรัชญามากน้อยเพียงใด

1. คิดว่าอาจารย์ที่นี่ มีความรู้ความคิดทุกด้าน อาจารย์ทุกท่านของรฐวาทาน เป็นใครกำลังทำอะไร และทราบว่าจะอะไรคือคือ อะไรคือแล้ว

2. ศาสตราจารย์ คิดว่าคนที่ศึกษาจึงจะรู้และเข้าใจ และควรสนับสนุนศาสตราจารย์ให้มากขึ้น

3. ไม่ทราบ เพราะคงจะไม่มีโอกาสได้แสดงความรู้ทางค่านี้นี้มาให้พวกผมเห็น แต่ก็คิดว่า ต้องพอเข้าใจ บางคนอาจจะนำมาไขบางก็มี (จากการพูดคุยกันนอกห้องเรียน) แต่ก็คิดว่า การสนับสนุนยังไม่เพียงพอ เพราะยังไม่สามารถทำให้นักศึกษามีความสนใจอย่างถูกต้องต่อ ศาสตร์นี้ ซึ่งมีประโยชน์อันใดใดเท่าไร

4. ปานกลาง เพราะส่วนใหญ่จะให้ความรู้ที่ตนเอง คนเข้าใจมากกว่า

5. คิดว่า คนในสมัยปัจจุบัน อาจมีคนศึกษา ปรัชญาคือการเดินเพื่อ อาจารย์ในคณะฯ จะมีความรู้ทางด้านนี้น้อยมาก เพราะเรียนมาน้อย ส่วนมากจะมาหาประสบการณ์เอาเองที่หลัง

6. ขอมูล ผมคิดว่าไม่พอ เพราะเขาเรียนน้อย

7. ผมไม่รู้ เพราะผมไม่ค่อยสนิทสนมกับอาจารย์คนใดเลย

8. ไม่แน่ใจ เพราะแต่การสอนเฉพาะ เนื้อหาที่ควรเรียนก็มีมากมาย ทำให้ไม่มีเวลา สอนถึงเรื่องนี้

9. ไม่ทราบ เพราะคิดว่าอาจารย์ที่คณะฯ เข้าใจทางด้านวิชาการมากกว่า ดังนั้น การสนับสนุนค่านี้นี้จึงไม่เพียงพอ

10. อาจารย์ที่คณะฯ มีมากมายหลายแบบ บอกตรงๆว่าอาจารย์บางคนไม่รู้อยู่ซ้ำว่าสอนอะไรออกไป แต่บางคนก็ฉลาด ทำให้รู้สึกสนุกในการได้โลดแล่นไปในโลกแห่งความรู้

การสนับสนุนศาสตราจารย์ที่สมควรรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้หันไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแบ่งสิ่งใดหา และต่อข้างอีกข้างหนึ่งสงฆ์ทุกครั้งที่มีการไปใช้

11. อาจารย์ที่คณะฯ จะเข้าใจศาสตราจารย์มากน้อยเพียงใดนั้น ไม่สามารถบอกได้

แน่ชัด เพราะไม่ใช่คนเพียงคนเดียวที่เป็นอาจารย์ แต่เมื่อมองทางค่านส่วนรวมแล้ว อาจารย์เข้าใจศาสตร์ทางด้านนี้พอสมควร ทางด้านจุดหมายและความสำเร็จ

12. คิดว่าอาจารย์ที่สอนผมมาแต่ละคน ไม่มีความคิดทางปรัชญา ก่อนที่ผมจะเรียนวิชานี้ แต่เมื่อเรียนปรัชญาแล้ว คิดว่าอาจารย์แต่ละคนมีปรัชญาชีวิตของตนเอง

13. สำหรับข้อนี้ ผมอาจตอบไม่ได้คือนัก เนื่องจากปรัชญาชีวิตของอาจารย์แต่ละท่าน เป็นของส่วนบุคคล ยากแก่การเข้าถึง แต่มองดูผิวเผินแล้ว ส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้เข้าถึงหลักของวิชานี้เท่าใดนัก เพราะอาจารย์บางท่านยังหมกมุ่นอยู่ ไม่มีหลักเกณฑ์ของชีวิตที่แน่นอน และไม่คอยให้การสนับสนุนการศึกษาศาสตร์ทางด้านนี้เลย

14. ไม่ทราบว่าจะอาจารย์จะเข้าใจศาสตร์ปรัชญาหรือไม่ แต่ถาให้เขา คิดว่าคงจะเข้าใจบ้าง เพราะมนุษย์ทุกคนย่อมมีปรัชญาเป็นพื้นฐานของชีวิตอยู่แล้ว

15. เข้าใจศาสตร์นี้มากพอ แต่ก็ไม่ได้สนับสนุนการศึกษาศาสตร์นี้อย่างเพียงพอ

16. มองไม่ออกว่าอาจารย์มีความเข้าใจมากน้อยแค่ไหน ส่วนการสนับสนุน ก็มองไม่เห็น แต่ก็ไม่มีการคัดค้าน

17. การที่อาจารย์จะเข้าใจศาสตร์ด้านนี้มากน้อยเพียงไร ไม่สามารถบอกได้ แต่ถาเทียบกับความสามารถของแต่ละบุคคลแล้ว ก็แตกต่างกัน แต่ไม่สามารถระบุว่า ใครเข้าใจศาสตร์นี้มากกว่ากัน แต่ระดับนี้ถือความสามารถของบุคคลเป็นที่ตั้ง

18. อาจารย์คณะฯ เดิยแล้วมีความรู้ทางด้านปรัชญาน้อยมาก ส่วนใหญ่จะ เน้นไปทางค่านวิชาการและการเมือง เป็นส่วนใหญ่ จะ เน้นทางค่านปรัชญาอย่างชัด เจนนั้นไม่ค่อยเห็น แต่อาจจะมีประปรายได้ในบางครั้ง

19. วิชาปรัชญาไม่เกี่ยวว่าอาจารย์ใดจะต้องเข้าใจอะไรบ้าง คนทุกคนมีสิทธิคิดได้

20. อาจารย์ทางสายคณะนี้ ส่วนใหญ่แล้วผมไม่ทราบ เพราะอาจารย์สอนแต่วิชาที่เรียน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า โดยมักจะไม่พูดถึงทางหน้าที่ศีลธรรม หรือหลักปรัชญาของชีวิตเลย ไม่ว่าจะเป็นกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

21. ไม่ทราบว่าเขาเข้าใจศาสตร์ด้านนี้เท่าใด เพราะไม่เคยคุยกันถึงศาสตร์ด้านนี้ ส่วนการ

สนับสนุนนั้น ไม่คอยสนับสนุนเท่าไร ยังไม่เพียงพอ

22. ไม่คอยมาก เพราะอาจารย์คงจะไม่ได้เรียนปรัชญามาเหมือนกันแหละ

23. คิดว่าไม่คอยมีความเข้าใจทางคำปรัชญาเท่าที่ควร เพราะไม่เคยเห็นอาจารย์นำ

หลักปรัชญามาเป็นแนวทางในการสอนของท่านเลย

24. อาจารย์ทางนี้ ไม่เข้าใจศาสตร์คำนี้ เพราะเขาไม่สนใจศาสตร์คำนี้ และมี
ผู้ที่รู้เกี่ยวกับศาสตร์คำนี้น้อย

25. เข้าใจศาสตร์คำนี้น้อยมาก และยังมีการสนับสนุนไม่เพียงพอ

26. ไม่ เพราะส่วนใหญ่จะมองไม่เห็นความสำคัญ และอาจารย์มีความเชื่อมั่นตัวเองมาก

กว่า

27. ตามความเข้าใจและความรู้สึก อาจารย์ทางสายนี้ มีความเข้าใจศาสตร์ทางคำ
นี้น้อยมาก บางท่านอยู่ในสภาพน่าเป็นห่วง (หลังตัวเองอย่างรุนแรง)

28. ไม่ทราบว่อาจารย์ทางคณะนี้ มีความเข้าใจศาสตร์ทางคำนี้มากน้อยเพียงใด
ให้การสนับสนุนแค่ไหน รู้แต่เพียงว่า อาจารย์ทางคณะนี้ ส่วนใหญ่มีวิธีการสอนที่ใช้ไม่ได้

29. อาจารย์ที่สอนทางนี้ ไม่คอยสนใจทางคำนี้ เนื่องจากการดำเนินชีวิตของเขา
นั้น ไม่จำเป็นต้องfixed ว่าต้องเป็นแบบนั้นแบบนี้ แต่ส่วนใหญ่ก็มีความรู้พื้นฐานอยู่แล้ว จึงมอง
วิชาแบบนี้แบบ normal ล้วนสนใจวิชาที่พบบากกว่า

30. เท่าที่เจอบ้าง (บางคนไม่ได้สอน จึงไม่ทราบ) เข้าใจศาสตร์คำนี้น้อย จากการ
สอนให้นักศึกษา หลักสูตร ที่ใหม่ก็สับสน สอนไม่เป็นระบบ

สรุปสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ในการเรียนการสอนปรัชญาในสถาบันฯ ผู้สอนปรัชญาพบว่า

1. นักศึกษายังขาดความเข้าใจในศาสตร์ปรัชญา ยังมองไม่เห็นประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาปรัชญา จึงมาลงทะเบียนเรียนวิชาปรัชญา ด้วยหวังว่าจะได้คะแนนดี โดยง่าย เพราะเพื่อนรุ่นก่อนๆ เคยบอกไว้
2. นักศึกษาคิดว่า วิชาปรัชญาให้อิสระเสรีในการคิด คิดอะไรก็ได้ การวัดผลจึงไม่ควรมองวัด แสดงถึงจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของการเลือกเรียนวิชาปรัชญา ในข้อ 1
3. นักศึกษาบางคนเคยมีความรู้เกี่ยวกับปรัชญามาบ้าง แต่ทว่าเป็นความรู้ทางปรัชญาเพียงด้านเดียว และส่วนมากได้รับอิทธิพลคำสอนจากศาสนา (พุทธ) จึงค่อนข้างมีความคิดที่ตายตัวแล้ว จะรับปรัชญาสาขาอภิปรัชญา ญาณวิทยา ไมเคิล ด้รับได้แต่เฉพาะสาขาจริยศาสตร์ และปรัชญาประยุกต์เกี่ยวกับชีวิตต่างๆ
4. ประกอบกับอาจารย์ทางคานาศาสตร์หลักของนักศึกษา มองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาศาสตร์คานปรัชญา เป็นคนว่า นักศึกษาไปพบเรื่อง project ในวัน เวลาที่นักศึกษาไม่มีชั่วโมงเรียนศาสตร์คานนี้
5. และตัวนักศึกษาเอง ไม่รับผิดชอบต่อตัวเอง เป็นคนว่า เอาเวลาที่ว่างเรียนวิชาทางคานปรัชญาไป XEROX หนังสือ และเขียนเล่ม
6. รวมทั้งผู้บริหารของสถาบันฯ และคณะวิชาต่างๆ ไม่ให้ความสำคัญสนับสนุนการเรียนการสอน และการปลูกฝังความรู้ทางคานปรัชญา ดังเช่น คณะวิชาต่างๆ ไม่มีนโยบายสนับสนุนให้ซื้อหนังสือคานนี้ เขาห้องสมุดคณะ และผู้บริหารสูงสุดของสถาบันฯ ก็ใ้ตกลงว่าวงปรัชญาของสถาบันฯ ไว้ในลักษณะที่ขาดปรัชญา (วันที่ ศรีสวัสดิ์. รายงานผลการวิจัยเรื่อง การเรียนการสอนปรัชญาในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, ปีงบประมาณ 2527.) รวมทั้งขาดระบบปรัชญาในทางปฏิบัติ

7. อุปกรณ์การเรียนการสอนปรัชญา เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย จึงไม่ได้รับการสนับสนุนเท่าที่ควรจะเป็น เช่น การจัดห้องชั้น 6 ที่มีบรรยากาศที่อบอุ่น ให้นักศึกษาวิชาจริยศาสตร์จำนวน 66 คน ได้เรียนวิชาปรัชญา (คณะวิศวกรรมศาสตร์, ตารางสอนภาค 2/2528) หรือการจัดห้องที่ไม่มีเครื่องขยายเสียงให้นักศึกษาจำนวนมากได้เรียน หรือให้อาจารย์หาห้องเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 เอาเอง ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ ย้อนกลับไปเป็นผลให้เกิดปัญหาทั้งในการเรียนและการสอนปรัชญา ตั้งแต่ข้อ 1
ไล่ลงมาอีก

8. สภาพของสถาบันฯ เป็นสถาบันทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดยตรง เคบโต
มาจากวิทยาลัยอาชีวศึกษา ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ บังคับได้รับอิทธิพลจาก
ปรัชญาการศึกษาของกรมอาชีวศึกษาอยู่เหมือนเดิม หลักสูตรการเรียนการสอนศาสตร์หลักของ
สถาบันฯ จึงมุ่งที่จะให้นักศึกษามีความรู้ความชำนาญในศาสตร์เฉพาะของตน เพื่อเป็นที่ยอมรับของ
ตลาดแรงงาน

9. จากปรัชญาอาชีวศึกษา ที่แฝงเป็นนัยอยู่ในเป้าหมายของหลักสูตรฯ หลักสูตรฯ
จึงออกมาในค่านิยมการสร้างฐานความคิดให้นักศึกษา มีความสามารถในอันที่จะอยู่ร่วมกับคนใน
สาขาวิชาชีพอื่นในสังคมเดียวกันได้ และขาดการสร้างฐานให้นักศึกษามีความคิด รู้จักสังคม ระบุ
หาของสังคม และมีจิตระหนักรู้ในอันที่จะช่วยแก้ปัญหาให้สังคม และเข้าใจเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน

10. นักศึกษาของสถาบันฯ จึงมีลักษณะรู้จักตัวเองอยู่เพียงฝ่ายเดียว แต่เป็นการรู้
จักตัวเองอย่างผิวเผิน เรียบรอง หรือต้องการมองการคนอื่นใหม่รู้จักตน และให้ตน อันเป็นนิสัย
และการกระทำที่ได้รับการพอรามาจากความเคยชินที่คุ้นเคย และถนัดอยู่แต่กับการใช้เครื่องจักร
ควบคุมและบงการเครื่องจักร ความใจของคน

11. นักศึกษาจึงต้องการเรียนและศึกษาศาสตร์ที่มีวัตถุประสงค์รองรับความคิดของตน ตาม
ความถนัดจากการเรียนศาสตร์วิชาที่พยามาก

12. นักศึกษาจึงต้องการปรัชญาสำเร็จรูป ที่นักศึกษาหยิบไปใช้ได้เลย ไม่ยอมฝึกคิด
ตามขั้นตอน ตามที่ผู้สอนปรัชญาฝึกฝนให้ เพื่อจุมุ่งหมายสร้างนักศึกษาให้มีความคิดที่ลึก กว้าง เป็น
ระบบ บนฐานของคฤธรรม อันเป็นสะพานนำสู่ความเข้าใจตัวเองอย่างแท้จริง แล้วนักศึกษาก็จะ
เข้าใจคนอื่น เข้าใจสังคม มองเห็นปัญหา แก้ปัญหาได้ และรับผิดชอบสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางในการแก้ปัญหา

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น สรุปได้ว่า สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนปรัชญาของสถาบันฯ มีอยู่ใน 3 ลักษณะ คือ เป็นเหตุเป็นผล เรียงตามลำดับกันดังนี้คือ

1. สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจากหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาหลักของนักศึกษา
2. สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจากเนื้อหาลักษณะวิชาในตัวปรัชญานั้นเอง
3. สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนวิชาปรัชญาตามหลักสูตร นับตั้งแต่เหตุผลเหตุ

จูงใจให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาปรัชญา ความสม่ำเสมอของการเข้าเรียน วิธีเรียน วิธีสอน บรรยากาศและอุปกรณ์ในการเรียนการสอน

แนวทางในการแก้ปัญหา ทำได้ดังนี้คือ ศึกษาปรัชญาอย่างจริงจัง เพื่อวางฐานความคิด ที่ลึก กว้าง เป็นระบบ ให้เกิดขึ้นแก่นักศึกษา เมื่อนักศึกษาได้ฐานความคิดนี้แล้ว เมื่อไปต่อยอดความรู้ใค้ก็คม นักศึกษาก็จะรับความรู้เหล่านั้นได้อย่าง เข้าถึงแก่น และนำความรู้นั้นไปใช้ประโยชน์ต่อสังคมได้อย่างเต็มที่ เมื่อมีความคิดที่มองอะไรก็ลึก กว้าง เป็นระบบได้เช่นนี้แล้ว หากคนผู้นั้นมาทำหน้าที่วางหลักสูตรการเรียนการสอนทฤษฎีวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันฯ ก็จะวางหลักสูตรฯ ในลักษณะที่เห็นความสำคัญของการวางฐานความคิดที่มีคุณภาพให้เกิดขึ้นแก่นักศึกษารุ่นต่อไปอีก เมื่อสร้างพื้นฐานความคิดเช่นนี้ได้แล้ว สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่การเรียนการสอนปรัชญาตามหลักสูตร นับตั้งแต่เหตุผลเหตุจูงใจให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาปรัชญา ความสม่ำเสมอของการเข้าเรียน วิธีเรียน วิธีสอน บรรยากาศและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนก็จะหมดไป นักศึกษาก็จะรู้ทฤษฎีในการศึกษาปรัชญา สามารถเข้าใจสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจากเนื้อหาลักษณะวิชาในตัวปรัชญานั้นเอง เอาชนะปัญหาได้ และเข้าถึงปรัชญาได้ในที่สุด แล้วจากนั้นนักศึกษาก็จะได้รับความคิดที่ลึก กว้าง เป็นระบบ มองเห็นสาเหตุของปัญหาทุกอย่างได้อย่าง เข้าถึงแก่น พบแนวทางแก้ไขปัญหา และป้องกันปัญหาไปในเวลาเดียวกัน และเริ่มคนพัฒนาสังคมได้อย่างบรรลุประโยชน์สูงสุด

เมื่อถึงตอนนี้ ก็จะเกิดปัญหาขึ้นว่า ศึกษาปรัชญาอย่างจริงจังนั้น ทำได้อย่างไร คำตอบก็คือ ศึกษาปรัชญาทุกสาขา ทุกประเภท ทั้งปรัชญาบริสุทธิ์และปรัชญาประยุกต์ ทั้งปรัชญาตะวันตกและปรัชญาตะวันออก อย่างจริงจัง และอุทิศเวลา และศรัทธาไป ไม่ต้องจำไม่ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทสรุป ข้อคิด และข้อเสนอแนะ

บทสรุป :

จากแบบสอบถามข้อที่ 7 ถามว่า นักศึกษาคิดว่า ไต้อะไรจากการเรียนปริญญา
คิดว่า ปริญญา มีประโยชน์ต่อชีวิต การเรียน และการทำงาน

จากคำตอบของนักศึกษาในเรื่องนี้ และจากคำตอบเรื่อง มูลเหตุจูงใจให้นักศึกษา
เลือกเรียนวิชาปริญญา เนื้อหาที่เรียน การเรียนการสอน บรรยากาศการเรียน การวัดผล
อุปสรรคในการเรียนการสอน นำมาเปรียบเทียบกัน จะพบความขัดแย้งกันอยู่ กล่าวคือ คำตอบ
หรือความคิดเห็นในเรื่องมูลเหตุจูงใจให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาปริญญา เนื้อหาที่เรียน การ
เรียนการสอน บรรยากาศการเรียน การวัดผล และอุปสรรคในการเรียนการสอน ออกมาในแนว
ลบ คือยังไม่เป็นที่พอใจของนักศึกษาเป็นอบางมาก แต่เมื่อมองคำตอบจากประโยชน์ที่นักศึกษาได้
รับจากการเรียนปริญญา ก็พบว่า นักศึกษาส่วนมาก ได้รับความสำเร็จในการเรียนปริญญา course
นี้ ในเวลาเรียนอันจำกัด ใน 1 ภาคการศึกษา เป็นอย่างมาก และมองเห็นประโยชน์ของปริญญา
ที่จะพึงมีต่อชีวิต การเรียน และการงานในโอกาสต่อไป

สิ่งที่ผู้วิจัยพบในความขัดแย้งของคำตอบ 2 อย่างนี้ก็คือ พบว่า นักศึกษาส่วนมากยัง
ขาดระบบความคิด ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง คำตอบในแนวลบ ที่มีต่อคำถามเรื่องมูลเหตุจูงใจให้นักศึกษาเลือก
เรียนปริญญา เนื้อหาที่เรียน การเรียนการสอน บรรยากาศการเรียน การวัดผล อุปสรรคในการ
เรียนการสอน แสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในความคิดของนักศึกษา ความขัดแย้งที่เกิด
ขึ้นนี้ แสดงถึงว่า นักศึกษาเริ่มคิดตามแนวปริญญาที่ผู้สอนกำลังฝึกฝนให้ โดยที่นักศึกษาไม่รู้ตัว ไม่
ว่าความขัดแย้งนั้นจะรุนแรงหรือไม่ สักเพียงใดก็ตาม ล้วนแล้วแต่เป็นเครื่องหมายบ่งบอกถึงความ
สำเร็จของการเรียนการสอนปริญญาที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือกันระหว่างนักศึกษา และผู้สอนปริญญา
ใน course นี้ ก็ได้เกิดขึ้นแล้ว

สรุปได้ว่า นักศึกษามีความสามารถรับความรู้ทางปริญญาได้เร็ว จึงควรศึกษาปริญญา
ต่อด้วยตนเอง เพื่อจะได้นำความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นต่อไปมาลดความขัดแย้งที่กำลังมีอยู่ แล้วจะนำด้านการค้า
ได้หลัก นำมาจัดระบบความคิดที่มีคุณภาพ ได้ความคิดที่มีระบบในที่สุก คำของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อคิดสำหรับผู้สอนปรัชญาในสถาบันทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1. ผู้สอนจะต้องมีหนังสือ หรือตำราหลักอย่างน้อย 1 เล่ม ให้นักศึกษาเรียน และเป็นหนังสือหรือตำรา ที่ผู้สอนเขียนขึ้นเองด้วย เพื่อกำกับทิศทางของเนื้อหา มุ่งสู่เป้าหมายตามที่ผู้สอนต้องการ โดยมีปรัชญาของสถาบันรองรับ
 2. การเรียนการสอนปรัชญาที่ผู้สอนจะต้องไม่คัดลบบัญหาแทนผู้เรียนปรัชญา ผู้สอนมีหน้าที่ป้อนปัญหาให้นักศึกษาคิด และกระตุ้นให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นออกมา แล้วชี้ให้เห็นว่า นักศึกษาขาดระบบความคิดเป็นฐานรองรับอยู่ เช่น ถ้ามีจุดมุ่งหมายว่า จะฝึกนักศึกษาให้คิด เก่งบนฐานของคุณธรรม เพื่อที่ว่านักศึกษาจะได้นำความคิดอันฉลาดเฉลียวไปใช้ในทางที่ถูก ผู้สอนก็มีสิทธิ์ที่จะแสดงนัยของจุดหมายนี้ได้ และต้องระวังอย่าทำให้นักศึกษาเข้าใจผิดเลยเถิดไปว่า นี่ก็คือปรัชญาแนวหนึ่ง ที่นำมาเป็นข้อขัดแย้งกับนักศึกษา ผู้สอนเพียงแต่แสดงนัย ในรูปของการเสนอข้อคิดให้นักศึกษาไปคิดต่อ
 3. การสอนปรัชญาพื้นฐาน ในลักษณะที่เป็น course เดียวจบ ไม่มีปรัชญาอื่นใด ค่ออีก นอกจากจะต้องมีหนังสือปรัชญาเป็นหลัก อย่างน้อย 1 เล่มแล้ว ในการเรียนการสอน การปูเนื้อหาวิชาการ หรือการ เข้าใจศัพท์ คุณจะไม่ควรจำเป็นมากนัก ควรจะมุ่งให้นักศึกษาใคร่จัก โครงสร้างของปรัชญาอย่างกว้างๆ ใ้รู้ว่าปรัชญากล่าวถึงอะไรบ้าง และวางแนวทางให้เข้าใจ ถึงการตกเถียงปัญหากันในปรัชญา และประโยชน์ของการตกเถียงกัน แล้วจำลอง เวทีการตกเถียงกันนั้นมาอยู่ในห้องเรียน ให้นักศึกษาได้แสดงบทบาทพอสมควร
- แต่ถ้าเป็นการสอนปรัชญาพื้นฐาน เพื่อให้นักศึกษาไปเรียนปรัชญาอื่นๆต่อไป เช่น ปรัชญาวิทยาศาสตร์ ปรัชญาคณิตศาสตร์ แมแต่ปรัชญาศาสนาตะวันออก ฯลฯ นอกจากจะต้องมีหนังสือปรัชญาเป็นหลักในการเรียนแล้ว ผู้สอนก็ควรปูเนื้อหาวิชาการ และความหมายของคำศัพท์ไว้มาก นอกเหนือจากปูความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของปรัชญา ปัญหาและข้อถกเถียงกันในปรัชญาแล้ว เพื่อให้นักศึกษาจะมีฐานปรัชญาแน่นพอสมควร เพื่อจะนำไปวิเคราะห์ศาสตร์หลัก เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ศาสนา ฯลฯ ออกมาเป็นปรัชญา วิทยาศาสตร์ ปรัชญาคณิตศาสตร์ ปรัชญา ศาสนา และปรัชญาอื่นๆได้

เอกสารนี้เป็น 4-8 ผู้สอนมีความคิดเห็นว่า ในสภาพที่สถาบันยังขาดสถานที่เรียนร่วม ภาควิชาต่างๆ การค้า ของคณะต่างๆ ยัง เป็นผู้กำหนดหลักหลักสูตรวิชาเลือกพื้นฐานทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่ผู้เรียนไปใช้

ทั้งกำหนดเวลาเรียนเวลาสอนของอาจารย์ทั้งด้านมนุษยศาสตร์ อาจารย์ในสายมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ไม่อาจกำหนดบทบาทของตัวเองได้ ทุกอย่างที่ว่าอาจารย์สอนศาสตร์ทางด้านนี้ รับผิดชอบอยู่ ต้องมีความยืดหยุ่น และโดยเฉพาะปรัชญา เนื้อหา การสอน การวิจัย ยังต้องขึ้นอยู่กับจำนวนนักศึกษา ถ้านักศึกษามีจำนวนน้อย การอภิปรายถกเถียงกันก็ทำได้ดี สร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นได้ง่าย การฝึกสร้างระบบความคิด ก็เป็นไปได้ราบรื่น แต่ถ้านักศึกษามีจำนวนมาก การเรียนการสอนก็ย่อมต้องหอบหิ้วคุณภาพลง เพราะนอกจากเจตนาของนักศึกษาในการมาลงทะเบียนเรียนวิชานี้จะต่างกันแล้ว อุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น ขนาดของห้องเรียน เครื่องขยายเสียง ฯลฯ ยังมีบทบาทสำคัญในการกำหนดคุณภาพการเรียนการสอนด้วย

5. การสอนปรัชญาแก่นักศึกษา ชั้นปีที่ 3 - 4 เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายในทันทีค่อนข้างทำได้ยาก เนื่องจากนักศึกษาไม่ยอมฟังความบีบคั้นใดๆของตน เป็นคนว่า ปรัชญาบางลัทธิที่นักศึกษายึดอยู่ และไม่สนใจที่จะคอยๆฝึกคิดเป็นขั้นตอน ตามที่ผู้สอนฝึกขั้นตอนนี้ให้ และเนื่องจากสภาพการเรียนในชั้นปีสูงๆเช่นนี้ มีเนื้อหาวิชาล้นหนักมาก นักศึกษาไม่ค่อยมีเวลาให้แก่ศาสตร์ด้านอื่น แต่ถ้ามหากจัดสอนในชั้นปีที่ 1 ภาคต้น นักศึกษาก็ยังเด็กเกินไป ไม่ค่อยยอมคิด เพราะยังไม่ค่อยสิ่งแวดล้อมของสถาบันฯ ยังไม่ค่อยเข้าใจปัญหาที่นำมาอภิปรายถกเถียงกันมากนัก การสอนที่ไต่ผล ควรสอนเมื่อนักศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 ภาคปลาย เป็นต้นไป จนกระทั่งถึงชั้นปีที่ 2 ซึ่งจะเป็นช่วงที่เหมาะสมที่สุดต่อการวางรากฐานความรู้เกี่ยวกับมนุษย สังคม และปรัชญา

6. นักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์ แม้จะมีพื้นฐาน ความรู้และความคิดเกี่ยวกับปรัชญาสูงกว่านักศึกษาสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แต่ทว่าความรู้นี้ก็ป็นความรู้ทางปรัชญาค้นคว้า ความที่ตนสนใจ มีไขปรัชญาอื่นที่ฝังอยู่ในสังคม เช่น ปรัชญาวิทยาศาสตร์ ปรัชญาคณิตศาสตร์ ฯลฯ นักศึกษาจึงยังขาดความเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง ยังหาจุดยืนของตัวเองไม่ได้ ฝังไขอารมณ์ความรู้สึก เป็นหลักนำชีวิต และอยู่ในโลกของตัวเองมาก จนกลายเป็นการปิดตัวเอง ไม่ยอมเข้าร่วมกิจกรรมกับคนสาขาอื่นๆในสถาบันฯ คุณลักษณะเช่นนี้ เป็นผลดีแก่คนในสังคม คือคนในวงการสถาปัตย์ จะไม่เป็นฝ่ายรุกรานทำลายใคร แต่สังคมก็จะเกิดผลเสีย เพราะคนในวงการนี้ไม่ยอมผละจากโลกของตนมาให้ความร่วมมือในกฎเกณฑ์บางอย่างที่จำเป็นเพื่อสังคม และเมื่อเป็นฝ่ายถูกรุกราน ก็ไม่ยอมสู่ตามกฎเกณฑ์ กลับหลบเลี่ยง หลีกหนี ไม่สนใจ ผู้สอนปรัชญามีหน้าที่ชี้ให้พวกเขาเห็น และเข้าใจถึงปรัชญาค้นคว้าด้วย เพื่อปูฐานความคิดที่กว้างให้เกิดขึ้นแก่พวกเขา ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

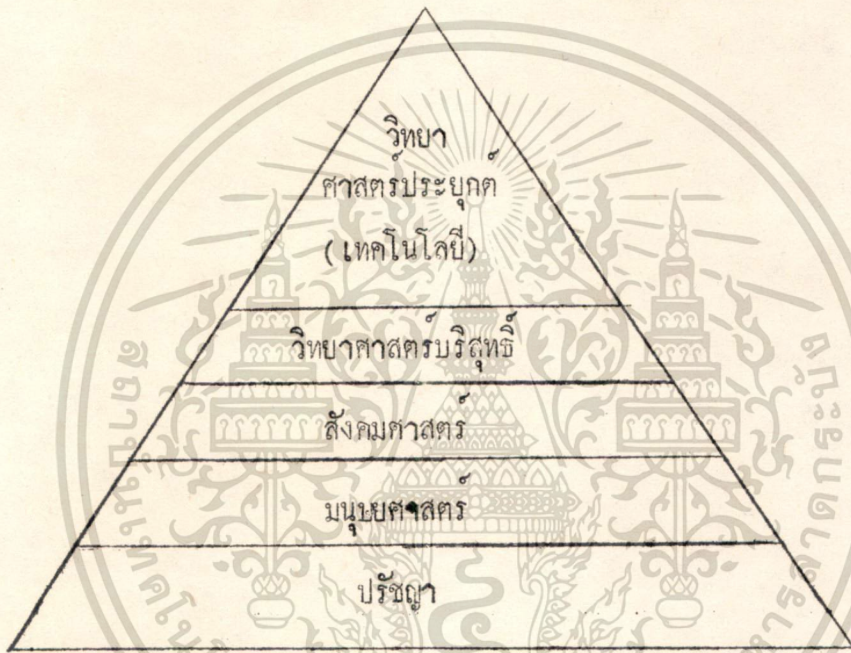
7. ปรวิษณุให้ประโยชนมหาศาลแก่ผู้ศึกษาปริษณุ ประโยชนนั้นก็คือการค้นพบตัวเอง ความเข้าใจตัวเอง แต่ทว่าในช่วงที่ผู้ศึกษาปริษณุกำลังฝึกกิจกรรมปริษณุ เพื่อเดินทางถึงจุดหมายนี้ ผู้ศึกษาปริษณุจะต้องทบทวนตัวเองอย่างหนัก ควบคู่การสวมบทบาทเป็นเจ้าของความคิดนั้น และปฏิบัติความคิดนั้น ซึ่งในบางครั้ง ต้องขัดแย้งตัวเองอย่างมาก เพราะไม่เคยมีความคิดเช่นนั้นมาก่อนเลย แต่เมื่อผ่านพ้นช่วงนี้ไปแล้ว ผู้ศึกษาปริษณูก็คงพบตัวเอง เข้าใจอะไรหลายๆอย่าง ในที่สุด ผู้ศึกษาปริษณุ และผู้สอนปริษณุคงเข้าใจสภาพการณ์ช่วงนี้ และพาสถานการณ์ในช่วงนี้ให้ผ่านพ้นไปได้อย่างราบรื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารที่สอนในสถาบันทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1. ปรัชญาวิทยาศาสตร์ทางค่านิยมศาสตร์ แต่เป็นศาสตร์รวมของศาสตร์ทุกศาสตร์ รวมทั้งศาสตร์ทางมนุษยศาสตร์ด้วย และเป็นฐานล่างสุดทุกศาสตร์ หลักสูตรการเรียนการสอนของสถาบันฯ ควรออกมาในลักษณะ เป็นฐานลบล้นกันดังต่อไปนี้ คือ

โดยมีคณิตศาสตร์เป็นภาษาลับลักษณะ ทำหน้าที่อธิบายศาสตร์เหล่านี้ นอกเหนือจากการอธิบายด้วยภาษาธรรมดาอีกทอดหนึ่ง

หลักสูตรการเรียนการสอนศาสตร์หลักของสถาบันฯ ควรขยายฐานทางด้านสังคม-ศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และปรัชญา ให้อ่างกว้างกว่าเดิม เพื่อสถาบันฯ จะได้ผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีรากฐานอยู่บนการรู้จักสังคม รู้จักตัวเองอย่างแท้จริง ปรัชญาของสถาบันฯ จะได้เปลี่ยนความหมายจากการมีนัยปรัชญาอาชีวศึกษาแฉ่งอยู่เดิม มาเป็นปรัชญาใหม่ "เพื่อผลิตบัณฑิต ที่มีความรู้ความสามารถ ประคิบรู้เครื่องมือ เครื่องใช้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จากทรัพยากรภายในประเทศ เพื่อลดค่าของการค้า โดยที่บัณฑิตนั้นต้องมีคุณธรรม รู้จักตัวเอง และสังคมอย่างแท้จริง เพื่อจะได้นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยอ้อมตรง เป้าหมายของการแก้วิกฤต และพัฒนาประเทศไทยอย่างแท้จริง" ห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ผู้ที่สอนศาสตร์ทางคานมนุษย์ศาสตร์และสังคมศาสตร์ จะต้องเข้าใจความลึกลับ
ของศาสตร์ทั้งกวางนี้เช่นกัน เพื่อเข้าใจปรัชญาของศาสตร์ของตน จะใคร่รู้ค่าแห่งฐานะของคนว่า
อยู่ ณ จุดใดของสถาบันฯ เพื่อจะได้ถ่ายทอดความรู้ และเผยแพร่ศาสตร์ของตนให้โดเขาถึงคน
นอกวงการ ในสถาบันฯ อย่างแท้จริง

3. ผู้ที่สอนศาสตร์ปรัชญา จะต้องมีความพร้อมกว่าที่เป็นอยู่ จะต้องเป็นผู้ที่ผ่านการ
ศึกษาปรัชญามาโดยตรง ทำงานจริง มีความตั้งใจที่จะแก้ปัญหาที่มีอยู่ในสถาบันฯ อย่างเข้าใจแก่น
ของปัญหา และต้องทำความเข้าใจโดยตรงว่า ปรัชญาวิชาศาสตร์ทางมนุษย์ศาสตร์ แต่เป็นศาสตร์
รวมของศาสตร์ทุกศาสตร์ในโลก เป็นจุดเริ่ม และจุดรวมของศาสตร์ทุกศาสตร์ นักศึกษาทุกคน
จำเป็นต้องเรียนปรัชญา เพื่อรู้จักเริ่มและจุดหมายของศาสตร์หลักของตน และผู้สอนก็ต้องมีความ
สามารถปรับปรุงตัวเอง ให้พหุภาษาวิทยาศาสตร์และภาษาเทคโนโลยี สื่อความหมายกับคนในวง
การนี้ได้เป็นอย่างดี

และในข้อนี้ ผู้สอนปรัชญาที่มีใคร่สอนอยู่ในสถาบันนี้ ก็คงเข้าใจ และทำความเข้าใจ
ของคนที่ตรงเช่นนี้ เช่นเดียวกัน เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นในสถาบันฯแห่งนี้ก็คือ แบบจำลองของ
ปัญหาที่จะเกิดขึ้นแก่สถาบันฯ และสังคมอื่น รวมทั้งสังคมประเทศชาติในอนาคต เมื่อการพัฒนา
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขึ้นถึงขีดสูงสุด เพื่อที่ผู้สอนปรัชญาในสถาบันอื่น จะได้เตรียมตัวรับ
ปัญหาที่จะเกิดขึ้นแก่การเรียนการสอนปรัชญาในสถาบันของตนได้ล่วงหน้า เพื่อยกระดับการศึกษา
ปรัชญาให้เป็นที่ยอมรับของคนนอกวงการ เพื่อประโยชน์สุข ในอันที่จะอยู่ร่วมกันของคนในสังคม
และร่วมมือกันแก้ปัญหาให้ประเทศชาติ วางแนวทางป้องกันปัญหา และสร้างสรรค์ความก้าวหน้า
ให้เกิดขึ้น แก่ประเทศไทยสืบไป

"ปัจจุบัน เราสะสมความรู้เฉพาะทางกันมากมายหลายสาขาวิชา แต่ความรู้เฉพาะ
สาขาเหล่านี้ยังคงแยกกันอยู่ ปัญหาเร่งด่วนของเราจะค่อยๆเป็นที่เข้าใจชัดเจนขึ้นได้ ก็ด้วยการ
มองศาสตร์เฉพาะทุกศาสตร์อย่างสัมพันธ์กันเป็นระบบ เป็นหนึ่งเดียวกัน (We now possess

vast accumulations of specialized knowledge in countless
fields, but these fields remain isolated from one another.
Yet it is increasingly clear that many of our urgent problems
can be understood only when the specialized information
from a variety of these separate fields is integrated and
"seen together" synoptically.)" (Christian, James L. Philo-
sophy. San Francisco : Rinehart, 1973)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

การเรียนการสอนปรัชญาในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ให้นักศึกษาวิจารณ์และแสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆ ดังนี้ :

1. มุมเหตุจูงใจให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาปรัชญาพื้นฐาน
2. เนื้อหาที่เรียนเป็นอย่างไร
3. การเรียนการสอนที่ดี ควรเป็นอย่างไร
4. นักศึกษาเข้าเรียนสม่ำเสมอหรือไม่ เพราะเหตุใด
5. บรรยากาศ อุปกรณ์ในการเรียนการสอน และช่วงเวลาที่ใช้เรียน เป็นอย่างไร
6. การวัดผลควรเป็นอย่างไร
7. ได้อะไรจากการเรียนวิชาปรัชญาพื้นฐาน และคิดว่าปรัชญามีประโยชน์ต่อชีวิต การเรียนและการทำงานของนักศึกษาหรือไม่ อย่างไร
8. อาจารย์ในสาขาวิชาของนักศึกษา มีความรู้เกี่ยวกับปรัชญามากน้อยเพียงใด ได้ถ่ายทอดความรู้ทางค่านี้นแก่นักศึกษาบ้างหรือไม่

1. สาขาของปรัชญา

ปรัชญาแบ่งออกเป็น 4 สาขา ได้แก่

1. อภิปรัชญา (Metaphysics) เป็นสาขาที่กล่าวถึงว่า ความจริงคืออะไร (What is the truth ?) หรือ ความเป็นจริงคืออะไร (What is the reality ?)

2. ญาณวิทยา (Epistemology) เป็นสาขาที่กล่าวหา เราจะเข้าถึงความจริงนี้ได้อย่างไร หรือ เราจะมีความรู้เกี่ยวกับความจริงนี้ได้อย่างไร (How to know the truth ?) หรือ ความรู้ที่เรามีอยู่นั้น เกิดขึ้นมาได้อย่างไร จัดเป็นเรื่องของทฤษฎีความรู้ เรียกชื่อสาขานี้ว่าทฤษฎีความรู้ (Theory of knowledge)

ปรัชญา 2 สาขานี้ เป็นปรัชญามริสทธิ (pure philosophy)

3. ตรรกวิทยา (Logic) เป็นสาขาที่กล่าวถึง ระบบเหตุผลในการหาความจริง

4. คุณวิทยา (Axiology) เป็นสาขาของปรัชญาที่กล่าวถึงคุณค่า (value) คุณค่าในที่นี้ แบ่งออกได้เป็น 2 อย่าง ได้แก่ คุณค่าทางจริยะ และคุณค่าทางสุนทรีย์ยะ คุณค่าทางจริยะ ศึกษากันในศาสตร์ที่เรียกว่า จริยศาสตร์ (Ethics) และคุณค่าทางสุนทรีย์ยะ ศึกษากันในศาสตร์ที่เรียกว่า สุนทรียศาสตร์ (Aesthetics)

4.1 สุนทรียศาสตร์ เป็นการศึกษาถึงคุณค่าของสิ่งสุนทรีย์ เช่น ความงาม ความไพเราะ

4.2 จริยศาสตร์ เป็นการศึกษาถึงคุณค่าของมนุษย์ ในหัวข้อต่างๆ ดังนี้คือ

4.2.1 อะไรคือจุดหมายสูงสุดในชีวิตของเรา

4.2.2 เราจะวิถีการเข้าถึงจุดหมายสูงสุดนี้ได้อย่างไร

4.2.3 อะไรคือเกณฑ์ตัดสินความประพฤติของมนุษย์

4.2.4 คือ ชั่ว ผิด ถูก คืออะไร นิยามความหมายใดหรือไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ปัจจุบันได้มีนักการศึกษาทางด้านปรัชญาบางคน แบ่งสาขาตรรกวิทยา และจริยศาสตร์

ออกมาเป็นศาสตร์เฉพาะตัว ค่ายถือว่าปรัชญาทั้ง 2 สาขา นี้ มีเนื้อหาสมบูรณ์แล้ว เหมือนศาสตร์
อื่นๆที่แยกตัวออกมา สำหรับผู้เขียน ถือว่าปรัชญาทั้ง 2 สาขา นี้ ยังคงจัดรวมเป็นสาขาต่างๆ
ของปรัชญาอยู่ เนื่องจากมองเห็นว่า การศึกษาจริยศาสตร์ที่แท้จริงแล้ว ขาดฐาน คือปรัชญา
บริสุทธิ์ไม่ได้ และการศึกษาปรัชญาบริสุทธิ์ ที่ขาดการนำมาคิดสะท้อนถึงจริยศาสตร์ ก็ดูขาด
ระบบความคิด ชีวิตคนและโลกทัศน์ ควรได้รับการศึกษาควบคู่กันไป

ส่วนปรัชญาประยุกต์ (applied philosophy) ก็คือ การนำเอาปรัชญา
บริสุทธิ์ทั้ง 2 สาขา ไปตีความเนื้อหาวิชาของศาสตร์ต่างๆ เช่น ถ้านำเอาปรัชญาบริสุทธิ์ไปตี
ความวิทยาศาสตร์ ก็ออกมาเป็นศาสตร์ปรัชญาประยุกต์ที่เรียกว่า ปรัชญาวิทยาศาสตร์ ถ้านำ
เอาปรัชญาบริสุทธิ์ไปตีความคณิตศาสตร์ ก็เรียกศาสตร์ปรัชญาประยุกต์ว่า ปรัชญาคณิตศาสตร์
นอกจากนี้ก็ไคแก ปรัชญากฎหมาย ปรัชญาเศรษฐศาสตร์ ปรัชญาประวัติศาสตร์ ปรัชญาการศึกษา
ปรัชญาการเมือง ปรัชญาจิตวิทยา เป็นต้น

2. ปรัชญาคืออะไร

มักมีคนเข้าใจผิดกันอยู่เสมอว่า ปรัชญาก็คือศาสนา จริงๆแล้ว ปรัชญามีไขศาสนา
ปรัชญาคืออะไรนั้น ผู้เขียนให้คำจำกัดความไม่ได้ นอกใจจากประสบการณ์ในการศึกษาปรัชญา
มาโดยตรง ได้เพียงว่า ปรัชญาหมายถึงสิ่งที่เรียกว่า ความมีวินัยในความคิด หมายความว่า ผู้ที่
ศึกษาปรัชญาอย่างเขาถึงแล้ว จะได้อะไรที่เรียกว่า คิดลึก คิดกว้าง คิดเป็นระบบ เกิดขึ้น อันนำ
มาสู่การเข้าใจตนเอง ค้นพบตัวเอง ซึ่งเป็นฐานให้เกิดความเข้าใจผู้อื่น สิ่งอื่น ได้อย่างสัม
พันธ์กัน จนมองเห็นปัญหา แนวทางแก้ปัญห และวิธีการป้องกันปัญหาให้เกิดขึ้น อย่างแท้จริง
ซึ่งทั้งหมดที่ผู้เขียนได้มานี้ ก็มีใจคำจำกัดความของปรัชญาอย่างแท้จริง

ถ้าเช่นนั้น ปรัชญาคืออะไร

นักศึกษาจะต้องเข้าใจว่า ความหมายของปรัชญานิยามไม่ได้ นักศึกษาจะเข้าใจ
ความหมายของคำนี้ไคต่อเมื่อ นักศึกษาเข้าถึงปรัชญาแล้วเท่านั้น ความหมายของปรัชญาที่นัก
ศึกษาจะต้องเข้าใจถึงนั้น มีอยู่ 2 ความหมาย คือ ความหมายแรกหมายถึง ศาสตร์ปรัชญาที่
คนเรากำลังศึกษาอยู่นี้ ซึ่งจะต้องมีเนื้อหาและวิธีการศึกษา เพื่อให้เข้าถึงปรัชญา ในความหมาย
หลัง ซึ่งหมายถึงสิ่งที่นักศึกษาค้นพบไคด้วยตนเอง จากการศึกษาปรัชญาในความหมายแรก นำไปใช้

เราจึงพบว่า เนื้อหาทั้งหลายของปรัชญา เป็นการกล่าวถึงปัญหาต่างๆ ในลักษณะเป็น
 ข้อถกเถียงกันด้วยเหตุผล ไม่มีการตัดสินชี้ขาดลงไปว่า ความคิดของใครถูก - ผิด ไม่มีผู้
 ชนะ - แพ้ ในการถกเถียงกันทางปรัชญา ประเด็นที่นักปรัชญานำมาเป็นข้อถกเถียงกัน เป็น
 ไปตามความสนใจในแต่ละยุคสมัย ที่นักปรัชญาเกิดมามีชีวิตอยู่ มุ่งสู่จุดหมายเพื่อต้องการหาที่
 สุกของคำตอบ เราจึงพบว่า เนื้อหาปรัชญา ตั้งแต่จนจบจนปัจจุบัน เป็นเครื่องมืออย่างดีใน
 การฝึกคิดของเรา เพราะกล่าวถึงปัญหาจากเรื่องนอกตัวของเรา คือจักรวาล โลก และสิ่ง
 ต่างๆบนโลก ความสัมพันธ์ของโลกกับเรา ความสัมพันธ์ที่เรามีต่อเพื่อนมนุษย์ จนกระทั่งถึง
 ความสัมพันธ์ที่เรามีต่อตัวของเราเอง ดังนั้นนักศึกษาจะได้พบในเนื้อหาที่มีอยู่ตามสาขาต่างๆของ
 ปรัชญา

ดังนั้น เนื้อหาปรัชญา จึงมีใช้สิ่งตายตัวที่เรานักศึกษาปรัชญาจะนำมายึดเป็นหลัก เป็น
 ความรู้ ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยตรง หากแต่เนื้อหานั้น เป็นเครื่องมือให้เราฝึกฝน
 ความชำนาญในการคิด (skill) เพื่อที่เราจะได้ค้นพบปรัชญาของเราเองได้ในที่สุด จาก
 นั้น จิตใจของเราก็จะเกิดความละเอียดอ่อน มีเหตุผล ในอันที่จะทบทวนความคิดของตัวเอง
 พิจารณาเหตุผลของผู้อื่น รู้จักโคแวงความคิดของผู้อื่นที่เราไม่เห็นด้วย อย่างละมุนละม่อม มีใช้
 เพื่อจะตัดสินเขา แต่เพื่อความกระจ่างในคานความคิด ผู้ที่ศึกษาปรัชญามาได้จนถึงขั้นนี้ จะเป็น
 คนช่างซักช่างถาม อธิบายรอบๆข้าง ช่างสงสัย และใจเปิดกว้าง ไม่ตัดสินอะไรโดยขาดเหตุผล

การศึกษารัษฎาเพื่อเข้าถึงปรัชญา จึงต้องกระทำอย่างแข็งขัน มีใช้เพื่อที่จะจดจำ
 เนื้อหาปรัชญา แต่เพื่อฝึกคิด ทบทวน ขยายความคิดให้กว้างขึ้น ลึกซึ้งยิ่งขึ้น เนื้อหาที่นำมา
 ศึกษา จึงไม่จำเป็นต้องเป็นเนื้อหาค่านใดค่านเดียว เช่น ปรัชญาตะวันตก หรือปรัชญาตะวันออก
 อย่างไม่อย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว หรือเนื้อหาปรัชญาประยุกต์ เรื่องใดเรื่องหนึ่งเพียงเรื่อง
 เดียว การได้ศึกษารัษฎาทุกคาน ทั้งที่ชอบและไม่ชอบ จะช่วยให้นักศึกษาได้มีความคิดกว้าง
 ลึก เป็นระบบได้ดียิ่งขึ้น เมื่อมีปรัชญาเป็นฐานความคิดเช่นนี้ได้แล้ว นักศึกษาก็จะเข้าใจศาสตร์
 วิชาการ และศาสตร์ชีวิตของนักศึกษาได้งายขึ้น ช่วยให้ไขพมหลักในการดำเนินชีวิต และหลัก
 ความคิดในการเรียน การประกอบอาชีพต่อไปได้อย่างมั่นคง

ความสำเร็จในชีวิตของพวกเรา มิได้เกิดขึ้นจากการใช้ปรัชญาเป็นหลักเดียวในการ
 ดำเนินชีวิต แต่เราจะต้องมีความสามารถในการฝึกฝนชีวิตของเราให้ได้ ซึ่งจำเป็นที่เราจะ
 ไม่สามารถมีได้ทั้งหมด อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแบ่งเนื้อหา และต้องอ่านอึ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ต้องมีปรัชญาในแต่ละช่วงจังหวะของชีวิต นอกเหนือจากมีปรัชญาใหญ่เป็นหลักของชีวิตเราทั้ง

ระบบอีกด้วย การรับความคิดของใครมาเป็นหลักในการดำเนินชีวิต เป็นปรัชญาชีวิตที่มีไม่ผลิตผลที่แท้จริง จากประสบการณ์ของตัวเราเอง ก็เป็นปรัชญาที่เข้าใจได้เพียงครึ่งเดียวเท่านั้น "ความคิดที่มีได้เป็นอิสระ เป็นความคิดที่เข้าใจได้เพียงครึ่งเดียวเท่านั้น (a thought which is not independent is a thought only half understood.)"

ความสำเร็จในชีวิต ก็อาจมีโอกาสดเกิดขึ้นได้เพียงครึ่งเดียว นักศึกษาปรัชญา จึงมีความจำเป็นต่อการศึกษา เพื่อโคคนพบปรัชญาของตนเองทั้งระบบ

ในภาวะปัจจุบัน มีปัญหาต่างๆเกิดขึ้นแก่เรา และสังคมที่เราอาศัยอยู่มากมาย จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือกันจากความรู้หลายสาขา มารวมกันแก้ไข ในลักษณะประสานกลมกลืนกัน (interdisciplinary) เพื่อให้ได้สังคมที่มีเอกภาพนาอยู่ เครื่องมือที่จะช่วยสร้างความเป็นเอกภาพให้เกิดขึ้นได้ ได้มาจากศาสตร์ที่สร้างความคิดลึก กว้าง เป็นระบบ มองทุกสิ่งสัมพันธ์กันได้ ศาสตร์นี้ก็คือ ปรัชญา "ปัจจุบัน เราสะสมความรู้เฉพาะทางด้านมากมายหลายสาขาวิชา แต่ความรู้เฉพาะสาขาเหล่านี้ ยังคงแยกกันอยู่ ปัญหาเรงควนของเราจะค่อยๆเป็นที่เข้าใจชัดเจนขึ้นได้ ก็ด้วยการมองศาสตร์เฉพาะทุกศาสตร์ อย่างสัมพันธ์กันเป็นระบบ เป็นหนึ่งเดียวเท่านั้น (We now possess vast accumulations of specialized knowledge in countless fields, but these fields remain isolated from one another. Yet it is increasingly clear that many of our urgent problems can be understood only when the specialized information from a variety of these separate fields is integrated and "seen together" - synoptically.)"

3. วิธีการศึกษาปรัชญาพื้นฐาน

สำหรับจุดหมายของการศึกษาวิชาปรัชญาพื้นฐาน ก็เพื่อให้นักศึกษา ศึกษาปรัชญาในมุมกว้าง ให้นักศึกษาได้มองเห็นภาพพจน์ของปรัชญาอย่างกว้างๆ และพอจะเข้าใจว่า ปรัชญาเป็นอย่างไร เป็นกำเนิดของศาสตร์ทุกศาสตร์ในโลก โดยเฉพาะศาสตร์วิชาเอกของนักศึกษา อย่างไรก็ตาม เป็นฐานของทุกสิ่ง นับตั้งแต่จักรวาลนอกลูก นอกตัวนักศึกษา จนกระทั่งถึงชีวิต จักรวาล ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตั้งและเปลี่ยนแปลงนั้น นักศึกษาต้องรู้จักเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่ใช้การนำไปใช้ วาด ในตัวนักศึกษา อย่างไรก็ตาม เพื่อจะได้พบให้นักศึกษาได้เริ่มขยายความคิดของตน ใหมมอง

เห็นได้กว้างขวางขึ้นว่า ศาสตร์ต่างๆ มีฐานลบลั่นกันตามลำดับ จากวิทยาศาสตร์ประยุกต์ วิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และปรัชญา ซึ่งเป็นฐานล่างสุด ที่รวมศาสตร์ ทุกศาสตร์เข้าไว้ด้วยกันหมด อันจะนำไปสู่ความคิดที่ลึก กว้าง เป็นระบบ มองทุกสิ่งสัมพันธ์กัน ไต่ถาม จนเกิดความรู้ลึกเข้าใจสรรพสิ่ง เข้าใจตัวเอง และตอบปัญหาเกี่ยวกับชีวิตของตนเอง ได้ในที่สุด

การจะบรรลุถึงจุดหมายของการศึกษาปรัชญาพื้นฐานนี้ได้ นักศึกษาจะต้องฝึกคิดอย่างจริงจัง ข้อมูลในการคิด ได้จากเนื้อหาปรัชญาในหนังสือเล่มนี้

เนื่องจากหนังสือเล่มนี้ เป็นหนังสือปรัชญาพื้นฐาน เนื้อหาของหนังสือจึงออกมาใน ลักษณะ กึ่งประวัติ กึ่งปัญหาปรัชญา เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็เพื่อให้นักศึกษา ได้มองเห็นภาพรวม ความคิด สาเหตุการเกิดปรัชญา และศาสตร์ต่างๆ ลักษณะที่ศาสตร์ต่างๆ แยกตัวออกจากปรัชญา ความสัมพันธ์ที่ศาสตร์ต่างๆ มีต่อกัน และระบบความคิด ส่วนหนึ่ง กับอีกส่วนหนึ่ง ก็เพื่อให้ นักศึกษาได้ฝึกคิดปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น จากปัญหาอภิปรัชญา ญาณวิทยา สุจริยศาสตร์ สุนทรียศาสตร์ โดยมีระบบเหตุผล เป็นฐานความคิด

ถึงแม้ว่าผู้เขียนจะได้แบ่งหัวข้อ เนื้อหาปรัชญาในหนังสือเล่มนี้ตามสาขาปรัชญาทั้ง 4 สาขา ก็ขอให้นักศึกษาเข้าใจว่า ปรัชญาแต่ละยุคสมัย ที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่นี้ มีฐานคือ ปรัชญา 4 สาขารองรับอยู่ ความคิดจากปรัชญาสาขาใดสาขาหนึ่ง ใน 4 สาขานี้ จะสะท้อน หรือ เชื่อมโยง ไปถึงปัญหาสาขาอื่นๆ ได้ โดยที่นักปรัชญาคนนั้น ไม่จำเป็นต้อง เสนอความคิดค่าน นั้นไว้ตรงๆ การศึกษาปรัชญาในลักษณะเช่นนี้ จะทำให้นักศึกษาได้ค่อยๆ ฝึกคิด ในลักษณะเป็น ระบบ เริ่มจากปรัชญาบริสุทธิ์ โยงไปถึงปรัชญาประยุกต์ จากปรัชญาประยุกต์ กลับไปหาปรัชญาบริสุทธิ์ ฝึกคิดบ่อยครั้ง เข้า นักศึกษาก็จะเข้าใจ ได้ความคิดที่ลึก กว้าง เป็นระบบขึ้นมาทีละน้อยๆ

สำหรับวิชาปรัชญาพื้นฐาน เป็นวิชาเลือกพื้นฐาน มีค่า 2 หน่วยกิต เวลาเรียนใน 1 ภาคการศึกษา ประมาณ 16 ครั้ง ครั้งละ 2 คาบเวลา คาบเวลาละ 1 ชั่วโมง รวม เป็นเวลาเรียนทั้งสิ้น 32 ชั่วโมง แต่ในทางปฏิบัติแล้ว นักศึกษาไม่มีโอกาสได้เรียนเต็มที่ถึง 16 ครั้ง ถ้าหากวันที่เรียนตรงกับวันนักชดถุกษ์ วันหยุดของสถาบัน วันหยุดของคณะ วันหยุดของภาควิชา รวมทั้งวันหยุดที่นักศึกษากำหนดขึ้นเอง ก็จึงไม่อาจรับรองได้ว่า นักศึกษาจะได้เรียนครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรู้ปรัชญาเดิมที่ จนบรรลุถึงการ เรียนการสอนวิชานี้หรือไม่

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเนื้อหาปรัชญาของหนังสือเล่มนี้ ค่อนข้างสมบูรณ์ ทั้งใน
 ด้านประวัติปรัชญา และปัญหาปรัชญา และเนื่องจากการจะเข้าถึงปรัชญาได้อย่างจริงจังนั้นต้อง
 อาศัยเวลา และการฝึกคิดอย่างหนัก จึงขอแนะนำนักศึกษาว่า หลังจากเรียนวิชานี้จบแล้วตาม
 หลักสูตร ก็ขอได้กลับไปอ่านซ้ำอีก และพยายามคิด เท่าที่จะมีเวลา นอกจากนี้ การได้อ่านหนังสือ
 ปรัชญาอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นบทความ งานวิจัย นิยาย ฯลฯ ที่แต่งปรัชญา ก็จะช่วยให้นักศึกษา
 เป็นนักคิดที่เก่งขึ้น ได้อีกทางหนึ่ง เมื่อได้ฐานความคิดที่แข็งแกร่งแล้ว เมื่อไปต่อเติมด้วยศาสตร์
 ชีวิต และศาสตร์วิชาชีพสักเท่าใด นักศึกษาก็รู้จักพลิกแพลง ใช้ประโยชน์ตัวเอง ในที่สุดก็จะ
 ได้รับความสำเร็จในชีวิต และเป็นทรัพยากรที่มีค่าในสังคม ช่วยสังคมและประเทศชาติให้ไต่พบ
 ความสำเร็จควบคู่กันไปด้วย

หนังสืออ้างอิง

1. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง . คู่มือนักศึกษา 2529.
2. คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คู่มือนักศึกษา 2527.
3. คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง . คู่มือนักศึกษา 2528 .
4. คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง . ตารางสอนภาค 2/2528.
5. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง . คู่มือนักศึกษา 2527 .
6. คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . สรุปผลการสัมมนาการเรียนการสอน
ปรัชญาเบื้องต้น ในระดับอุดมศึกษา . กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2525.
7. ระพี สาคริก . "พื้นฐานการศึกษาที่ไม่ถึงพื้นฐานจริง" . สภาอาจารย์มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่ . ปีที่ 12 ฉ. 3 (กรกฎาคม 2527).
8. รุ่งเรือง บุญไธสงค์ (ผู้สรุป) . สรุปผลการสัมมนาบทบาทของปรัชญาที่มีต่อการแก้
ปัญหาสังคม . เชียงใหม่ : ภาควิชาปรัชญาและศาสนา คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2525.
9. วันดี ศรีสวัสดิ์ . "ทานใดอะไรจากการศึกษาปรัชญา" . วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม
และวิทยาศาสตร์ สจล. ฉบับลาดกระบังนิทรรศน์ 2525.
10. วันดี ศรีสวัสดิ์ . "วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับการศึกษาวิชาพื้นฐาน" . วารสาร
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สจล. ปีที่ 1 ฉ.1 ธันวาคม 2528.
11. Christian, James L. Philosophy. San Francisco :

เอกสารนี้เป็นเอกสาร Rinehart, 1973. งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้